ពាក្យប្រារព្ធ

ការសិក្សានូវព្រះពុទ្ធភាសិត ឈ្មោះថាបានសេពគប់ជាមួយនឹងព្រះអរិយៈ ការសេពគប់នឹងព្រះអរិយបុគ្គល ជាការល្អប្រសើរ ព្រោះញ៉ាំងប្រយោជន៍ឱ្យសម្រេច ដូចសក្កទេវរាជពេលជិតច្យុត និង បញ្ចសិខគន្ធព្វបុត្ត ស្រឡាញ់ស្នេហានាងសុរិយវច្ឆសា ជាដើម ។

សក្កទេវរាជសម្រេចមគ្គផល

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាវេឡុវ-គ្រាមទ្រង់មាននូវអាពាធដ៏ធ្ងន់គឺចុះព្រះលោហិត ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធសក្កទេវរាជ ។ សក្កទេវរាជបានមកបម្រើព្រះបរមសាស្តា ទូលឧច្ចារៈលាយដោយព្រះលោហិតលើព្រះសីសៈ ប្រព្រឹត្តដោយសេចក្តីគោរពយ៉ាងក្រៃលែងដែលធ្វើឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយពោលសរសើរ ។ ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សក្កទេវរាជ

ធ្វើនូវការគោរពស្រឡាញ់ចំពោះតថាគតនេះ មិនគួរឱ្យអស្ចារ្យឡើយ ព្រោះសក្កទេវរាជស្តាប់ធម៌ទេសនាហើយ សម្រេចសោតាបត្តិផល លះបង់នូវជរាភាព បានជាព្រះឥន្ទ្រកំលោះ អាស្រ័យនឹងតថាគត នៅនាឥន្ទ្រសាលគុហា ព្រមដោយទេវតា ១៤ កោដិសម្រេចធម្មាភិសម័យ ។ តថាគតមានឧបការៈច្រើនដល់សក្កទេវរាជនោះ ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការបានជួបប្រទះឃើញព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ជាការល្អប្រសើរ ។

ស្នេហាគន្ធព្វ

(កំណាព្យពាក្យ ៧)

បញ្ចសិខៈគន្ធព្វបុត្ត ចូលគាល់ព្រះពុទ្ធពោលគាថា
រៀបរាប់ខ្លួនឯងមានស្នេហា ចំពោះធីតាស្តេចគន្ធព្វ ។
នៅគុហាភ្នំឥន្ទ្រសាល រស្មីភ្លឺច្រាលកណ្តាលយប់
បញ្ចសិខៈបុត្តគន្ធព្វ ស្រែកច្រៀងទាំងយប់ដៃដេញពិណ ។
គាថាកបដោយគុណទាំងបី ព្រះរតនត្រៃនិងព្រះឥន្ទ្រ
ចម្រៀងស្នេហាកាមភូមិន្ទ បន្ទរដោយពិណមានខ្សែបី ។

ម្នាលនាងសុរិយវច្ឆសា បងនមស្ការបិតាស្រី
ទ្រង់ជាគន្ធព្វាធិបតី បូពិាបុរិសុមេរ៉ុទ្រង់ ។
នាងជាធីតាកល្យាណី នាងមានសិរីប្រកបអង្គ
ព្រោះហេតុតែនាងល្អត្រចង់ ចិត្តបងដូចទង់ត្រូវខ្យល់បក់ ។
គន្ធព្វធីតាមានរស្មី ចិត្តបងបេតីស្រីវរលក្ខណ៍
ដូចព្រះអរហន្តសែនស្មោះស្ម័គ្រ នឹងលោកុត្តរៈដូច្នោះដែរ ។
សូមនាងជួយលត់ភ្លើងតណ្ហា សម្រេចប្រាថ្នាកុំគេចបែរ
ប្រៀបដូចអ្នកឈឺមានគេថែ ថ្នាំដែលពូកែអូនស្នេហ៍បង ។
កាមបងតិចទេតែព្រោះនាង មានរូបមានរាងល្អកន្លង
ទើបបានកិលេសមកទាំងកង បំណងនៃបនិត្យជិតកាយា ។
ដូចទក្ខិណាទានមានបាយ និងចីវរថ្វាយអរហន្តា
សទ្ធាចម្រើនស្តាប់ទេសនា នៃបនិត្យសោតានឹងព្រះធម៌ ។
បុណ្យបងធ្វើហើយពេលណា១ ដល់អរហន្តាគុណបវរ
សូមបុណ្យជួយបងបានស្រីល្អ ដូចអ្នកស្តាប់ធម៌បាននិព្វាន ។
បុណ្យបងធ្វើហើយក្នុងមណ្ឌល ប្រឹថពីថ្កើងថ្កល់បុណ្យជាស្ពាន
សូមបានជួបស្រីដូចព្រហ្មយាន ឆ្លងដល់និព្វានសុខបុរី ។

សូមបាននៃបនិត្យផ្ដិតឱរា បីដូចគជសារពេលក្ដៅដី
ចុះទឹកស្រះឈ្ងុកផ្កាវីកថ្មី កេសរពេញផ្ទៃបឹងបុប្ផា ។
ព្រះសក្យមុនីគង់ក្នុងឈាន ស្វែងរកនិព្វាននោះយ៉ាងណា
ម្នាលនាងសុរិយវច្ឆសា បងរកកនិដ្ឋាយ៉ាងនោះដែរ ។
នាងកើតមកហើយស្អាតអស្ចារ្យ ឱ្យបងប្រាថ្នាហឫទ័យស្នេហ៍
បីដូចវាំយោបក់ល្ហើយល្ហែ ឬដូចដួងខែចន្ទត្រជាក់ ។
ព្រះមុនីត្រាស់ដឹងធម៌បវរ ត្រេកអរក្នុងផ្លូវអរិយមគ្គ
បើបងបានអូនមករួមរក្ស រួមដើរផ្លូវមគ្គចិត្តបងត្រេក ។
ដូចធម្មតាទឹកត្រជាក់ថ្លា ជាទីប្រាថ្នានៃអ្នកស្រេក
ឬដូចរាត្រីចូលដំណេក នៃអ្នកហត់ពេកពេញមួយថ្ងៃ ។
ម្នាលនាងសុរិយវច្ឆសា បងមានតណ្ហាងប់នឹងស្រី
ស្នេហ៍បងចុះប្រេងដូចដំរី ហួសពីវិស័យនៃកង្វែរ ។
បងមានចិត្តស្លុងក្នុងស្រីហើយ ថយពុំរួចឡើយណាមាសមេ
ដកចិត្តមិនរួចពីស្រីទេ ដូចត្រីលេបផ្លែសន្ទូចហើយ ។
បើបានព្រះឥន្ទប្រទានពរ គឺពិតជាល្អដូចដល់ត្រើយ
បងសូមពរភ្លាមមិនកន្ដើយ ប្រាថ្នាអូនហើយសូមពរស្នោះ ។

គន្ធព្វគាថាមានអត្ថន័យ ធ្វើឱ្យចិត្តស្រីនឹកស្រណោះ
ឆ្លើយថាស្រឡាញ់ព្រមរួមរស់ រួមកាយរួមស្នោះលុះក្ស័យប្រាណ ។
ម្នាលទេពធីតាប្រាជ្ញាក្រាស់ បងត្រេកអរណាស់ណាកល្យាណ
សូមបិតាអូនបានថ្កើងថ្កាន ប្រៀបបានសាលព្រឹក្សទើបនឹងផ្កា ។
មុននឹងបញ្ចប់សូមចារចង ប្រវត្តិកន្លងទេពធីតា
នាមនាងសុរិយវច្ឆសា សម្រេចស្នេហាតាមធម្មា ។
នាងជាធីតាគន្ធព្វរាជ នៅក្រោមអំណាចព្រះឥន្ទ្រា
នាងតែងតែទៅរាំជុំគ្នា ឯរោងសភាតាវតិង្សា ។
ត្រៃត្រិង្សឋានខ្ពស់កំពូលភ្នំ ជុំដោយចាតុម្មហារាជិកា
ធីតាគន្ធព្វជាប់ស្នេហា ចំពោះបុត្រាព្រះមាតលី ។
នាងទៅរឿយៗ តាវតិង្សា ដើម្បីទស្សនារបាំថ្មី
ទាំងរាំជុំគ្នាបុត្តមាតលី ព្រះឥន្ទកោសិយត្រាស់ទេសនា ។
ពីគុណព្រះពុទ្ធអស្ចារ្យក្រៃ ជ្រៅដោយអត្ថន័យច្រើនប្រការ
នាងបានស្តាប់ហើយកើតជ្រះថ្លា បំណងប្រាថ្នាគាល់ព្រះពុទ្ធ ។
លុះនាងបានស្តាប់នូវគាថា ចម្រៀងតណ្ហាជម្រៅមុត
ប្រកបដោយគុណនៃព្រះពុទ្ធ ដែលគន្ធព្វបុត្តបានច្រៀងហើយ ។

នាងបានព្រមព្រៀងនឹងបិតា | រៀបចំស្នេហាមិនកន្តើយ
រកគូប្រាកដពិតឃើញហើយ | មាតលីបុត្តអើយលាហើយណា៎ ។
បញ្ចសិខៈគន្ធព្វបុត្ត | ត្រេកអរបំផុតបានវច្ឆសា
ពន្លឺកាយនាងដូចសុរិយា | គាល់ព្រះសាស្តាស្តាប់ព្រះធម៌ ។
កាលនោះព្រះឥន្ទស្តេចយាងមក | គាល់ព្រះមានជោគជាបន្ត
សាកសួរបញ្ហាផ្លូវព្រះធម៌ | ទេវតាកុះករបានអមតៈ ។
កំណាព្យចងចារសូមបញ្ចប់ | បុគ្គលមានភ័ព្វឃើញប្រចក្ស
រួចផុតចាកទុក្ខដល់អមតៈ | ផ្លូវអរិយមគ្គប្រសើរហោង ។

សូមអនុមោទនាធម្មយាត្រាទៅកាន់ដែនពុទ្ធភូមិ !

ភ្នំពេញថ្ងៃ ១៥ កើត ខែមាឃ ព.ស. ២៥៥៤

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ ប៊ុត សាវង្ស

ព្រះពុទ្ធភាសិត អធិប្បាយខ្លីៗ

១~ មនោបុព្វង្គមា ធម្មា ធម៌ទាំងឡាយមានចិត្តជាប្រធាន។

មនោ ក្នុងព្រះគាថាប្រារព្ធប្រវត្តិរបស់ **ព្រះចក្ខុបាលត្ថេរ** បានដល់ ទោសមូលចិត្ត ដែលប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងទោមនស្សវេទនា។

បុព្វង្គមា ដោយសេចក្តីថា ជាប្រធាន ជាមេនាំមុខ។

ធម្មា ធម៌ទាំងឡាយ គឺចេតសិកដែលប្រកបជាមួយនឹងទោសមូលចិត្តនោះឯង។

ចិត្តជាប្រធានក្នុងបាទនៃព្រះគាថានេះ ប្រៀបដូចជាមេចោរ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធព្រះចក្ខុបាលត្ថេរធ្លាប់ធ្វើបាបពីមុនមក :

មនោបុព្វង្គមា ធម្មា មនោសេដ្ឋា មនោមយា
មនសា ចេ បទុដ្ឋេន ភាសតិ វា ករោតិ វា
តតោ នំ ទុក្ខមន្វេតិ ចក្កំវ វហតោ បទំ ។

ធម៌ទាំងឡាយ មានចិត្តជាប្រធាន មានចិត្តប្រសើរបំផុត (មានចិត្តជាធំ) សម្រេចអំពីចិត្ត បើបុគ្គលមានចិត្តត្រូវទោសប្រទូស្តហើយ[១] ពោលក្តី ធ្វើក្តី(រមែងជាទុច្ចរិត) ព្រោះទុច្ចរិតទាំងនោះ ទុក្ខរមែងជាប់តាមបុគ្គលនោះទៅ ដូចកង់រទេះវិលតាមដានជើងគោដែលកំពុងអូសទៅ ។

---

១. ធម៌ជាទោស ឬជាឧបក្កិលេសនៃចិត្តមានអភិជ្ឈា ជាដើម ដែលចូលមកធ្វើចិត្តឱ្យរីករវ ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ២១ ,បន្ទាត់ ៧

២. មនោបុព្វង្គមា ធម្មា ធម៌ទាំងឡាយមានចិត្តជាប្រធាន។

មនោ ក្នុងព្រះគាថាប្រារព្ធ **មដ្ឋកុណ្ឌលី** បានដល់មហាកុសលចិត្តញាណសម្បយុត្ត ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងសោមនស្សវេទនា។

ចិត្តនេះ ប្រៀបដូចជាមេដឹកនាំពុទ្ធបរិស័ទទាំងឡាយ ឱ្យថ្វាយទានដល់សង្ឃ ស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនា បូជាប្រទីបជាដើម ទើបឈ្មោះថាប្រធាន។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារព្រះជេតពន ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធមដ្ឋកុណ្ឌលី ។ មដ្ឋកុណ្ឌលី ជាកូនប្រុសម្នាក់របស់អទិន្នបុព្វកព្រាហ្មណ៍ ពេលឈឺជិតស្លាប់ បានញ៉ាំងសេចក្តីជ្រះថ្លាឱ្យកើតឡើងនៅក្នុងព្រះពុទ្ធគុណ ហើយបានធ្វើកាលកិរិយាទៅកាន់តាវត្តិង្សទេវលោក ។

មដ្ឋកុណ្ឌលីទេវបុត្រ បានចុះមកកាន់ស្ថានមនុស្ស ដើម្បីជួយបិតារបស់ខ្លួន ដែលបិតារបស់ខ្លួនជាមនុស្ស

កំណាញ់មិច្ឆាទិដ្ឋិ ទីបំផុតបានស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនា និង ព្រះគាថា **មនោបុព្វង្គមា ធម្មា** ជាដើមហើយ ក៏បាន សម្រេចសោតាបត្តិផល ទាំងខ្លួនឯង ទាំងបិតា ព្រមទាំង ពពួកជនដ៏ច្រើន ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធមដ្ឋកុណ្ឌលីជ្រះថ្លាក្នុងពុទ្ធគុណ :

មនោបុព្វង្គមា ធម្មា មនោសេដ្ឋា មនោមយា
មនសា ចេ បសន្នេន ភាសតិ វា ករោតិ វា
តតោ នំ សុខមន្វេតិ ឆាយាវ អនុបាយិនី ។

ធម៌ទាំងឡាយមានចិត្តជាប្រធាន មានចិត្តប្រសើរ បំផុត សម្រេចអំពីចិត្ត បើបុគ្គលមានចិត្តជ្រះថ្លាហើយ ពោលក្តី ធ្វើក្តី (រមែងជាសុចរិត) ព្រោះសុចរិតទាំងនោះ សុខរមែងជាប់តាមបុគ្គលនោះទៅ ដូចស្រមោលអន្ទោល តាមប្រាណ ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ២៤ ,បន្ទាត់ ៦

៣- កតបុញ្ញោ ឧភយត្ថ មោទតិ បុគ្គលអ្នកធ្វើបុណ្យទុកហើយ រមែងរីករាយក្នុងលោកទាំងពីរ។

បទថា **កតបុញ្ញោ** ជាដើម ដោយសេចក្តីថា បុគ្គលអ្នកធ្វើកុសលមានប្រការផ្សេងៗ រមែងរីករាយ ដោយការរីករាយ ព្រោះអំពើក្នុងលោកនេះថា អំពើអាក្រក់ យើងមិនបានធ្វើឡើយ ចំណែកអំពើល្អ យើងបានធ្វើហើយ។ រមែងរីករាយក្នុងលោកខាងមុខ ព្រោះដែលឈ្មោះថាបុណ្យ ដោយអត្ថថា មានវិបាកជាសុខ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធធម្មិកឧបាសក ។ ធម្មិកឧបាសក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ ទាំងបុត្រទាំងភរិយា ជាអ្នកមានសីល មានកល្យាណធម៌ ត្រេកអរក្នុងការចែកទានរស់នៅក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ នៅពេលមានជំងឺ គាត់មានបំណងស្តាប់ធម៌ ទើបឱ្យកូនទៅកាន់សម្នាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ និមន្តភិក្ខុសង្ឃសូត្រសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ។ នៅពេលកំពុងស្តាប់ធម៌នោះ ទេវតានាំរាជរថពីទេវលោក

ទាំង ៦ ថានមកអញ្ជើញគាត់ទៅទេវលោក ។ ធម្មិក-ឧបាសក ចុតិហើយបដិសន្ធិក្នុងរាជរថស្ថានតុសិត មានទេពអប្សរមួយពាន់ហែហមទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។ ព្រះ-បរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថា :

ឥធ មោទតិ បេច្ច មោទតិ កតបុញ្ញោ ឧភយត្ថ មោទតិ សោ មោទតិ សោ បមោទតិ ទិស្វា កម្មវិសុទ្ធិមត្តនោ ។

បុគ្គលអ្នកធ្វើបុណ្យទុក រមែងរីករាយក្នុងលោកទាំងពីរ គឺ រីករាយក្នុងលោកនេះ ១ រីករាយក្នុងលោកខាងមុខ ១ បុគ្គលនោះ រមែងរីករាយស្រស់ស្រាយព្រោះឃើញអំពើបរិសុទ្ធរបស់ខ្លួន ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ២៥ ,បន្ទាត់ ១៤

៤~ អប្បមាទោ អមតំ បទំ សេចក្តីមិនប្រមាទ ជាផ្លូវនៃសេចក្តីមិនស្លាប់។

សេចក្តីមិនប្រមាទ ជាឈ្មោះរបស់សតិដែលតាំងមាំជានិច្ច ដោយអត្ថ គឺការមិននៅប្រាសចាកសតិ ។ សេចក្តីមិនប្រមាទ ជាឫសគល់នៃកុសលធម៌ទាំងអស់ ជាទីប្រជុំចុះនៃកុសលធម៌ទាំងពួង ប្រៀបដូចជាស្នាមជើងដំរី ជាស្នាមជើងដ៏ធំ ជាទីប្រជុំចុះនៃស្នាមជើងសត្វទាំងពួង។ សេចក្តីមិនប្រមាទ ក៏ជាទីប្រជុំចុះនៃព្រះពុទ្ធ-វចនៈ ក្នុង ៤៥ ព្រះវស្សាផងដែរ។

អមតំ បទំ សេចក្តីមិនប្រមាទ ជាផ្លូវទៅដល់ព្រះនិព្វាន ជាទីបំផុតទុក្ខ ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធព្រះនាងសាមាវតី :

អប្បមាទោ អមតំ បទំ　　បមាទោ មច្ចុនោ បទំ
អប្បមត្តា ន មីយន្តិ　　យេ បមត្តា យថា មតា
ឯតំ វិសេសតោ ញត្វា　　អប្បមាទម្ហិ បណ្ឌិតា
អប្បមាទេ បមោទន្តិ　　អរិយានំ គោចរេ រតា

តេ ឈាយិនោ សាតតិកា និច្ចំ ទឡ្ហបរក្កមា
ផុសន្តិ ធីរា និព្វានំ យោគក្ខេមំ អនុត្តរំ ។

សេចក្តីមិនប្រមាទជាផ្លូវនៃសេចក្តីមិនស្លាប់ សេចក្តីប្រមាទជាផ្លូវនៃសេចក្តីស្លាប់ ជនទាំងឡាយ ដែលមិនប្រមាទហើយ ឈ្មោះថាមិនស្លាប់ ជនទាំងឡាយដែលប្រមាទហើយ ទុកដូចជាមនុស្សស្លាប់ទៅហើយ ។ ពួកបណ្ឌិតបានជ្រាបនូវដំណើរនេះ ដោយប្លែកគ្នា (ទើបឋិតនៅ) ក្នុងសេចក្តីមិនប្រមាទ រីករាយក្នុងសេចក្តីមិនប្រមាទ បណ្ឌិតទាំងនោះ ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងធម៌ជាទីគោចរនៃព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ ។ បណ្ឌិតអ្នកមិនប្រមាទទាំងនោះ មានការពិនិត្យជាប្រក្រតី មានព្យាយាមជាប់តគ្នា មានសេចក្តីប្រឹងប្រែងមាំមួនជានិច្ច ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា តែងពាល់ត្រូវនូវព្រះនិព្វានជាទីក្សេមក្សាន្តចាកយោគៈ ជាធម្មគុណដ៏ប្រសើរបំផុត ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ២៩ ,បន្ទាត់ ៣

៥~ ចិត្តំ រក្ខេថ មេធាវី អ្នកមានប្រាជ្ញា គប្បីរក្សាចិត្ត។

ជនអន្ធពាលមិនមានបញ្ញា គឺថា អាចរក្សាចិត្តរបស់ខ្លួនបាននោះ រមែងមិនមានឡើយ។ ជនអន្ធពាលតែងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអំណាចនៃអកុសលចិត្ត រមែងដល់នូវសេចក្តីវិនាស។

បុគ្គលអ្នកមានបញ្ញា គឺជាបណ្ឌិតពិតប្រាកដ រមែងរក្សាចិត្ត គ្រប់គ្រងចិត្តទុកបាន។ ព្រោះហេតុនោះ ក្នុងនាមជាពុទ្ធបរិស័ទ គប្បីបំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួន គឺការគ្រប់គ្រងចិត្តខ្លួនឯង ព្រោះថា ចិត្តដែលគ្រប់គ្រងបានល្អហើយ ជាហេតុឱ្យសម្រេចនូវបរមសុខ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់នៅនាមហាវិហារព្រះ-ជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុមួយអង្គដែលចង់សឹក ។ ភិក្ខុអង្គនោះ ជាសេដ្ឋីបុត្រកាលពីមិនទាន់បួស បានជ្រះថ្លាបំពេញបុណ្យតាំងពីធ្វើទាន ដល់ត្រៃសរណគមន៍ សមាទានសីលរហូតចូលកាន់ផ្នួស ។ ក្នុងផ្នួសលោកមានព្រះវិន័យធរ

ជាព្រះឧបជ្ឈាយ៍ មានព្រះអាចារ្យជាភិក្ខុទ្រទ្រង់នូវព្រះ-អភិធម្ម ។ ចំណុចដែលធ្វើឱ្យលោកចង់សឹក ព្រោះលំបាកធ្វើតាមព្រះវិន័យ និង មិនយល់ក្នុងព្រះអភិធម្ម ។ កាលដែលលោកបានចូលគាល់ព្រះបរមសាស្តា ព្រះអង្គទ្រង់បានប្រទានឱវាទដូច្នេះថា អ្នកចូររក្សាចំពោះតែចិត្តរបស់ខ្លួន អ្នកនឹងអាចរួចផុតចាកទុក្ខបាន ។ រួចហើយព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថា ដែលធ្វើឱ្យលោកស្តាប់ហើយបានសម្រេចសោតាបត្តិផល អស់ខ្វល់ពីរឿងសឹក ។

សុទុទ្ទសំ សុនិបុណំ យត្ថ កាមនិបាតិនំ
ចិត្តំ រក្ខេថ មេធាវី ចិត្តំ គុត្តំ សុខាវហំ ។

អ្នកមានប្រាជ្ញា គួររក្សាចិត្តដែលឃើញដោយកម្រក្រៃពេក ដែលល្អិតពេកណាស់ មានប្រក្រតីធ្លាក់ចុះទៅតាមសេចក្តីប្រាថ្នា ក្នុងអារម្មណ៍ណាមួយ (ព្រោះថា) ចិត្តដែលគេរក្សាបានហើយ រមែងនាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៣០ ,បន្ទាត់ ២

៦. អចិរំ វតយំ កាយោ ឱហ្ន៎ កាយនេះមិននៅយូរប៉ុន្មានឡើយ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ប្រារព្ធចំពោះភិក្ខុមានអាពាធមួយអង្គ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនយូរឡើយ កាយនេះ នឹងដេកសង្កត់នៅលើផែនដី ព្រោះតែវិញ្ញាណប្រាសទៅ គេនាំយកទៅចោលដូចជាអង្កត់អុស រកប្រយោជន៍គ្មានឡើយ។

ពិតណាស់ គេចូលព្រៃកាប់យកឈើដែលមានប្រយោជន៍ យកមកធ្វើទព្វសម្ភារៈផ្សេងៗ ត្រង់កន្លែងណាដែលឥតបានការ គេកាត់វាចោលក្នុងព្រៃនោះឯងយ៉ាងណាមិញ កាយនេះ ប្រជុំដោយអាការ ៣២ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ជាសាកសព ជារបស់ដែលគេត្រូវចោល។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាវិហារ-ជេតពន ព្រះអង្គត្រាស់សម្តែងនូវព្រះគាថានេះ ដែលធ្វើឱ្យព្រះភិក្ខុបូតិគត្តតិស្សត្ថេរ បានសម្រេចព្រះអរហត្តផលព្រមដោយបដិសម្ភិទា ។

ព្រះភិក្ខុអង្គនេះ លោកមានបាបកម្មពៀរវេរាក្នុង

រឿងបៀតបៀនសត្វ និង សម្លាប់សត្វ ទើបធ្វើឱ្យលោកមានអាពាធធ្ងន់ធ្ងរ ប៉ុន្តែដោយលោកធ្លាប់បានថ្វាយទានដល់ព្រះខីណាស្រព ទើបជាឧបនិស្ស័យឱ្យលោកបានសម្រេចព្រះអរហត្តបរិនិព្វាន ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធព្រះបូតិគត្តតិស្សត្ថេរ កើតដំបៅពេញរាងកាយ :

អចិរំ វតយំ កាយោ បឋវឹ អធិសេស្សតិ
ឆុឌ្ឌោ អបេតវិញ្ញាណោ និរត្ថំវ កលិង្គរំ ។

ឱហ្ន៎ មិនយូរប៉ុន្មានទេតើ កាយនេះ តែមានវិញ្ញាណទៅប្រាសហើយ គេនឹងយកទៅបោះបង់ចោលមុខជានឹងដេកស្តូកស្តឹងនៅលើផែនដី ដូចជាអង្កត់អុសរកប្រយោជន៍គ្មានឡើយ ។

៧_ អត្តានំ ទមយន្តិ បណ្ឌិតា បណ្ឌិតទាំង-ឡាយ តែងទូន្មានខ្លួន។

មានព្រះពុទ្ធតម្រាស់ ត្រាស់ទុកដូច្នេះថា :

ពួកអ្នកបាចទឹក រមែងបាចទឹកទៅតាមការពេញចិត្តរបស់ខ្លួនបាន អ្នកពត់ព្រួញ ក៏រមែងធ្វើការពត់ព្រួញ គឺធ្វើឱ្យត្រង់ ចំណែកជាងឈើ ក៏រមែងកាប់កាត់ ចាំងឈូសនូវឈើ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ទព្វសម្ភារៈមានកង់ជាដើម គឺរមែងធ្វើឈើឱ្យត្រង់ឬកោង តាមការពេញចិត្តរបស់ខ្លួន។

បណ្ឌិតទាំងឡាយ ធ្វើហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះឱ្យជាអារម្មណ៍ហើយ បានញ៉ាំងអរិយមគ្គឱ្យកើតឡើង រមែងឈ្មោះថា ទូន្មានខ្លួន។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាព្រះវិហារ-ជេតពន ព្រះអង្គប្រារព្ធបណ្ឌិតសាមណេរ ។ បណ្ឌិត-សាមណេរលោកកើតក្នុងត្រកូលឧបដ្ឋាកព្រះសារីបុត្ត ជាអ្នកសម្បូណ៌បុណ្យបានបំពេញទុកមកពីជាតិមុន។ លោក

ប្រសូតមកបាន ៧ ឆ្នាំ ក៏សូមមាតាបួស មាតាមិនទម្លាយអធ្យាស្រ័យរបស់បុត្រ បានអនុញ្ញាតឱ្យបុត្របួសក្នុងសម្នាក់ព្រះសារីបុត្ត ។

នៅពេលនិមន្តទៅបិណ្ឌបាត បណ្ឌិតសាមណេរលោកចេះពិចារណាក្នុងរឿងអ្នកស្រែបាចទឹក រឿងជាងពត់ព្រួញ និង រឿងជាងឈើ មកជាការទូន្មានចិត្ត ទើបព្រះបរមសាស្ដាទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថាដូច្នេះ :

ឧទកញ្ហិ នយន្តិ នេត្តិកា

ឧសុការា នមយន្តិ តេជនំ

ទារុំ នមយន្តិ តច្ឆកា

អត្តានំ ទមយន្តិ បណ្ឌិតា ។

ធម្មតាអ្នកបង្ហូរទឹក តែងបង្ហូរទឹកទៅ អ្នកធ្វើព្រួញតែងពត់ព្រួញ (ឱ្យត្រង់) អ្នកចាំងឈើ តែងចាំងឈើឯបណ្ឌិតទាំងឡាយ តែងទូន្មានខ្លួន (ដូច្នោះឯង) ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៤៦ ,បន្ទាត់ ១០

៨~ អភិត្ថរេថ កល្យាណេ បុគ្គលគួរប្រញាប់ប្រញាល់ធ្វើអំពើល្អ។

បានជាប្រញាប់ធ្វើអំពើល្អ ព្រោះមកអំពីប្រញាប់ហាមឃាត់ចិត្តចាកបាប ដូចជាបុគ្គលត្រូវភ្លើងឆេះហើយប្រញាប់លត់ភ្លើងនោះ ដូច្នោះឯង។

ធម្មជាតិចិត្ត រមែងសម្បូណ៌ទៅដោយបាបមិត្តមានសេចក្ដីកំណាញ់ ការច្រណែន ការលុបគុណកាមច្ឆន្ទៈ និងព្យាបាទជាដើម ព្រោះហេតុដូច្នេះ កាលបើបុគ្គលធ្វើបុណ្យដោយកម្លាំងទន់ខ្សោយ ឬ យឺតយ៉ាវ ចិត្តរមែងត្រូវបាបមិត្តអូសទាញឱ្យលិចលង់ក្នុងអន្លង់បាបកម្ម។

ព្រះបរមសាស្ដា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាព្រះវិហារ-ជេតពន ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធចូឡេកសាដកព្រាហ្មណ៍ ។ ព្រាហ្មណ៍នេះបានស្ដាប់ព្រះធម៌ជ្រះថ្លាប្រាថ្នាបូជាព្រះធម៌ ប៉ុន្តែត្រូវសេចក្ដីកំណាញ់គ្របសង្កត់ចិត្តអស់ ២ យាមនៃរាត្រី លុះដល់ពេលជិតភ្លឺ ទើបគាត់អាចឈ្នះសេចក្ដីកំណាញ់បាន ដោយអំណាចនៃសទ្ធានាំមុខ ។

តាមពិត ពុទ្ធបរិស័ទយើងគ្រប់គ្នា សុទ្ធតែមានសទ្ធាជាកល្យាណមិត្រ សទ្ធាបានរំដោះចិត្តយើងឱ្យរួចពីសត្រូវគឺកិលេស ឱ្យចិត្តបានចូលមកជិតព្រះរតនត្រ័យ ហើយគ្រប់គ្រងថែរក្សាឱ្យតាំងនៅក្នុងកុសលធម៌ផ្សេងៗ រហូតដល់ឱ្យឆ្លងនូវអន្លង់ ៤ បានទៀតផង ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថាប្រារព្ធចូឡេកសាដកព្រាហ្មណ៍ ដូច្នេះថា :

អភិត្ថរេថ កល្យាណេ បាបា ចិត្តំ និវារយេ
ទន្ធំ ហិ ករតោ បុញ្ញំ បាបស្មឹ រមតី មនោ ។

បុគ្គលគួរប្រញាប់ប្រញាល់ធ្វើអំពើល្អ គួរឃាត់ចិត្តចាកបាប ព្រោះថា កាលបើបុគ្គលធ្វើបុណ្យយឺតយូរ ចិត្តរមែងត្រេកអរក្នុងបាប ។

៩~ **សុខោ បុញ្ញស្ស ឧច្ចយោ** ការសន្សំបុណ្យ តែងនាំមកនូវសេចក្តីសុខ។

បុណ្យជាមិត្តល្អ នាំសុខមកឱ្យ សុខទាំងក្នុងលោកនេះ ទាំងក្នុងលោកខាងមុខ។ បានជាព្រះពុទ្ធ ព្រះពុទ្ធ-មាតា ព្រះពុទ្ធបិតា កន្សែស្រាវពេជ្ជ ឯតទគ្គបុគ្គល។ល។ ព្រោះបុណ្យនាំឱ្យបានសម្រេចទាំងអស់ គឺបុណ្យជាឧប-និស្ស័យនៃសេចក្តីសម្រេចនោះៗ ។

ព្រោះហេតុដូច្នេះ បុគ្គលត្រូវធ្វើបុណ្យឱ្យរឿយៗ កុំល្ហមក្នុងបុណ្យ ធ្វើទាំងការពេញចិត្ត ពេញកម្លាំង ព្រោះបុណ្យដែលបុគ្គលសន្សំហើយ តែងនាំមកនូវសេចក្តីសុខ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហា-វិហារព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនាងលាជទេវធីតា ។ នាងលាជទេវធីតា កាលនៅពីមនុស្ស បានថ្វាយលាជដល់ព្រះមហាកស្សបត្ថេរ ដែលទើបតែចេញពីនិរោធសមា-បត្តិ ។ ព្រះថេរៈគង់នៅបិប្ផលិគុហានាភ្នំវេភារៈជិតក្រុងរាជគ្រឹះ បានប្រោសកូនស្រីអ្នកស្រែម្នាក់នេះ ឱ្យបានទៅ

កាន់ទេវលោកក្នុងថ្ងៃហ្នឹងឯង ព្រោះកូនស្រីនេះត្រូវពស់ខាំស្លាប់នៅពេលឱ្យទានហើយ ។

នាងទេពធីតា បានចុះមកបំពេញបុណ្យ ដោយការបម្រើព្រះមហាកស្សបត្ថេរ មានបោសសម្អាតត្រង់ទីបិប្ផលិគុហា និងដងទឹកសម្រាប់ឆាន់ជាដើម ប៉ុន្តែបានតែពីរបីថ្ងៃត្រូវព្រះថេរៈបណ្តេញ ទើបស្ទុះទៅឈរំនៅឰដ៏អាកាស ។ ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ផ្សាយព្រះរស្មី ដើម្បីឱ្យប្រាកដព្រះរូបដល់ទេពធីតា ហើយត្រាស់ព្រះគាថាឱ្យនាងបានសម្រេចសោតាបត្តិផល :

បុញ្ញញ្ចេ បុរិសោ កយិរា កយិរាថេនំ បុនប្បុនំ
តម្ហិ ឆន្ទំ កយិរាថ សុខោ បុញ្ញស្ស ឧច្ចយោ។

បើបុរស[១] ធ្វើបុណ្យ គួរធ្វើបុណ្យនោះឱ្យរឿយៗ គួរធ្វើសេចក្តីពេញចិត្តក្នុងបុណ្យនោះ (ព្រោះថា) ការសន្សំបុណ្យ តែងនាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ។

១-ទាំងប្រុសទាំងស្រីគួរធ្វើបុណ្យឱ្យរឿយៗ ។

១០~ ឃាធានិ បរិវជ្ជយេ បុគ្គលគួរចៀសវាង នូវបាបទាំងឡាយ។

អ្នកជំនួញមានទ្រព្យច្រើន មានគ្នាតិច កាលដែលធ្វើដំណើរតាមផ្លូវ ដឹងថាខាងមុខមានពួកចោរ ត្រូវតែកុំទៅ ឬ ត្រូវចៀសវាងរកផ្លូវសុវត្ថិភាព យ៉ាងណាមិញ បុគ្គលត្រូវតែចៀសវាងនូវបាបទាំងពួង យ៉ាងនោះដែរ។

ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគួរចៀសវាងនូវបាបទាំងឡាយ ឱ្យដូចជាអ្នកប្រាថ្នាការរស់នៅ ចៀសវាងការផឹកនូវថ្នាំពិស ដូច្នោះដែរ។

បុគ្គលខ្លាចពៀរវេរា គប្បីចៀសវាងនូវបាបកម្មទាំងឡាយ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅព្រះវិហារ-ជេតពន ព្រះអង្គប្រារព្ធនាយពាណិជមានទ្រព្យច្រើន ។

ដោយមានពួកភិក្ខុច្រើនអង្គ បាននិមន្តទៅតាមរទេះនាយពាណិជ ហើយត្រឡប់មកវត្តវិញក្រាបទូលនូវព្រឹត្តិការណ៍នោះ ថាពួកចោរចាំស្ទាក់ផ្លូវនាយពាណិជ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នាយពាណិជមានទ្រព្យច្រើន រមែងគេចអំពីផ្លូវដែលមានភ័យ ព្រោះដោយសារផ្លូវនោះមានពួកចោរ ម្យ៉ាងទៀត បុរសដែលប្រាថ្នាការរស់នៅ រមែងវៀរចាកនូវថ្នាំពិស ក្នុងសេចក្តីនេះ ភិក្ខុកាលដែលបានជ្រាបថា ភពបីដូចជាផ្លូវដែលមានពួកចោរ ក៏រមែងវៀរនូវអំពើអាក្រក់ ។ ដោយការបន្តនូវអនុសន្ធិ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះ-គាថា ដែលធ្វើឱ្យពួកភិក្ខុសម្រេចព្រះអរហត្ត :

វាណិជោវ ភយំ មគ្គំ អប្បសត្ថោ មហទ្ធនោ
វិសំ ជីវិតុកាមោវ បាបានិ បរិវជ្ជយេ ។

បុគ្គលគួរចៀសវាងបាបទាំងឡាយ ឱ្យដូចពាណិជដែលមានទ្រព្យច្រើន តែមានគ្នាតិច ចៀសវាងផ្លូវដែលគួរឱ្យខ្លាច ឬដូចជាបុរសដែលប្រាថ្នានឹងរស់នៅចៀស-វាងថ្នាំពិស ដូច្នោះដែរ ។

១១- អត្តានំ ឧបមំ កត្វា បុគ្គលគួរធ្វើខ្លួនឱ្យជាឧបមា។

សត្វទាំងឡាយគ្រប់ប្រាណ តែងតក់ស្លុតនឹងអាជ្ញាការវាយដំ ព្យាបាទ បៀតបៀន និងខ្លាចចំពោះសេចក្តីស្លាប់ដ៏យ៉ាងក្រៃលែង បុគ្គលគួរធ្វើខ្លួនឱ្យជាឧបមា មិនគប្បីប្រហារ មិនគប្បីបៀតបៀនសត្វទាំងឡាយឡើយ។

ជីវិតជាទីស្រឡាញ់ ជាទីហួងហែងដ៏ក្រៃលែងនៃសត្វទាំងឡាយ គ្រប់ជីវិតប្រាថ្នាសុខ ប្រាថ្នាការរស់នៅជាមួយនឹងបុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ ជាមួយនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ និង សេចក្តីប្រសើរគ្រប់យ៉ាង។ បុគ្គលគួរមានខ្លួនឯងជាគ្រឿងប្រៀបធៀប គួរអប់រំមេត្តាចិត្ត។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធពួកភិក្ខុឆព្វគ្គិយ ។ ពួកភិក្ខុមានគ្នា ៦ អង្គនេះ បានទះតប់ដោយដៃទៅលើពួកភិក្ខុដទៃ ។ បន្ទាប់ពីព្រះដ៏មានព្រះភាគបញ្ញត្តសិក្ខាបទហើយ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ប្រទានឱវាទថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

ជាធម្មតាភិក្ខុរមែងដឹងថា សត្វដទៃរមែងតក់ស្លុតចំពោះ
អាជ្ញា ដូចជាអាត្មាអញដែរ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ២
ព្រះគាថាដូច្នេះថា :

សព្វេ តសន្តិ ទណ្ឌស្ស សព្វេ ភាយន្តិ មច្ចុនោ
អត្តានំ ឧបមំ កត្វា ន ហនេយ្យ ន ឃាតយេ។

សត្វទាំងឡាយគ្រប់ប្រាណ តែងតក់ស្លុតនឹងអាជ្ញា សត្វទាំងឡាយ តែងខ្លាចចំពោះសេចក្តីស្លាប់គ្រប់ៗរូប បុគ្គលគួរធ្វើខ្លួន ឱ្យជាឧបមា ហើយមិនគួរប្រហារដោយខ្លួនឯង មិនគួរប្រើគេឱ្យប្រហារឡើយ ។

សព្វេ តសន្តិ ទណ្ឌស្ស សព្វេសំ ជីវិតំ បិយំ
អត្តានំ ឧបមំ កត្វា ន ហនេយ្យ ន ឃាតយេ។

សត្វទាំងឡាយគ្រប់ប្រាណ តែងតក់ស្លុតនឹងអាជ្ញា (ព្រោះថា) ជីវិតជាទីស្រឡាញ់របស់សត្វទាំងពួង បុគ្គលគួរធ្វើខ្លួនឱ្យជាឧបមា ហើយមិនគួរប្រហារដោយខ្លួនឯង មិនគួរប្រើគេឱ្យប្រហារឡើយ ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៥០ ,បន្ទាត់ ៥

១២‑ ឧុក្ខា ហិ សារម្ភកថា ការពោលពាក្យប្រណាំងប្រជែង ជាហេតុនាំឱ្យកើតទុក្ខ។

ព្រះបរមសាស្តា ព្រះអង្គប្រថាប់នៅជេតវនារាម ទ្រង់ត្រាស់ប្រារព្ធចំពោះព្រះកោណ្ឌធានត្ថេរ។ រឿងហេតុដោយសារព្រះកោណ្ឌធានត្ថេរ មានបុព្វកម្ម ធ្វើឱ្យគេមើលឃើញលោក មានស្ត្រីម្នាក់ដើរជាប់ពីក្រោយ និងនៅជាមួយនឹងលោកជានិច្ច ម្ល៉ោះហើយ ភិក្ខុដទៃក៏ចោទលោកថាទ្រុស្តសីល។

ព្រះថេរៈកាលដែលលោកនៅជាទេវតា បានបំបែកភិក្ខុអ្នកមានសីលពីរអង្គឱ្យបែកគ្នា។ ក្នុងការបំបែកនោះ ទេវតាបាននិម្មិតស្រីម្នាក់ធ្វើហាក់ដូចជាភិក្ខុមួយអង្គនោះបានទម្លាយសីលជាមួយនឹងនាង ។ ទេវតាត្រូវធ្លាក់អវីចីនរករហូតមួយចន្លោះព្រះពុទ្ធ ក្នុងពុទ្ធុប្បាទកាលនេះកើតក្នុងក្រុងសាវត្ថី ក្នុងថ្ងៃដែលបួសនោះឯង ចាប់ផ្តើមមានរូបស្រីម្នាក់នៅជាមួយនឹងលោក ។ កាលដែលភិក្ខុដទៃពោលទោស លោកក៏ពោលប្រទូស្តតបដោយការខឹង

ក្រោធ ។ ព្រះបរមសាស្ដា ទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថាទូន្មាន :

មាវោច ផរុសំ កញ្ចិ វុត្តា បដិវទេយ្យុ តំ
ទុក្ខា ហិ សារម្ភកថា បដិទណ្ឌា ផុសេយ្យុ តំ។
សចេ នេរេសិ អត្តានំ កំសោ ឧបហតោ យថា
ឯស បត្តោសិ និព្វានំ សារម្ភោ តេ ន វិជ្ជតិ។

អ្នកកុំនិយាយពាក្យអាក្រក់នឹងអ្នកណាមួយឡើយ ជនទាំងឡាយដែលអ្នកស្ដីថាឱ្យហើយ គេគប្បីស្ដីថាតបមកអ្នកវិញ ព្រោះថា ការពោលពាក្យប្រណាំងប្រជែងជាហេតុនាំឱ្យកើតទុក្ខ អាជ្ញាតបត្រូវបានធ្លាក់ចុះមកប៉ះពាល់ដល់អ្នកវិញ ។

បើអ្នកធ្វើខ្លួនមិនឱ្យញាប់ញ័រ ដូចរគាំងដែលចៀរមាត់ចេញហើយ (រមែងមិនលាន់ឮសូរ) ដូច្នោះ អ្នកនុ៎ះជាបុគ្គលដល់នូវព្រះនិព្វាន ការប្រណាំងប្រជែង មិនមានដល់អ្នកឡើយ ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៥៣ ,បន្ទាត់ ៥

១៣~ មរណន្តំ ហិ ជីវិតំ ជីវិតមានសេចក្តីស្លាប់ជាទីបំផុត។

ព្រះសុគតសាស្តា ព្រះអង្គប្រថាប់នៅវត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធព្រះឧត្តរាថេរី ដែលមានព្រះជន្ម ១២០ ឆ្នាំ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា រូបនេះគ្រាំគ្រាអស់ហើយ ជាសំបុកនៃរោគ ជារបស់ពុកផុយ រូបកាយដែលជារបស់ស្អុយនេះតែងបែកធ្លាយទៅវិញ ព្រោះថា ជីវិតមានសេចក្តីស្លាប់ជាទីបំផុត។ ចប់ព្រះធម៌ទេសនា ព្រះថេរីបានសម្រេចសោតាបត្តិផល។

យើងមិនអាចទាមទារអ្វីបានស្រេចតែចិត្តយើងនោះឡើយ បើទាមទារបាននោះ មិនមានអ្នកណាស្លាប់ទេ ប្រាកដជារស់នៅហើយមានអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ដូច្នេះបានជាមិនទាន់ស្លាប់ត្រូវប្រញាប់រៀនស្លាប់ឱ្យហើយ ពោលគឺរៀនលះបង់របស់ដែលជាប់ជំពាក់។

ជីវិតជាប្រក្រតី គឺជាអារម្មណ៍នៃព្រះកម្មដ្ឋាន ទោះជារូបកម្មដ្ឋានក្តី អរូបកម្មដ្ឋានក្តី ក៏ត្រូវអាស្រ័យជីវិត

ប្រចាំថ្ងៃហ្នឹងឯង ជាទីតាំង ។ កាលដែលជីវិតជាប្រក្រតី ប្រចាំថ្ងៃប្រាកដជាតួ **ឆម្ម** ក៏រមែងរលត់នូវការខ្វល់ចំពោះខ្លួនឯង អត់មានរវល់សាង **ឆម្ម** ដទៃឱ្យបានជាអ្វីទាំងអស់ ព្រោះបដិបទានេះ មិនប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីឱ្យបាននូវតួ **ឆម្ម** ណានោះឡើយ ស្រេចហើយតែតួ **ឆម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដ មិនមែនជាយើង នេះជាបដិបទាវិសុទ្ធិ ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធព្រះនាងឧត្តរាថេរី :

បរិជិណ្ណមិទំ រូបំ　　　　　រោគនិឌ្ឌំ បភង្គុណំ
ភិជ្ជតិ បូតិ សន្ទេហោ　　　មរណន្តំ ហិ ជីវិតំ ។

រូបនេះគ្រាំគ្រាអស់ហើយ ជាទីសម្នាក់នៃរោគ ជារបស់ពុកផុយ កាយរបស់ខ្លួនជារបស់ស្អុយនឹងបែកធ្លាយទៅវិញ ព្រោះថា ជីវិតមានសេចក្ដីស្លាប់ជាទីបំផុត ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៥៣ ,បន្ទាត់ ១២

១៤. សតញ្ច ធម្មោ ន ជរំ ឧបេតិ ធម៌របស់សប្បុរស មិនចូលដល់ការចាស់គ្រាំគ្រាឡើយ។

បទថា **សតញ្ច** ដោយសេចក្តីថា លោកុត្តរធម៌ ៩ របស់សប្បុរសទាំងឡាយ មានព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាដើម រមែងមិនមានការប៉ះទង្គិចបែកបាក់ រង្គោះរង្គើអ្វីឡើយ ឈ្មោះថា មិនចូលដល់ការចាស់គ្រាំគ្រា។

ព្រះភគវា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅព្រះជេតពនមហាវិហារ ព្រះអង្គត្រាស់ប្រារព្ធសរីរៈព្រះរាជា ដែលព្រះរាជាត្រាស់ថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគដ៏ចម្រើន គឺចាប់តាំងអំពីព្រះនាងមល្លិកាចែកឋានទៅបរលោក សរីរៈខ្ញុំព្រះអង្គមិនរហ័សរហួនសោះ។ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា រាជរថដ៏វិចិត្រពិតគ្រាំគ្រា សរីរៈដូចគ្នាគ្រាំគ្រាដែរ រីឯធម៌របស់សប្បុរស មិនចូលដល់ការចាស់គ្រាំគ្រាឡើយ។

នៅពេលដែលមនុស្សយើងចាស់ជរាគ្រាំគ្រាទ្រុឌទ្រោម គួរតែអប់រំចិត្តឱ្យណាស់ ទោះជាមានការលំបាកក្នុងរូបរាងកាយយ៉ាងណា ក៏មិនទោមនស្ស ទាស់ទែង

ខឹងក្រោធក្នុងរឿងអ្វីៗឡើយ ព្រោះរីករាយជាមួយនឹងការ ដល់ព្រះត្រៃសរណគមន៍ មានសទ្ធា មានសីលជាដើម។

ព្រះគាថាប្រារព្ធព្រះនាងមល្លិកាទេវីអស់ព្រះជន្ម ឯព្រះរាជាទ្រង់ជរា :

ជីរន្តិ វេ រាជរថា សុចិត្តា

អថោ សរីរម្បិ ជរំ ឧបេតិ

សតញ្ច ធម្មោ ន ជរំ ឧបេតិ

សន្តោ ហវេ សព្ភិ បវេទយន្តិ ។

រាជរថទាំងឡាយ ដ៏វិចិត្រល្អ រមែងគ្រាំគ្រា សូម្បីសរីរៈក៏ដល់នូវសេចក្តីគ្រាំគ្រាដូចគ្នា រីឯធម៌របស់សប្បុរស មិនចូលដល់ការចាស់ជរាឡើយ សប្បុរសទាំងឡាយតែង ប្រឹក្សាជាមួយនឹងពួកសប្បុរសផងគ្នា ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៥៤ ,បន្ទាត់ ៥

១៥~ ទុក្ខា ជាតិ បុនប្បុនំ ទុក្ខទាំងឡាយរឿយៗឥតស្រាកស្រាន្ត ព្រោះមកអំពីមានជាតិជាបច្ច័យ។

ព្រះបរមសាស្តា ក្នុងវេលាទើបតែបានសម្រេចនូវព្រះសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាគល់ព្រះពោធិព្រឹក្ស ទ្រង់ព្រះឧទានប្រារព្ធដល់វដ្តសង្សាររបស់ព្រះអង្គ ។

ទុក្ខា ជាតិ បុនប្បុនំ នេះ គឺជាពាក្យបញ្ជាក់អំពីហេតុដែលមិនទាន់រកជាងផ្ទះឃើញ ។ ជាងផ្ទះ គឺតណ្ហាដែលធ្វើផ្ទះគឺអត្តភាពឱ្យដល់ព្រះអង្គ ។ ពាក្យថា មិនទាន់រកជាងផ្ទះឃើញ គឺមិនទាន់បានសម្រេចនូវព្រះសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណហ្នឹងឯង ។ ឥឡូវព្រះអង្គបានជួបហើយជាងឯងមិនអាចធ្វើផ្ទះឱ្យដល់ព្រះតថាគតទៀតបានឡើយព្រោះព្រះអង្គបានដល់នូវព្រះនិព្វានរលត់តណ្ហាហើយ។

ព្រះគាថាព្រះពុទ្ធឧទានដំបូងបង្អស់ :

អនេកជាតិសំសារំ សន្ធាវិស្សំ អនិព្វិសំ
គហការំ គវេសន្តោ ទុក្ខា ជាតិ បុនប្បុនំ ។

គហការក ទិដ្ឋោសិ បុន គេហំ ន កាហសិ
សព្វា តេ ផាសុកា ភគ្គា គហកូដំ វិសង្ខតំ
វិសង្ខារគតំ ចិត្តំ តណ្ហានំ ខយមជ្ឈគា ។

កាលតថាគតកំពុងតែស្វះស្វែងរកជាងធ្វើផ្ទះ គឺតណ្ហា អ្នកធ្វើផ្ទះគឺអត្តភាព មិនទាន់បានជួបប្រទះនៅឡើយ (តថាគត) ក៏អន្ទោលទៅកាន់សង្សារវដ្ដ មានជាតិដ៏ច្រើន សេចក្ដីកើតជាទុក្ខរឿយៗ ។

នែជាងផ្ទះ! អ្នកធ្វើផ្ទះគឺអត្តភាព តថាគតឃើញហើយ អ្នកនឹងធ្វើផ្ទះ (របស់តថាគត) ទៀតមិនបានឡើយ បង្កង់ គឺ កិលេសរបស់អ្នកទាំងអស់តថាគតកាច់បំបាក់អស់ហើយ ដំបូលផ្ទះគឺអវិជ្ជា តថាគតកម្ទាត់ចោលហើយ ចិត្តរបស់តថាគត ដល់ព្រះនិព្វានដែលប្រាសចាកសង្ខារហើយ តថាគតបានដល់ធម៌ជាគ្រឿងក្ស័យតណ្ហាទាំងឡាយហើយ ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៥៥ ,បន្ទាត់ ៩

១៦‑ អត្តា ហិ អត្តនោ នាថោ ខ្លួនជាទីពឹងនៃខ្លួនឯង។

ព្រះអង្គទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅវត្តជេតពន ត្រាស់សម្តែងនូវព្រះធម៌ទេសនា ប្រារព្ធភិក្ខុនីជាព្រះមាតានៃព្រះកុមារកស្សបៈ។ ហេតុតែខ្លួនឯងជាម្តាយហើយនៅជាបុថុជ្ជននឹកអើយសែននឹក គឺនឹកកូនប្រុសដែលព្រាត់ប្រាសទៅអស់ ១២ ឆ្នាំ មានមុខទទឹកជោកដោយទឹកភ្នែក និមន្តទៅបិណ្ឌបាត។ ស្រាប់តែបានជួបកូនតាមផ្លូវ ស្រែកហៅកូនហើយស្ទុះទៅ ខ្លួនឯងក៏ត្រូវដួលផ្កាប់មុខ ខំប្រឹងត្រដរក្រោកទៅចាប់កូនទាំងអរ ទាំងអួលអាក់។

ពុទ្ធោអើយ ! សង្ឃឹមថាបានទទួលពាក្យផ្អែមល្ហែមតបត តែបែរជាកូនពោលថា អ្នកស្ទុះមករកអ្វី បួសហើយដូចម្តេចមិនកាត់ការស្រឡាញ់ចោល។ ព្រោះការខកចិត្តក៏បានកាត់នូវសេចក្តីស្នេហាក្នុងបុត្រ សម្រេចព្រះអរហត្តក្នុងថ្ងៃនោះឯង ព្រះបរមសាស្តាទ្រង់ត្រាស់ប្រារព្ធរឿងនេះឯង ទ្រង់ត្រាស់ថា **អត្តា ហិ អត្តនោ នាថោ** ...។

ព្រះគាថាប្រារព្ធមាតារបស់ព្រះកុមារកស្សបត្ថេរ មានខ្លួនឯងជាទីពឹង :

អត្តា ហិ អត្តនោ នាថោ កោ ហិ នាថោ បរោ សិយា
អត្តនា ហិ សុទន្តេន នាថំ លភតិ ទុល្លភំ ។

ខ្លួនហ្នឹងឯងជាទីពឹងរបស់ខ្លួន អ្នកដទៃជាទីពឹងដូចម្តេចបាន ព្រោះបុគ្គលមានខ្លួនហ្វឹកហ្វឺនល្អហើយ រមែងបាននូវទីពឹង ដែលគេបានដោយកម្រ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **នាថោ** គឺជាទីពឹងពំនាក់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ពាក្យនេះទុកថា បុគ្គលតាំងនៅក្នុងខ្លួន គឺសម្បូណ៌ហើយដោយខ្លួន ដែលខ្លួនអាចនឹងធ្វើកុសលហើយបានឋានសួគ៌ ឬដើម្បីញ៉ាំងមគ្គឱ្យចម្រើន ជាក់ច្បាស់នូវអរិយផល (អត្តសម្បទា) ព្រោះហេតុនោះឯង ខ្លួនហ្នឹងឯងជាទីពឹងរបស់ខ្លួន ។

ក្នុងបទថា **នាថំ លភតិ ទុល្លភំ** នេះ ព្រះដ៏-មានព្រះភាគត្រាស់សំដៅយកព្រះអរហត្ត ។

១៧~ សុទ្ធិ អសុទ្ធិ បច្ចត្តំ បរិសុទ្ធិ និង មិនមែនបរិសុទ្ធិ ជារបស់ចំពោះខ្លួន។

ព្រះអង្គទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅវត្តជេតពន ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធឧបាសកឈ្មោះចុល្លកាល។ ឧបាសកស្តាប់ព្រះ-ធម៌ពេញមួយយប់ ចេញពីវត្តទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថីជាន់ដានចោរ អ្នកស្រុកនាំគ្នាចាប់ដោយចោទថាជាចោរ ប៉ុន្តែបាននាងកុម្ភទាសីជួយនិយាយហេតុផល ពួកអ្នកស្រុកក៏ដោះលែងឧបាសកវិញទៅ។

ភិក្ខុទាំងឡាយជ្រាបដំណឹង បានក្រាបទូលព្រះ-មានព្រះភាគថា ចុល្លកាលឧបាសកបានជីវិតដោយសារនាងកុម្ភទាសី។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា បាបដែលបុគ្គលធ្វើហើយដោយខ្លួនឯង រមែងសៅហ្មងដោយខ្លួនឯង បាបដែលបុគ្គលមិនបានធ្វើហើយដោយខ្លួនឯង រមែងបរិសុទ្ធដោយខ្លួនឯង ចុល្លកាលឧបាសកបានជីវិតព្រោះនាងកុម្ភទាសី និង ព្រោះខ្លួនឯងមិនបានធ្វើបាបកម្មនោះទុកមក។

ព្រះគាថាប្រារព្ធចុល្លកាលឧបាសក រួចខ្លួនពីការចោទប្រកាន់ថាជាចោរ :

អត្តនា ហ កតំ បាបំ អត្តនា សង្កិលិស្សតិ

អត្តនា អកតំ បាបំ អត្តនា វ វិសុជ្ឈតិ

សុទ្ធិ អសុទ្ធិ បច្ចត្តំ នាញ្ញោ អញ្ញំ វិសោធយេ។

អ្នកធ្វើបាបដោយខ្លួនឯង រមែងសៅហ្មងខ្លួនឯង អ្នកមិនធ្វើបាបដោយខ្លួនឯង តែងបរិសុទ្ធស្អាតខ្លួនឯង សេចក្ដីបរិសុទ្ធ និង មិនបរិសុទ្ធជារបស់ចំពោះខ្លួន អ្នកដទៃនឹងធ្វើអ្នកដទៃ ឱ្យបរិសុទ្ធ ពុំបានឡើយ ។

បរិសុទ្ធិ គឺកុសលកម្ម និង មិនមែនបរិសុទ្ធិ គឺអកុសលកម្ម ជារបស់ចំពោះខ្លួន រមែងផលិតនូវផលចំពោះក្នុងខ្លួននៃបុគ្គលអ្នកធ្វើកម្មទាំងឡាយ ។

ក្នុងកាលចប់ព្រះធម៌ទេសនា ចុល្លកាលឧបាសក បានតាំងនៅហើយក្នុងសោតាបត្តិផល ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៥៧ ,បន្ទាត់ ៦

១៨~ ហីនំ ធម្មំ ន សេវេយ្យ បុគ្គលមិនគួរសេពធម៌ថោកទាប។

ព្រះបរមសាស្តា ព្រះអង្គគង់ប្រថាប់នៅព្រះជេតពនមហាវិហារ ទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុកំលោះមួយអង្គ។ ភិក្ខុអង្គនោះ ឈ្មោះជាមួយនឹងចៅលោកយាយវិសាខា ដើមរឿងមកអំពីលោកសើចនឹងចៅលោកយាយ ។ ចំណុចត្រង់ដែលលោកសើចឡេះឡោះដោយខ្វះការសង្រួមនេះឯង ឈ្មោះថា សេពធម៌ថោកទាប ហើយនេះជាលក្ខណៈនៃសេចក្តីប្រមាទ។

បទថា **ហីនំ ធម្មំ** ក្នុងទីនេះ ជាឈ្មោះនៃកាមគុណ ៥ ព្រោះកាមគុណ ៥ ជារបស់ថោក សូម្បីសត្វតិរច្ឆានក៏សេពបាន ទាំងជាធម៌នាំសត្វទៅកើតក្នុងទីទាបមាននរកជាដើមទៀតផង ។

ភិក្ខុនោះ មិនព្រមតាមការសម្រុះសម្រួលរបស់អ្នកណាៗឡើយ សូម្បីតែព្រះឧបជ្ឈាយ៍របស់លោក លុះព្រះបរមសាស្តា ស្តេចយាងទៅដល់ហើយ ទើបព្រម

ស្តាប់ព្រះអង្គ ដោយអាងថា ព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបការពិត ។

អង្គព្រះសាស្តា ទ្រង់ទូន្មាននូវភិក្ខុកំលោះនោះ ដោយព្រះគាថាដូច្នេះថា :

ហីនំ ធម្មំ ន សេវេយ្យ បមាទេន ន សំវសេ
មិច្ឆាទិដ្ឋិំ ន សេវេយ្យ ន សិយា លោកវឌ្ឍនោ។

បុគ្គលមិនគួរសេពធម៌ថោកទាប មិនគួរនៅដោយសេចក្តីប្រមាទ មិនគួរសេពមិច្ឆាទិដ្ឋិ មិនគួរជាមនុស្សចង្អៀតលោកឡើយ ។ ភិក្ខុស្តាប់ ហើយតាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល។

មនុស្សយើង គួរសេពគប់ជាមួយសទ្ធា សតិ ហិរិ និង ឱត្តប្បៈជាដើម ព្រោះគុណធម៌ទាំងអស់នេះនាំឱ្យយើងបានខ្ពង់ខ្ពស់ នាំឱ្យយើងបានបញ្ញា រួចអំពីធម៌ថោកគ្រប់យ៉ាង រុងរឿងដូចព្រះចន្ទរួចផុតពីពពកខ្មៅ ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៥៧ ,បន្ទាត់ ៩

១៩. ធម្មចារី សុខំ សេតិ បុគ្គលមានប្រក្រតីប្រព្រឹត្តធម៌ រមែងដេកជាសុខ។

ព្រះលោកនាថ កាលទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនិគ្រោធារាម ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធព្រះបិតា គឺព្រះបាទសិរីសុទ្ធោទនមហារាជ។ ទ្រង់ព្រះពុទ្ធដំណើរ យាងទៅក្រុងកបិលពស្តុលើកទីមួយ ព្រះអង្គពិចារណាព្រះពុទ្ធអំពីអតីត ទ្រង់ស្តេចយាងបិណ្ឌបាតតាមលំដាប់ ព្រមដោយព្រះអរហន្ត ២ ម៉ឺនអង្គ។ ព្រះពុទ្ធបិតាត្រាស់ថា បិតាខ្មាសគេណាស់ត្រង់ដែលព្រះអង្គត្រាច់ទៅដើម្បីភិក្ខាដូច្នេះ។ ព្រះបរមសាស្តាត្រាស់ថា មហាបពិត្រ នេះជាវង្សរបស់ព្រះពុទ្ធពីអតីតមក រួចហើយព្រះអង្គត្រាស់សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាញុំាងព្រះពុទ្ធបិតា ឱ្យសម្រេចមគ្គផលនៅនឹងផ្លូវក្នុងក្រុងនោះឯង ។

ធម្មចារី គឺបុគ្គលមានប្រក្រតីប្រព្រឹត្តធម៌ បានដល់ការត្រាច់ទៅដើម្បីភិក្ខានោះឯងឱ្យជាសុចរិត ប្រព្រឹត្តឱ្យជាប្រក្រតី **សុខំ សេតិ** រមែងជាសុខគ្រប់ឥរិយាបថទាំង

៤ ទាំងក្នុងលោកនេះ ទាំងក្នុងលោកខាងមុខ ។

ព្រះគាថាប្រោសព្រះពុទ្ធបិតាជាដំបូង :

ឧត្តិដ្ឋេ នប្បមជ្ជេយ្យ ធម្មំ សុចរិតំ ចរេ
ធម្មចារី សុខំ សេតិ អស្មឹ លោកេ បរម្ហិ ច។

បុគ្គលមិនគួរប្រមាទក្នុងដុំបាយ ដែលខ្លួនគប្បីក្រោកឡើងទទួល គប្បីប្រព្រឹត្តធម៌ឱ្យសុចរិត បុគ្គលអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ជាប្រក្រតី រមែងដេកជាសុខ ទាំងក្នុងលោកនេះផង ទាំងក្នុងលោកខាងមុខផង ។

ធម្មំ ចរេ សុចរិតំ ន តំ ទុច្ចរិតំ ចរេ
ធម្មចារី សុខំ សេតិ អស្មឹ លោកេ បរម្ហិ ច។

បុគ្គលគួរប្រព្រឹត្តធម៌ឱ្យសុចរិត មិនគួរប្រព្រឹត្តធម៌នោះឱ្យទុច្ចរិតឡើយ បុគ្គលអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ជាប្រក្រតី រមែងដេកជាសុខ ទាំងក្នុងលោកនេះផង ទាំងក្នុងលោកខាងមុខផង ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៥៨ ,បន្ទាត់ ៤

២០៑ ឯថ បស្សថិមំ លោកំ អ្នកទាំងឡាយចូរមកមើលនូវលោកនេះ។

ព្រះសុគតសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារវេឡុវន័ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធអភយរាជកុមារ។

អភយរាជកុមារបានទទួលរង្វាន់សោយរាជ្យ៧ ថ្ងៃព្រមទាំងស្រីរបាំដ៏ស្អាតម្នាក់ជាភរិយា។ ថ្ងៃទី ៨ ស្រីរបាំកើតខ្យល់ចាប់ស្លាប់ចោលទៅ អភយរាជកុមារ មានសេចក្តីសោកសៅ ត្រូវចូលទៅរកព្រះបរមសាស្តា សូមឱ្យព្រះអង្គជួយរំងាប់នូវសេចក្តីសោករបស់ខ្លួន។

ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ប្រារព្ធទឹកភ្នែកក្នុងសង្សារវដ្ត ដែលមិនអាចប្រមាណបាន ទ្រង់ត្រាស់ឱ្យមើលនូវលោកនេះដ៏វិចិត្រដូចរាជរថ ដែលបុគ្គលពាលទាំងឡាយត្រូវលិចលង់ ចំណែកអ្នកចេះដឹងមិនជាប់ជំពាក់ឡើយ ។ ចប់ព្រះធម៌ទេសនា អភយរាជកុមារតាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ព្រះធម៌ទេសនាមានប្រយោជន៍ដល់អ្នកស្តាប់ក្រៃលែង ព្រោះសម្តែងពីការពិតនៃជីវិត ។

ឥមំ លោកំ លោកនេះ គឺខន្ធលោក ព្រះអង្គត្រាស់ហៅឱ្យមកមើលដោយបញ្ញា ឱ្យឃើញលោកតាមពិត លោកដែលកើតហើយ រមែងបែកធ្លាយ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធអភយរាជកុមារ :

ឯថ បស្សថិមំ លោកំ ចិត្តំ រាជរថូបមំ
យត្ថ ពាលា វិសីទន្តិ នត្ថិ សង្គោ វិជានតំ។

អ្នកទាំងឡាយ ចូរមកមើលនូវលោកនេះ ដ៏ត្រកាល ដូចរាជរថ ជនពាលទាំងឡាយ រមែងលិចលង់ក្នុងលោកណា ការជាប់ជំពាក់ក្នុងលោកនោះ រមែងមិនមានដល់បណ្ឌិតទាំងឡាយ ដែលដឹងច្បាស់ឡើយ ។

ក្រោយមកអភយរាជកុមារ សង្វេគចំពោះទុក្ខទោសក្នុងវដ្តសង្សារ តក់ស្លុតចំពោះកិលេសក្នុងសន្តានទើបបានចេញទៅបួសសម្រេចជាព្រះអរហន្ត ។

២១_ អន្ធភូតោ អយំ លោកោ លោកិយ-មហាជននេះ ងងឹតណាស់ ដូចជាមនុស្សខ្វាក់។

អង្គសម្តេចព្រះសាស្តា ទ្រង់ប្រថាប់នៅនាអគ្គា-ឡវចេតិយ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធធីតានៃជាងតម្បាញម្នាក់។

ធីតានៃជាងតម្បាញម្នាក់នេះ ចម្រើនមរណស្សតិអស់ ៣ ឆ្នាំ តាមបណ្តាំព្រះបរមសាស្តា ក្រោយមកបានឆ្លើយក្នុងមរណបញ្ហា ព្រមទាំងបានស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនារបស់ព្រះមានព្រះភាគ ក៏តាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ។ នាងស្លាប់ក្នុងថ្ងៃនោះឯង ដោយអចេតនារបស់បិតា នាងបានទៅកើតក្នុងតុសិតទេវលោក ។ ចំណែកបិតាសែនសោយសោកទៅរកព្រះសាស្តា ស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនាចូលកាន់ផ្នួសសម្រេចព្រះអរហត្ត។

អយំ លោកោ លោកិយមហាជននេះ **អន្ធភូតោ** ងងឹតណាស់ដូចជាមនុស្សខ្វាក់ ព្រោះមិនមានបញ្ញាចក្ខុ តិចនាក់ណាស់ដែលឃើញត្រៃលក្ខណ៍ តិចនាក់ណាស់ដែលទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ដូចបក្សីជាប់សំណាញ់ព្រាន

ហើយ តិចណាស់ដែលអាចរួចពីសំណាញ់បាន ។

ព្រះគាថាដែលធីតារបស់ជាងតម្បាញស្តាប់ហើយ បានសម្រេចសោតាបត្តិផល :

អន្ធភូតោ អយំ លោកោ តនុកេត្ថ វិបស្សតិ សកុន្តោ[១] ជាលមុត្តោវ អប្បោ សគ្គាយ គច្ឆតិ។

លោកិយមហាជននេះ ងងឹតណាស់ ដូចជាមនុស្សខ្វាក់ ក្នុងលោកនេះ មានមនុស្សតិចនាក់ណាស់ ដែលបានដឹងច្បាស់នូវបញ្ញកូន្ធតាមពិត តិចនាក់ណាស់ ដែលទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ដូចបក្សីដែលជាប់សំណាញ់របស់ព្រានហើយ តិចណាស់ ដែលអាចរួចពីសំណាញ់បាន ។

---

១. អដ្ឋកថាថា **សកុណោ** ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៥៩ ,បន្ទាត់ ៦

២២. ន វេ កទរិយា ទេវលោកំ វជន្តិ

បុគ្គល កំណាញ់ស្វិតស្វាញ មិនបានទៅកាន់ទេវលោកឡើយ។

ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់គង់នៅវត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធ **អសទិសទាន** គឺទានមិនមានអ្នកណាធ្វើដូច ជាទានមានដល់ព្រះពុទ្ធគ្រប់ៗព្រះអង្គ មួយអង្គមានតែម្តងប៉ុណ្ណោះ ព្រោះត្រូវបរិច្ចាគទ្រព្យ ១៤ កោដិត្រឹមតែមួយថ្ងៃនោះឯង ហើយទាននោះ ចំពោះតែស្ត្រីប៉ុណ្ណោះ ដែលជាអ្នកចាត់-ចែង ដើម្បីព្រះសាស្តា និង ព្រះភិក្ខុសង្ឃ ។

ក្នុងកាលនោះ អមាត្យរបស់ព្រះរាជាពីរនាក់ ម្នាក់ឈ្មោះ កាឡៈ ម្នាក់ទៀតឈ្មោះ ជុណ្ហៈ ។ កាឡៈមិនត្រេកអរនឹងទានរបស់ព្រះរាជា ដែលមានព្រះនាងមល្លិកាជាអ្នកចាត់ចែងនោះឡើយ ចំណែកអមាត្យជុណ្ហៈអនុ-មោទនាដ៏ក្រៃលែង។

បុណ្យអនុមោទនាជាបុណ្យដ៏ធំមួយឱ្យសុខប្រសើរទាំងក្នុងលោកនេះ ទាំងទៅបរលោក ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថា :

ន វេ កទរិយា ទេវលោកំ វជន្តិ

ពាលា ហវេ នប្បសំសន្តិ ទានំ

ធីរោ ច ទានំ អនុមោទមានោ

តេនេវ សោ ហោតិ សុខី បរត្ថ ។

បុគ្គលកំណាញ់ ស្វិតស្វាញ មិនបានទៅកាន់ទេវលោកឡើយ ជនពាលទាំងឡាយមិនសរសើរនូវការឱ្យទានទេ ចំណែកអ្នកប្រាជ្ញ តែងអនុមោទនាទាន ព្រោះហេតុនោះ លោករមែងបានសុខក្នុងលោកខាងមុខ។

ចប់ព្រះធម៌ទេសនា អមាត្យជុណ្ហៈបានសម្រេចសោតាបត្តិផល ។

ព្រះរាជា ជ្រះថ្លានឹងអមាត្យជុណ្ហៈ បានប្រគល់រាជសម្បត្តិឱ្យអមាត្យជុណ្ហៈធ្វើទានអស់ ៧ ថ្ងៃ ដោយទំនងដែលព្រះរាជាបានថ្វាយហើយ ដូចគ្នាដែរ ។

២៣~ កិច្ឆោ មនុស្សប្បដិលាភោ ការត្រឡប់បានអត្តភាពជាមនុស្ស ជាការក្រ។

ព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ ស្តេចទ្រង់យាងទៅកាន់ដែនកាសី ទ្រង់ប្រថាប់ជិតក្រុងពារាណសី នៅក្រោមដើមច្រេសធំៗ ៧ ដើម ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធស្តេចនាគឈ្មោះឯរកបត្ត។

ក្នុងសាសនាព្រះពុទ្ធកស្សបទសពល ឯរកបត្ត-នាគរាជនេះជាភិក្ខុកំលោះមួយអង្គ ត្រូវអាបត្តិក្នុងភូត-គាមសិក្ខាបទ។ ដោយការធ្វេសប្រហែស មិនប្រញាប់សម្តែងអាបត្តិ ដល់ពេលត្រូវអស់ជីវិតនឹកក្តៅក្រហាយចិត្តថា អាត្មាអញមានសីលមិនបរិសុទ្ធ ហើយក៏អស់ជីវិតទៅកើតក្នុងកំណើតសត្វតិរច្ឆាន ដែលមិនអាចសម្រេចមគ្គផលបាន។ កើតហើយក្តៅក្រហាយចិត្តទៀត ព្រោះខ្លួនខំប្រព្រឹត្តសមណធម៌អស់ ២ ម៉ឺនឆ្នាំ មកកើតជាអហេតុកសត្វ ទើបអង្គព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថា :

កិច្ឆោ មនុស្សប្បដិលាភោ កិច្ឆំ មច្ចាន ជីវិតំ
កិច្ឆំ សទ្ធម្មស្សវនំ កិច្ឆោ ពុទ្ធានមុប្បាទោ។

ការត្រឡប់បានអត្តភាពជាមនុស្សជាការក្រ ជីវិតរបស់សត្វទាំងឡាយរស់នៅបានដោយលំបាក កម្រនឹងបានស្តាប់ព្រះសទ្ធម្ម ការកើតឡើងនៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយជាការក្រក្រៃលែង។

ចប់ព្រះធម៌ទេសនា ពពួកជនជាច្រើនម៉ឺននាក់បានសម្រេចមគ្គផល ឯស្តេចនាគវិញគួរតែបានសម្រេចមគ្គផលក្នុងថ្ងៃនោះដែរ តែខ្លួនឯងជាសត្វតិរច្ឆាន ធ្វើដូចម្តេចនឹងបានទៅ ។

ពុទ្ធបរិស័ទយើងអ្នកមានសទ្ធា គួរកំណត់ឱ្យសុខចិត្តខ្លួនឯងថា រស់នៅសព្វថ្ងៃ បានត្រឹមតែមិនទាន់ស្លាប់ប៉ុណ្ណឹង គ្រប់គ្រាន់ហើយ ព្រោះជីវិតប៉ុណ្ណឹងឯងជាអារម្មណ៍នៃព្រះកម្មដ្ឋាន ជម្រះផ្លូវទៅព្រះនិព្វាន ។

២៤. សុខោ ពុទ្ធានមុប្បាទោ ការកើតឡើងនៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ។

សម្តេចព្រះទ្រង់ញាណ ព្រះអង្គគង់ប្រថាប់នៅក្នុងវត្តព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធការសន្ទនាគ្នារបស់ពួកភិក្ខុច្រើនអង្គ ។ ប្រធានបទនៃការសន្ទនាគឺ អ្វីជាសុខក្នុងលោកនេះ អង្គខ្លះឆ្លើយថា មិនមានអ្វីសុខដូចសុខក្នុងរាជសម្បត្តិទេ អង្គខ្លះទៀតថា កាមសុខ ឯភិក្ខុដទៃទៀតថា មិនមានអ្វីសុខជាងការបរិភោគបាយស្រូវសាលីជាមួយនឹងសាច់ឡើយ។ ព្រះបរមសាស្តា ព្រះអង្គទ្រង់យាងមកហើយត្រាស់ថា អ្នកទាំងឡាយពោលអ្វីហ្នឹង សុខទាំងនេះ សុទ្ធតែជាប់ទាក់ទងដោយទុក្ខក្នុងវដ្តៈទាំងអស់រួចហើយទើបព្រះអង្គត្រាស់ព្រះគាថា :

សុខោ ពុទ្ធានមុប្បាទោ សុខា សទ្ធម្មទេសនា
សុខា សង្ឃស្ស សាមគ្គី សមគ្គានំ តបោ សុខោ។

ការកើតឡើងនៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ ការសម្តែងនូវព្រះសទ្ធម្ម នាំមកនូវសេចក្តី

សុខ សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នានៃសង្ឃ ឬ ពួកក្រុម នាំមកនូវសេចក្តីសុខ សេចក្តីព្យាយាមដុតកិលេសនៃអ្នកព្រមព្រៀងគ្នាទាំងនោះ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។

នៅពេលចប់ព្រះធម៌ទេសនា ភិក្ខុជាច្រើនអង្គសម្រេចព្រះអរហត្តផល ។

វៀរលែងតែព្រះបច្ចេកពុទ្ធចេញ សត្វលោកទាំង-អស់ សុទ្ធតែសម្រេចមគ្គផលដល់ព្រះនិព្វាន ដោយអាស្រ័យការត្រាស់ដឹងនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងអស់។ ព្រះ-ធម៌ដែលព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែង អស្ចារ្យណាស់ធ្វើឱ្យអ្នកស្តាប់ដោយល្អ បាននូវបញ្ញា ដូច្នេះ ពុទ្ធបរិស័ទគួរតែព្រមព្រៀងគ្នារក្សាព្រះពុទ្ធសាសនា ហើយប្រព្រឹត្តធម៌ដោយខ្លួនឯង កុំរវល់តែចាប់កំហុសអ្នកដទៃ ត្រូវពិចារណាវិបាកកម្មរបស់ខ្លួន និង តក់ស្លុតចំពោះអកុសលក្នុងចិត្តខ្លួនឯង ។

២៥. ជយំ វេរំ បសវតិ អ្នកឈ្នះតែងជួបប្រទះនូវពៀរ។

ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅព្រះជេតពនមហា-វិហារ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធបរាជ័យនៃព្រះបាទកោសល ។ ព្រះបាទបសេនទិកោសល ទ្រង់ធ្វើសង្គ្រាមចាញ់ព្រះបាទ-អជាតសត្តុ ដែលត្រូវជាក្មួយបង្កើតរបស់ព្រះអង្គ ទ្រង់កើតទុក្ខ បង្អត់អាហារព្រះអង្គឯង ដោយព្រះតម្រិះថា ប្រយោជន៍អ្វីដោយការរស់នៅរបស់យើង ។ ភិក្ខុទាំង-ឡាយក្រាបទូលសេចក្ដីនោះដល់ព្រះបរមសាស្ដា ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា :

ជយំ វេរំ បសវតិ ទុក្ខំ សេតិ បរាជិតោ
ឧបសន្តោ សុខំ សេតិ ហិត្វា ជយបរាជយំ។

អ្នកឈ្នះតែងជួបប្រទះនូវពៀរ អ្នកចាញ់រមែងដេកជាទុក្ខ ចំណែកបុគ្គលដែលស្ងប់រំងាប់ លះបង់នូវការឈ្នះចាញ់ចេញហើយ រមែងនៅជាសុខ ។

បទថា **ជយំ** ដោយសេចក្ដីថា អ្នកឈ្នះនូវបុគ្គល

ដទៃ ។ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់សរសើរបុគ្គលដែលឈ្នះខ្លួនឯងថា ជាការឈ្នះដ៏ឧត្តមក្នុងសមរភូមិវដ្តសង្សារ ។

ការខឹងក្រោធ កើតមកអំពី :

១- ចាប់កំហុសអ្នកដទៃ

២- មិនតក់ស្លុតចំពោះអកុសលខ្លួនឯង ។

ដោយបរមត្ថ អ្នកដទៃគឺគ្រាន់តែមនោទ្វារវិថីចិត្តខ្លួនឯងសាងឡើងប៉ុណ្ណោះ អ្វីៗនោះ ត្រឹមតែជាវិថីចិត្ត និង អារម្មណ៍របស់វិថីចិត្តប៉ុណ្ណោះឯង ជាពិសេសវិបាករបស់កម្មតាមបញ្ចទ្វារ ដែលមិនមានបុគ្គលដទៃធ្វើកម្ម ហើយយើងជាអ្នកទទួលវិបាកនោះឡើយ ។ លោកទាំង ៦ សូន្យចាកសត្វបុគ្គលតួខ្លួន មានអ្នកណាមកធ្វើឱ្យយើងចាប់កំហុសហើយខឹងក្រោធទៅរកនោះ តែបើពោលពីសត្រូវពិតប្រាកដ គឺកិលេសក្នុងចិត្តខ្លួនឯង បើកិលេសមិនមានហើយ បញ្ហាកង្វល់ក្នុងវដ្តសង្សារក៏ត្រូវចប់ដែរ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៦៤ ,បន្ទាត់ ២

២៦. ជិឃច្ឆា បរមា រោគា ការស្រេកឃ្លាន គឺជារោគយ៉ាងក្រៃលែង ។

ព្រះសុគតសាស្តា ទ្រង់ប្រថាប់នៅនគរអាឡវី ទ្រង់ប្រារព្ធឧបាសកម្នាក់។ ឧបាសកនោះចង់ស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនារបស់ព្រះបរមសាស្តា ប៉ុន្តែត្រូវទៅរកគោសិន ដល់ថ្ងៃត្រង់ទើបបានមក ហើយមានការស្រេកឃ្លានខ្លាំង ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់យាងពីសាវត្ថីមក ៣០ យោជន៍ដើម្បីឧបាសកម្នាក់នោះឯង កាលឧបាសកមិនទាន់មក ទ្រង់មិនត្រាស់សម្តែងព្រះធម៌ឡើយ ។ កាលឧបាសកមកហើយ ព្រះអង្គត្រាស់ចាត់ឱ្យគេរៀបចំអាហារឱ្យដល់ឧបាសកនោះ ។ ការចាត់ចែងអាហារដោយព្រះ-តថាគតដូច្នេះ មានតែម្តងហ្នឹងគត់ ក្នុងព្រះត្រៃបិដក ជាការអនុគ្រោះដើម្បីឧបាសកនោះមានកាយ និង ចិត្តស្ងប់ស្តាប់ព្រះធម៌សម្រេចសោតាបត្តិផល ។

ភិក្ខុទាំងឡាយ ពោលទោសចំពោះព្រះបរមសា-ស្តាក្នុងរឿងចាត់ចែងនូវអាហារនោះ ទើបព្រះអង្គត្រាស់

នូវព្រះគាថា ដូច្នេះថា ៖

ជិឃច្ឆា បរមា រោគា សង្ខារា បរមា ទុក្ខា

ឯតំ ញត្វា យថាភូតំ និព្វានំ បរមំ សុខំ។

ការស្រេកឃ្លាន គឺជារោគយ៉ាងក្រៃលែង សង្ខារទាំងឡាយជាទុក្ខយ៉ាងក្រៃលែង អ្នកប្រាជ្ញដឹងច្បាស់នូវសេចក្ដីនោះ តាមពិតហើយ រមែងធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ព្រោះព្រះនិព្វានជាសុខយ៉ាងក្រៃលែង ។

បាទព្រះគាថាថា **ជិឃច្ឆា បរមា រោគា** ដោយសេចក្ដីថា បើរោគដទៃ រក្សាម្ដងក៏ជាសះស្បើយ ឬថាបុគ្គលអាចកម្ចាត់បង់បាន ឯចំណែកការស្រេកឃ្លានវិញត្រូវរក្សាអស់កាលជានិច្ច ។

អ្នកដែលពោលទោសចំពោះព្រះបរមសាស្ដា គឺមានតែបុថុជ្ជនប៉ុណ្ណោះ ចំណែកព្រះអរិយបុគ្គលវិញនោះសូម្បីតែទោមនស្សក្នុងចិត្តបន្តិចបន្តួចចំពោះព្រះអង្គ ក៏ពុំមានដែរ ព្រោះលោកបានជ្រាបនូវព្រះពុទ្ធគុណច្បាស់ ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៦៤ ,បន្ទាត់ ៣-៥

២៧- និព្វានំ បរមំ សុខំ ព្រះនិព្វាន ជាសុខយ៉ាងក្រៃលែង ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់ពាក្យនេះ ប្រារព្ធចំពោះឧបាសកម្នាក់នៅនគរអាឡវីផង និង ទ្រង់ប្រារព្ធចំពោះព្រះបាទបសេនទិកោសលផង ។

ព្រះនិព្វានជាបរមសុខ ព្រោះការអស់ទៅនៃទុក្ខទាំងពួង ព្រះនិព្វានគឺជាទុក្ខនិរោធអរិយសច្ច ។ ពាក្យថាទុក្ខទាំងពួង គឺជាវដ្តសង្សារដែលសន្មតថាជាយើង ថាជាគេម្នាក់ៗរៀងៗខ្លួនហ្នឹងឯង ។ វដ្តសង្សារ គឺជាតំណនៃខន្ធ មួយខណៈៗ អស់ពីមួយជាតិ តមួយជាតិ ដោយមិនដឹងទីបំផុតខាងដើមពីត្រឹមណាមក ត្រូវបញ្ចប់ដោយអរហត្តមគ្គ និង ទីបំផុតនៃសង្សារត្រឹមការបរិនិព្វានរបស់ព្រះអរហន្ត អស់ជាតិ អស់កំណើត ។ ព្រះបរមសាស្តាទ្រង់ត្រាស់ថា នាមរូបរលត់អស់មិនមានសេសសល់ព្រោះការរលត់ទៅនៃវិញ្ញាណ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាព្រះវិហារ-

ជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធព្រះបាទបសេនទិកោសល ។

ព្រះរាជាមានរឿងនាំឱ្យសប្បាយព្រះហឫទ័យ ៤ រឿង គឺ ១- សប្បាយព្រះកាយ ព្រោះស្គាល់ប្រមាណក្នុងការសោយព្រះក្រយា , ២- ឈប់ធ្វើចម្បាំងជាមួយនឹងស្ដេចក្មួយ គឺព្រះបាទអជាតសត្តុ , ៣- រកកែវមណីរបស់ព្រះបាទកុសរាជឃើញ កែវមណីនោះបានមកជារបស់ព្រះអង្គទ្រង់រាជ្យ , ៤- បាននាង **វាសភខត្តិយា** ធីតាក្រុងកបិលពស្តុក្នុងបំណងចង់ធ្វើជាញាតិនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ។

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថា :

អារោគ្យបរមា លាភា សន្តុដ្ឋិបរមំ ធនំ

វិស្សាសបរមា ញាតី និព្វានំ បរមំ សុខំ ។

លាភទាំងឡាយ មានការមិនមានរោគ ជាយ៉ាងក្រៃលែង ទ្រព្យមានសេចក្ដីសន្តោស ជាយ៉ាងក្រៃលែង ញាតិមានសេចក្ដីស្និទ្ធស្នាល ជាយ៉ាងក្រៃលែង ព្រះនិព្វានជាសុខយ៉ាងក្រៃលែង ។

២៨. សាធុ ទស្សនមរិយានំ ការបានជួបប្រទះឃើញព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ជាការល្អប្រសើរ (ព្រោះញ៉ាំងប្រយោជន៍ឱ្យសម្រេច) ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាវេឡុវ-គ្រាមទ្រង់មាននូវអាពាធដ៏ធ្ងន់គឺចុះព្រះលោហិត ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធសក្កទេវរាជ ។ សក្កទេវរាជបានមកបម្រើព្រះបរមសាស្តា ទូលឧច្ចារៈលាយដោយព្រះលោហិតលើព្រះសីសៈ ប្រព្រឹត្តដោយសេចក្តីគោរពយ៉ាងក្រៃលែង ដែលធ្វើឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយពោលសរសើរ ។ ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សក្កទេវរាជធ្វើនូវការគោរពស្រឡាញ់ចំពោះតថាគតនេះ មិនគួរឱ្យអស្ចារ្យឡើយ ព្រោះសក្កទេវរាជស្តាប់ធម៌ទេសនាហើយសម្រេចសោតាបត្តិផល លះបង់នូវជរាភាព បានជាព្រះ-ឥន្ទកំលោះ អាស្រ័យនឹងតថាគត នៅនាឥន្ទសាលគុហាព្រមដោយទេវតា ១៤ កោដិសម្រេចធម្មាភិសម័យ ។ តថាគតមានឧបការៈច្រើនដល់សក្កទេវរាជនោះ ដោយ

ប្រការយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការបានជួបប្រទះឃើញព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ជាការល្អប្រសើរ... ។

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថា :

សាធុ ទស្សនមរិយានំ សន្និវាសោ សទា សុខោ
អទស្សនេន ពាលានំ និច្ចមេវ សុខី សិយា ។

ការបានជួបប្រទះឃើញព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ជាការល្អប្រសើរ ការនៅរួមជាមួយនឹងព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ជាហេតុឱ្យកើតនូវសេចក្តីសុខសព្វកាល បុគ្គលគប្បីមានសេចក្តីសុខអស់កាលជានិច្ច ព្រោះមិនជួបប្រទះនូវបុគ្គលពាលទាំងឡាយ ។

ពាក្យថា **សាធុ** អដ្ឋកថាថា **សាធុ** បានដល់ជាការញ៉ាំងប្រយោជន៍ឱ្យសម្រេច គឺថាជាសេចក្តីល្អ បានដល់ កម្មដ៏ចម្រើន ។

២៩~ អក្កោធេន ជិនេ កោធំ ឈ្នះអ្នកខឹងក្រោធដោយការមិនក្រោធ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារវេឡុវ័ន ទ្រង់ធ្វើភត្តកិច្ចនៅផ្ទះនាងឧត្តរាបុត្រីសេដ្ឋីបុណ្ណៈ ទ្រង់ប្រារព្ធនាងឧត្តរាសម្តែងនូវព្រះធម៌ទេសនា ។

នាងឧត្តរាឧបាសិកា បានសម្រេចសោតាបត្តិផលជាមួយនឹងមាតាបិតា ក្នុងពេលស្តាប់ព្រះធម៌ តាំងតែពីនាងនៅមិនទាន់មានស្វាមី ។ នៅពេលដែលនាងមានប្តីបានពីរខែកន្លះ នាងបានជួលស្ត្រីរូបស្អាតម្នាក់ឈ្មោះនាងសិរិមា ឱ្យមកបម្រើប្តីរបស់នាង ទើបនាងបានឱកាសចាត់ចែងថ្វាយចង្ហាន់ដល់ព្រះភិក្ខុសង្ឃ និង ព្រះមានព្រះភាគ ។ នាងសិរិមា ភ្លេចខ្លួនកើតចិត្តប្រចណ្ឌ ហើយធ្វើការប្រទូស្តចំពោះនាងឧត្តរា ប៉ុន្តែដោយសារមេត្តាភាវនារបស់នាងឧត្តរា បានធ្វើឱ្យនាងសិរិមាភ្ញាក់ខ្លួនសូមខមាទោស ព្រមទាំងបានស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនា ដែលព្រះអង្គត្រាស់ថា ឈ្នះអ្នកខឹងក្រោធ ដោយការមិនក្រោធ ឈ្នះ

មនុស្សមិនល្អដោយសេចក្តីល្អ... ។ នាងសិរិមាបាន សម្រេចសោតាបត្តិផល ។

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែងនូវព្រះគាថា :

អក្កោធេន ជិនេ កោធំ អសាធុំ សាធុនា ជិនេ
ជិនេ កទរិយំ ទានេន សច្ចេនាលិកវាទិនំ ។

ឈ្នះមនុស្សក្រោធដោយការមិនក្រោធ ឈ្នះមនុស្សមិនល្អដោយសេចក្តីល្អ ឈ្នះមនុស្សកំណាញ់ដោយការឱ្យ ឈ្នះមនុស្សពោលពាក្យមិនពិត ដោយពាក្យពិត ។

បើមិនឈ្នះការខឹងក្រោធរបស់អ្នកដទៃទេ ក៏បានឈ្នះការខឹងក្រោធខ្លួនឯងដែរ ដូច្នេះការមិនក្រោធ គឺជាការធ្វើបុណ្យដ៏ធំមួយ ។ ឯការឈ្នះសេចក្តីអាក្រក់របស់ខ្លួនជាដើម ក៏ដូច្នោះដែរ ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៧២ ,បន្ទាត់ ៧

៣០. បមាទោ រក្ខតោ មលំ សេចក្ដីប្រមាទ ជាមន្ទិលរបស់បុគ្គលអ្នករក្សា។

ព្រះបរមសាស្ដា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅព្រះជេតពន-មហាវិហារ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះភិក្ខុលោឡុទាយី ។ កាលដែលមហាជនពោលសរសើរគុណព្រះអគ្គសាវ័កទាំង ២ ភិក្ខុលោឡុទាយីបានសម្ដែងខ្លួនធ្វើគ្រាន់បើ ដើម្បីឱ្យអ្នកស្រុកនិមន្តលោកទេសនា លុះដល់អ្នកស្រុកត្រូវការលោកបែរជាសម្ដែងអត់បានធម៌អ្វីទាំងអស់។ ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា មន្តទាំងឡាយមានការមិនស្វាធ្យាយជាមន្ទិល ផ្ទះទាំងឡាយមានការមិនថែទាំជាមន្ទិល សេចក្ដីខ្ជិលជាមន្ទិលនៃពណ៌សម្បុរ រីឯសេចក្ដីប្រមាទ ជាមន្ទិលរបស់បុគ្គលអ្នករក្សា ។

អ្នករក្សាគោ កាលបើធ្វេសប្រហែស គោរមែងចុះស៊ីសន្ទូងខ្លួនឯង ឬ សន្ទូងអ្នកដទៃ ពុំនោះសោត គោចូលព្រៃជួបក្ដីអន្តរាយផ្សេងៗ យ៉ាងណាមិញ ការរក្សាចិត្ត គ្រប់គ្រងទ្វារ ៦ ក៏ដូច្នោះដែរ អារម្មណ៍ ៦ ដូចជា

សន្ទូង ចំណែកពាលធម៌ដែលជាបាបមិត្តរបស់ចិត្ត ដូចជាព្រៃដែលពេញដោយគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ មានគ្រោះថ្នាក់ដោយសត្វសាហាវជាដើម ចំណែកស្មារតីដូចជាអ្នករក្សាគោ រីឯចិត្តដូចជាគោ ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធភិក្ខុលោឡុទាយី :

អសជ្ឈាយមលា មន្តា អនុដ្ឋានមលា ឃរា
មលំ វណ្ណស្ស កោសជ្ជំ បមាទោ រក្ខតោ មលំ។

មន្តទាំងឡាយមានការមិនស្វាធ្យាយជាមន្ទិល ផ្ទះទាំងឡាយមានការមិនថែទាំជាមន្ទិល សេចក្តីខ្ជិលជាមន្ទិលនៃពណ៌សម្បុរ រីឯសេចក្តីប្រមាទជាមន្ទិលរបស់បុគ្គលអ្នករក្សា ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៧២ ,បន្ទាត់ ១០

៣១- អវិជ្ជា បរមំ មលំ អវិជ្ជាជាមន្ទិលដ៏ក្រៃលែង ។

ព្រះបរមសាស្ដា ទ្រង់គង់នៅព្រះវេឡុវ័នមហាវិហារ ទ្រង់ប្រារព្ធកុលបុត្រម្នាក់ ។ កុលបុត្រនោះឯងមានភរិយាក្បត់ចិត្ត រួចទៅខ្លួនឯងខ្មាសគេមិនហ៊ានចូលវត្ត ក្រោយមកទើបចូលគាល់ព្រះបរមសាស្ដា ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងព្រះជាតក ហើយត្រាស់សម្ដែងព្រះធម៌ទេសនាអំពីមន្ទិលជាច្រើនប្រការ ។

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា :

មលិត្ថិយា ទុច្ចរិតំ មច្ឆេរំ ទទតោ មលំ
មលា វេ បាបកា ធម្មា អស្មឹ លោកេ បរម្ហិ ច
តតោ មលា មលតរំ អវិជ្ជា បរមំ មលំ
ឯតំ មលំ បហន្ត្វាន និម្មលា ហោថ ភិក្ខវោ។

ការប្រព្រឹត្តអាក្រក់ជាមន្ទិលរបស់ស្ត្រី សេចក្តីកំណាញ់ជាមន្ទិលរបស់អ្នកឱ្យ ធម៌អាក្រក់ទាំងឡាយជាមន្ទិលក្នុងលោកនេះ និង ក្នុងលោកខាងមុខ ឯចំណែក

ធម្មជាតិជាមន្ទិលដ៏ក្រៃលែង ជាងមន្ទិលទាំងនោះ គឺអវិជ្ជា អវិជ្ជាជាមន្ទិលដ៏ក្រៃលែង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរលះមន្ទិលទាំងនោះចេញ ចូរកុំជាអ្នកមាននូវមន្ទិលឡើយ ។

ការមិនដឹងសេចក្តីពិត នាំឱ្យជាប់ជំពាក់ចិត្ត ឬកើតទុក្ខមិនសុខចិត្តក្នុងរឿងរ៉ាវផ្សេងៗ ។ បុគ្គលល្ងង់ខ្លៅជាកំពូលសត្រូវនឹងខ្លួនឯង ចំណែកបណ្ឌិតបានដឹងការពិតរមែងបានជាទីពឹងឱ្យខ្លួនឯង ។

មលិត្ថិយា ទុច្ចរិតំ អដ្ឋកថាថា ការប្រព្រឹត្តកន្លងចិត្តប្តី ឈ្មោះថាទុច្ចរិតក្នុងព្រះគាថានេះ ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៧៣ ,បន្ទាត់ ១៣

៣២~ នត្ថិ រាគសមោ អគ្គិ ភ្លើងស្មើដោយរាគៈ មិនមាន ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធឧបាសក ៥ នាក់ ។ ក្នុង ៥ នាក់នោះ មានតែឧបាសកម្នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលស្តាប់ព្រះធម៌ដោយគោរព ។ ការដែលមិនអាចស្តាប់បាន ព្រោះមិនធ្លាប់សន្សំការស្តាប់រាប់ជាតិជាអនេកមក គឺធ្លាប់តែស្តាប់តិរច្ឆានកថា ដោយប្រការផ្សេងៗ និង ស្តាប់ភ្លេងកម្សាន្តរាំច្រៀង ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រោះអាស្រ័យរាគៈ ទោសៈ មោហៈ និង តណ្ហា ទើបមិនអាចស្តាប់ធម៌បាន។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា :

នត្ថិ រាគសមោ អគ្គិ នត្ថិ ទោសសមោ គហោ
នត្ថិ មោហសមំ ជាលំ នត្ថិ តណ្ហាសមា នទី។

ភ្លើងស្មើដោយរាគៈ មិនមាន ការចាប់ស្មើដោយទោសៈ មិនមាន សំណាញ់ស្មើដោយមោហៈ មិនមាន ស្ទឹងទន្លេស្មើដោយតណ្ហា មិនមាន ។

ភ្លើងអាចញ៉ាំងកប្បឱ្យវិនាសបាន ប៉ុន្តែយូរៗម្តង ប៉ុណ្ណោះ ឯចំណែកភ្លើងគឺរាគៈវិញនោះ ឆេះអស់កាលជានិច្ច ម្យ៉ាងទៀត ភ្លើងខាងក្រៅក្តៅណាស់ឆេះចំពោះរូបតែប៉ុណ្ណោះ ចំណែករាគៈដុតឆេះកុសលធម៌ផ្សេងៗឱ្យវិនាសបាត់បង់អស់ ។ ឧបាសកអ្នកស្តាប់ធម៌ដោយគោរពបានសម្រេចសោតាបត្តិផល ។

សត្វនៅក្នុងអបាយភូមិ មិនអាចប្រារព្ធនូវសេចក្តីព្យាយាមដើម្បីការត្រាស់ដឹងសច្ចធម៌បានឡើយ ។ គោ ក្របី ដំរី សេះ សម្រាប់បម្រើក្នុងការងារ ប្រេតមានទុក្ខវេទនាព្រោះស្រេកឃ្លាន ឯចំណែកសត្វនរកវិញខ្វាំងក្លាដោយសេចក្តីទុក្ខ ... « ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាពេលវេលា ដែលអ្នកទាំងឡាយត្រូវប្រារព្ធនូវសេចក្តីព្យាយាម » ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៧៤ ,បន្ទាត់ ១០

៣៣~ សទ្ធារា សស្សតា នត្ថិ សង្ខារទាំងឡាយជារបស់ទៀង មិនមាន ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ផ្ទំដោយអនុដ្ឋានសញ្ញា នៅនាសាលវន៍របស់ពួកមល្លក្សត្រ ក្នុងនគរកុសិនារា ព្រះអង្គទ្រង់ប្រោសព្វបរិព្វាជកឈ្មោះសុភទ្ទៈ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បរិនិព្វាននៅនគរកុសិនារា ដើម្បីប្រយោជន៍៣ យ៉ាង គឺ

(១)- សម្តែងមហាសុទស្សនសូត្រ ប្រារព្ធនគរកុសិនារា។

(២)- បានទោណព្រាហ្មណ៍ចែកព្រះបរមសារីរិកធាតុ ។

(៣)- ដើម្បីប្រោសសុភទ្ទបរិព្វាជក ជាសាវក័សម្រេចព្រះអរហត្តចុងក្រោយ ក្នុងការគង់ព្រះជន្មនៅនៃព្រះបរមសាស្តា ។

សុភទ្ទបរិព្វាជក ធ្លាប់ជាបងប្អូនរបស់ព្រះអញ្ញាកោណ្ឌញ្ញៈក្នុងអតីតជាតិ ជាអ្នកមានឧបនិស្ស័យយឺតយ៉ាវក្នុងការធ្វើទាន រហូតមកដល់ជាតិចុងក្រោយ ក៏ជាប់ឧបនិស្ស័យយឺតយ៉ាវនោះមក ពោលគឺយឺតយ៉ាវក្នុងការ

ចូលគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ កាលដែលក្រាបទូលសួរបញ្ហាហើយ ទើបព្រះសុគតសាស្តាត្រាស់វិសជ្ជនា ... សង្ខារទាំងឡាយជារបស់ទៀង មិនមាន ។

អាកាសេ ច បទំ នត្ថិ សមណោ នត្ថិ ពាហិរេ សង្ខារា សស្សតា នត្ថិ នត្ថិ ពុទ្ធានមិញ្ជិតំ ។

ស្នាមជើងក្នុងអាកាស មិនមាន សមណៈខាងក្រៅ មិនមាន សង្ខារទាំងឡាយជារបស់ទៀង មិនមាន ព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ មិនមានកិលេសជាគ្រឿងញាប់ញ័រឡើយ ។

យើងត្រូវកុំភ្លេចថា មានតែខ្លួនយើងប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចរំលត់កិលេសឱ្យខ្លួនយើងបាន ដូច្នេះទើបយើងមិនត្រូវជាមនុស្សឡេះឡោះ ឥតបានការនោះទេ ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៧៨ ,បន្ទាត់ ៨

៣៤. មគ្គានដ្ឋង្គិកោ សេដ្ឋោ ផ្លូវមានអង្គ ៨ ប្រសើរជាងផ្លូវទាំងឡាយ ។

ព្រះបរមសាស្តាសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាព្រះវិហារជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុ ៥០០ អង្គ។ ព្រះភិក្ខុទាំងនោះ គង់ក្នុងសាលា ប្រជុំគ្នាពោលអំពីផ្លូវពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ រាបស្មើខ្លះ មិនរាបស្មើខ្លះ ។ ព្រះសុគត-សាស្តា ស្តេចទ្រង់យាងមកកាន់ទីប្រជុំនោះ ហើយព្រះ-អង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ផ្លូវដែលអ្នកទាំងឡាយពោលនេះ ជាផ្លូវខាងក្រៅទេ ផ្លូវគឺអរិយមគ្គ ទើបជាផ្លូវចេញផុតអំពីទុក្ខបាន រួចហើយទ្រង់ត្រាស់ជាបន្តថា :

មគ្គានដ្ឋង្គិកោ សេដ្ឋោ សច្ចានំ ចតុរោ បទា
វិរាគោ សេដ្ឋោ ធម្មានំ ទិបទានញ្ច ចក្ខុមា
ឯសេវ មគ្គោ នត្ថញ្ញោ ទស្សនស្ស វិសុទ្ធិយា។
ឯតញ្ហិ តុម្ហេ បដិបជ្ជថ មារស្សេតំ បមោហនំ
ឯតញ្ហិ តុម្ហេ បដិបន្នា ទុក្ខស្សន្តំ ករិស្សថ ។
អក្ខាតោ វោ មយា មគ្គោ អញ្ញាយ សល្លសត្ថនំ

តុម្ហេហិ កិច្ចំ អាតប្បំ   អក្ខាតារោ តថាគតា
បដិបន្នា បមោក្ខន្តិ   ឈាយិនោ មារពន្ធនា។

ផ្លូវមានអង្គ ៨ ប្រសើរជាងផ្លូវទាំងឡាយ បទ ៤ គឺ អរិយសច្ច ប្រសើរជាងសច្ចៈទាំងឡាយ វិរាគធម៌គឺព្រះនិព្វាន ប្រសើរជាងធម៌ទាំងឡាយ ព្រះតថាគតមាននូវចក្ខុ ប្រសើរជាងសត្វទ្វេបាទទាំងឡាយ ។ ផ្លូវនេះឯងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធនៃទស្សនៈ ផ្លូវដទៃមិនមានឡើយ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកទាំងឡាយចូរធ្វើដំណើរតាមផ្លូវនេះ ផ្លូវនេះជាផ្លូវញ៉ាំងមារឱ្យវង្វេង អ្នកទាំង-ឡាយដើរតាមផ្លូវនេះហើយ នឹងធ្វើឱ្យផុតទុក្ខបាន ។

ផ្លូវនេះហើយ ដែលតថាគតដឹងថា ជាផ្លូវកម្ចាត់បង់នូវកូនសរ តថាគតប្រាប់ដល់អ្នកទាំងឡាយ សេចក្តីព្យាយាមញ៉ាំងកិលេសឱ្យក្តៅសព្វ អ្នកទាំងឡាយគប្បីធ្វើ ព្រះតថាគតទាំងឡាយ គ្រាន់តែជាអ្នកប្រាប់ ជនទាំង-ឡាយ ជាអ្នកធ្វើដំណើរទៅហើយ ដោយការសម្លឹងពិនិត្យ នឹងរួចចាកបំណងរបស់មារបាន ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៧៩ ,បន្ទាត់ ៣

៣៥~ សព្វេ សង្ខារា អនិច្ចា សង្ខារទាំងពួង មិនទៀង ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាវិហារ-ព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុ ៥០០ អង្គដទៃទៀត។ ព្រះភិក្ខុទាំងនោះប្រឹងប្រែងព្យាយាមនៅក្នុងព្រៃ ប៉ុន្តែមិនបានសម្រេចព្រះអរហត្តឡើយ ទើបនិមន្តមកគាល់ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបថា ភិក្ខុទាំងនេះក្នុងកាលនៃព្រះកស្សបទសពល បានប្រកបហើយក្នុងអនិច្ចលក្ខណៈអស់ ២ ម៉ឺនឆ្នាំ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងពួងក្នុងភពទាំងឡាយ មានកាមភពជាដើម ជាសភាវៈមិនទៀងឡើយ ព្រោះអត្ថថា មានហើយត្រឡប់ទៅជាមិនមាន គឺបាត់អស់ទៅវិញ។ ជាបន្តទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថា :

សព្វេ សង្ខារា អនិច្ចាតិ យទា បញ្ញាយ បស្សតិ
អថ និព្វិន្ទតិ ទុក្ខេ ឯស មគ្គោ វិសុទ្ធិយា។

ក្នុងកាលណា បុគ្គលបានឃើញដោយបញ្ញាថា

សង្ខារទាំងពួងមិនទៀង ដូច្នេះ ក្នុងកាលនោះ រមែងនឿយណាយក្នុងទុក្ខ នេះជាផ្លូវនៃសេចក្តីបរិសុទ្ធ ។

ខន្ធទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយក្នុងភពឈ្មោះថា មិនទៀង ព្រោះត្រូវរលត់ទៅក្នុងភពនោះៗឯង ម្យ៉ាះហើយការហួងហែងខន្ធមួយជាតិៗ ត្រូវចោលទៅទទេ ។

នៅមានភិក្ខុ ៥០០ អង្គដទៃទៀត ដែលព្រះបរមសាស្តាទ្រង់ទូន្មានដោយព្រះគាថាថា **សព្វេ សង្ខារា ទុក្ខាតិ** ដូច្នេះជាដើម។ រីឯ ៥០០ អង្គផ្សេងទៀតព្រះអង្គត្រាស់ថា **សព្វេ ធម្មា អនត្តាតិ** តាមឧបនិស្ស័យនៃភិក្ខុទាំងនោះ ។ ចប់ព្រះធម៌ទេសនា ភិក្ខុទាំងអស់អង្គនោះ សុទ្ធតែបានសម្រេចព្រះអរហត្តផល ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៨៤ ,បន្ទាត់ ២

៣៦~ ទុប្បព្វជ្ជំ ទុរភិរមំ ការដែលមានសទ្ធាចេញចាកផ្ទះចូលកាន់ផ្នួសបួសជាបព្វជិត បានដោយក្រ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់អាស្រ័យក្រុងវេសាលី គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវ័ន បានប្រារព្ធភិក្ខុមួយអង្គជាឱរសរបស់ស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី ។ ព្រះភិក្ខុអង្គនេះស្រណោះខ្លួន សោកសៅ ព្រោះប្រារព្ធកាមគុណ ៥ ។ មានទេវតាមួយអង្គ បានមកពោលផ្តល់កម្លាំងចិត្តដល់លោក ស្នែកឡើងព្រះភិក្ខុបានចូលគាល់ព្រះបរមសាស្តា ព្រះពុទ្ធបរមគ្រូទ្រង់ប្រកាសទុក្ខរបស់ឃរាវាស និង ទុក្ខក្នុងវដ្តសង្សារ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា :

ទុប្បព្វជ្ជំ ទុរភិរមំ ទុរាវាសា ឃរា ទុខា
ទុក្ខោ សមានសំវាសោ ទុក្ខានុបតិតទ្ធគូ
តស្មា ន ចទ្ធគូ សិយា ន ច ទុក្ខានុបតិតោ សិយា។

ការចេញមកបួសបានដោយក្រ ការត្រេកអរក្នុងធម៌វិន័យបានដោយក្រ ផ្ទះគ្រប់គ្រងមិនល្អនាំឱ្យកើតទុក្ខ ការនៅរួមជាមួយជនស្មើគ្នា ពោលគឺមិនកោតក្រែងគ្នា

នាំមកនូវទុក្ខ បុគ្គលដើរផ្លូវឆ្ងាយក្នុងវដ្តៈត្រូវទុក្ខជាប់តាម ព្រោះហេតុនោះ   បុគ្គលមិនគប្បីជាអ្នកដើរផ្លូវឆ្ងាយក្នុង វដ្តៈ និង មិនគប្បីជាអ្នកមានទុក្ខជាប់តាម ។ ភិក្ខុវជ្ជីបុត្រ សម្រេចព្រះអរហត្តនៅពេលចប់ព្រះធម៌ទេសនា ។

បទថា **ទុប្បព្វជ្ជំ** ដោយសេចក្តីថា ឈ្មោះថា ការ លះគំនរទ្រព្យសម្បត្តិ តិចក៏ដោយ ច្រើនក៏ដោយ និង ពួក ញាតិ បួសថ្វាយជីវិតក្នុងព្រះសាសនានេះ ជាការក្រ ។

បទថា **ទុរភិរមំ** ដោយសេចក្តីថា ការដែលកុល- បុត្របួសហើយយ៉ាងនេះ បានចិញ្ចឹមជីវិតដោយការនិមន្ត បិណ្ឌបាត ត្រេកអរក្នុងការគ្រប់គ្រងគុណគឺសីលដែលមិន មានប្រមាណ និង បំពេញធម៌បដិបត្តិដ៏សមគួរដល់ធម៌ឱ្យ បរិបូណ៌ ជាការក្រ។

៣៧~ អភូតវាទី និរយំ ឧបេតិ អ្នកដែលពោលពាក្យមិនពិត រមែងទៅកាន់នរក។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាព្រះជេតពនមហាវិហារ ទ្រង់ប្រារព្ធនាងបរិព្វាជិកាឈ្មោះ សុន្ទរី។

ដើមរឿង មកអំពីលាភសក្ការៈបីដូចក្រសែទឹកនៃបញ្ចមហានទី កើតឡើងដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ និងព្រះភិក្ខុសង្ឃ ឯចំណែកពួកអន្យតិរ្ថិយ៍ក៏សាបសូន្យចាកលាភសក្ការៈ ដូចជាអំពិលអំពែកក្នុងវេលាព្រះអាទិត្យរះឡើង ដូច្នោះឯង ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពួកអន្យតិរ្ថិយ៍មានគំនិតអាក្រក់ ហើយចាត់ចែងឱ្យនាងសុន្ទរីពោលកុហកពួកពុទ្ធបរិស័ទថា ខ្លួនបានទៅរួមអភិរម្យដោយកិលេសក្នុងព្រះគន្ធកុដិ ជាមួយនឹងព្រះសមណគោតម ។ លុះក្រោយមក បានជួលពួកអ្នកលេងឱ្យសម្លាប់នាងសុន្ទរី ហើយកប់សពក្បែរព្រះគន្ធកុដិនាវត្តជេតពននោះឯង គឺដើម្បីទម្លាក់កំហុសចំពោះភិក្ខុសង្ឃ ។ រឿងរ៉ាវអាក្រក់ទាំងអស់ត្រូវបែកការណ៍ ព្រោះពួកអ្នកលេងស្រវឹងស្រា

ឈ្លោះគ្នានិយាយចេញមក។ ចំពោះរឿងនេះ ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា **អភូតវាទី និរយំ ឧបេតិ...។** **អភូតវាទី** គឺរកកំហុសអ្នកដទៃមិនបានក៏ក្លែងរឿងពោលចោទប្រកាន់ដោយពាក្យមិនពិត ។

ព្រះគាថាទ្រង់ប្រារព្ធនាងសុន្ទរី :

អភូតវាទី និរយំ ឧបេតិ
យោ វាបិ កត្វា ន ករោមីតិ ចាហ
ឧភោបិ តេ បេច្ច សមា ភវន្តិ
និហីនកម្មា មនុជា បរត្ថ ។

អ្នកដែលពោលពាក្យមិនពិត រមែងទៅកាន់នរក ឬ បុគ្គលណាធ្វើអំពើអាក្រក់ហើយ និយាយថាអញមិនធ្វើទេ បុគ្គលនោះ ក៏ធ្លាក់នរកដូចគ្នាដែរ ។ ជនទាំងពីរពួកនោះ ដែលមានអំពើថោកទាបដូចគ្នា លុះលះលោកនេះទៅហើយ រមែងជាអ្នកស្មើគ្នាដោយគតិក្នុងលោកខាងមុខ ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៨៦ ,បន្ទាត់ ១២

៣៨~ អកតំ ទុក្កតំ សេយ្យោ អំពើអាក្រក់ដែលបុគ្គលមិនធ្វើ ប្រសើរជាង ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលដែលទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាព្រះជេតពនមហាវិហារ ទ្រង់ប្រារព្ធស្ត្រីប្រណែនម្នាក់ ។ ស្ត្រីប្រណែនម្នាក់នេះ បានចាប់ចងដៃចងជើងស្រីបម្រើម្នាក់ ហើយបានកាត់ចុងច្រមុះ កាត់ស្លឹកត្រចៀកស្រីបម្រើនោះ ដោយចោទប្រកាន់ថា ធ្វើការស្និទ្ធស្នាលនឹងប្ដីរបស់ខ្លួន រួចហើយបានឃុំឃាំងស្រីបម្រើក្នុងបន្ទប់មួយ ដើម្បីបិទបាំងនឹងប្ដី កាលដែលប្ដីមកដល់ផ្ទះនោះឯង ក៏បានបបួលប្ដីទៅវត្តស្ដាប់ធម៌ ។ ពេលដែលនាំប្ដីចេញផុតពីផ្ទះ មានភ្ញៀវមកដល់ ភ្ញៀវនោះឯងបានជួយស្រីបម្រើឱ្យចេញពីបន្ទប់ឃុំឃាំង ស្រីបម្រើនោះក៏បានទៅវត្តក្រាបទូលរឿងរ៉ាវដល់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទាំងដែលបរិស័ទកំពុងជួបជុំគ្នាច្រើន។ ព្រះបរមសាស្ដាជ្រាបហើយទ្រង់ត្រាស់ថា : ទុច្ចរិត សូម្បីតិចតួចក៏បុគ្គលមិនគួរធ្វើដែរ កុំអាងថាគ្មានអ្នកណាដឹងនោះ ព្រោះថា វានឹង

ដុតរោលតាមក្រោយ ឯចំណែកសុចរិតវិញ ទោះជាគ្មានគេដឹង ក៏គួរធ្វើ ព្រោះនាំឱ្យមាននូវបាមោជ្ជៈត្រជាក់ចិត្ត រួចហើយទើបត្រាស់នូវព្រះគាថា :

អកតំ ទុក្កតំ សេយ្យោ បច្ឆា តប្បតិ ទុក្កតំ
កតញ្ច សុកតំ សេយ្យោ យំ កត្វា នានុតប្បតិ។

អំពើអាក្រក់ដែលបុគ្គលមិនធ្វើ ប្រសើរជាង ព្រោះថា អំពើអាក្រក់ រមែងធ្វើឱ្យក្តៅក្រហាយ ក្នុងកាលខាងក្រោយ ។ បុគ្គលធ្វើអំពើណាហើយ រមែងមិនក្តៅក្រហាយស្តាយក្រោយ អំពើនោះ ជាអំពើល្អ បើបុគ្គលធ្វើហើយ ឈ្មោះថា បុគ្គលប្រសើរ ។

ក្នុងកាលចប់ព្រះធម៌ទេសនា ឧបាសកនិងស្ត្រីជាភរិយា បានតាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ។ ស្រីបម្រើបានរួចពីភាពជាទាសី ជនទាំងឡាយ បានជួយឱ្យនាងមានប្រក្រតីប្រព្រឹត្តធម៌ ។

៣៩_ ខណោ មា វោ ឧបច្ចគា[១] ខណៈចូរកុំកន្លងនូវអ្នកទាំងឡាយឡើយ ។

ព្រះពុទ្ធអង្គ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាព្រះជេតពន ត្រាស់សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាដល់ភិក្ខុអាគន្តុកៈច្រើនអង្គ។ ទ្រង់លើកយកពីការរក្សានូវព្រះនគរ មកជាការបញ្ឆាក់ដល់ការរក្សាខ្លួន រួចហើយទើបព្រះអង្គត្រាស់ថា ខណៈចូរកុំកន្លងនូវអ្នកទាំងឡាយឡើយ ។ ខណៈដែលសំខាន់បំផុត គឺ ខណៈដែលបានកើតជួបព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ឬ ជួបព្រះពុទ្ធសាសនា និង ខណៈបាននូវសម្មាទិដ្ឋិ ព្រមទាំងមាននូវអាយតនៈភ្នែកត្រចៀកជាដើមគ្រប់គ្រាន់ ។

បើបុគ្គលណា មិនគ្រប់គ្រងរក្សាខ្លួន ឱ្យដូចជាគេរក្សានូវព្រះនគរទេ ខណៈរមែងកន្លងនូវបុគ្គលនោះ ។ ការមានសតិរក្សាទ្វារទាំង ៦ មានទ្វារភ្នែកជាដើម ធ្វើឱ្យចិត្តស្ងប់ដូចជាព្រះនគរសុខសាន្ត ឈ្មោះថាបានរក្សាខ្លួនដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

១_អដ្ឋកថា = **ខណោ វោ មា ឧបច្ចគា** ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថា :

នគរំ យថា បច្ចន្តំ គុត្តំ សន្តរពាហិរំ
ឯវំ គោបេថ អត្តានំ ខណោ វោ មា ឧបច្ចគា
ខណាតីតា ហិ សោចន្តិ និរយម្ហិ សមប្បិតា ។

នគរនៅទីបំផុតដែន ដែលគេគ្រប់គ្រងហើយ ទាំងខាងក្នុង ទាំងខាងក្រៅ យ៉ាងណា អ្នកទាំងឡាយ គួររក្សាខ្លួន យ៉ាងនោះ កុំឱ្យខណៈកន្លងនូវអ្នកទាំងឡាយ ឡើយ ព្រោះថា ជនទាំងឡាយ ដែលឱ្យខណៈកន្លង ហើយ រមែងសោកសៅក្នុងនរក មីរដេរដាស ។

លុះចប់ព្រះធម៌ទេសនា ភិក្ខុទាំងនោះ តាំងនៅ ក្នុងព្រះអរហត្តផល ។

មនុស្សយើង ប្រសិនបើបានទៅឃើញសត្វនរក ហើយបានដឹងថា សត្វនោះៗ មុននឹងទៅកើតក្នុងនរក ជាបុគ្គលដូចម្តេច ប្រាកដជាគិតថា យើងមិនត្រូវប្រមាទ ឡើយ ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៨៨ ,បន្ទាត់ ៧

៤០~ ទុស្សីលោ ហិ ពហុជ្ជនោ ជនទ្រុស្តសីលមានច្រើននាក់ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅក្រុងកោសម្ពី ទ្រង់ប្រារព្ធព្រះអង្គផ្ទាល់ ដែលពួកមិច្ឆាទិដ្ឋិទ្រុស្តសីល មិនជ្រះថ្លានឹងព្រះរតនត្រ័យ តាមជេរដោយអក្កោសវត្ថុ ១០ នៅក្នុងព្រះនគរ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នឹងព្រះអានន្ទថា ការអត់ធន់ចំពោះពាក្យដែលជនទ្រុស្តសីលដ៏ច្រើនពោល ហើយ ជាភារៈរបស់យើង ។ សេចក្តីនៅក្នុងព្រះគាថា ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា : តថាគតនឹងអត់ទ្រាំចំពោះពាក្យល្មើស ដូចដំរីអត់ទ្រាំចំពោះព្រួញដែលបាញ់ចេញអំពីធ្នូក្នុងសង្គ្រាមដូច្នោះឯង ព្រោះថា ជនទ្រុស្តសីលមានច្រើននាក់ ... ។

បទថា **ទុស្សីលោ ហិ** ដោយសេចក្តីថា ព្រោះលោកិយមហាជននេះ មានចំនួនច្រើន សុទ្ធតែជាបុគ្គលទ្រុស្តសីល ត្រាច់ទៅពោលពាក្យសិកសៀតចាក់ដោតដោយអំណាចនៃកិលេសគ្របសង្កត់ចិត្ត ពោលទៅតាម

ចំណង់របស់ខ្លួន ឯការអត់ធន់ស្ងប់ស្ងៀមព្រងើយចំពោះពាក្យទាំងនោះ ជាភារៈរបស់យើង ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធព្រះអង្គផ្ទាល់ :

អហំ នាគោវ សង្គាមេ ចាបាតោ បតិតំ សរំ

អតិវាក្យន្តិតិក្ខិស្សំ ទុស្សីលោ ហិ ពហុជ្ជនោ។

តថាគតនឹងអត់ទ្រាំនូវពាក្យល្មើស ដូចដំរីដែលអត់ទ្រាំចំពោះព្រួញដែលបាញ់ចេញអំពីធ្នូក្នុងសង្គ្រាមដូច្នោះឯង ព្រោះថា ជនទ្រុស្តសីលមានច្រើននាក់ ។

ទន្តំ នយន្តិ សមិតឹ ទន្តំ រាជាភិរូហតិ

ទន្តោ សេដ្ឋោ មនុស្សេសុ យោតិវាក្យន្តិតិក្ខតិ។

ពួកជនតែងនាំវាហនៈ ដែលទូន្មានហើយទៅកាន់ទីប្រជុំ ព្រះរាជា ស្តេចឡើងកាន់វាហនៈ ដែលទូន្មានហើយ បណ្តាមនុស្សទាំងឡាយ មនុស្សណា អត់ទ្រាំចំពោះពាក្យល្មើសបាន មនុស្សនោះជាអ្នកមានខ្លួនទូន្មានហើយ ឈ្មោះថាជាបុគ្គលប្រសើរបំផុត ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៩០ ,បន្ទាត់ ២

៤១. អប្បមាទរតា ហោថ អ្នកទាំងឡាយ ចូរត្រេកអរក្នុងសេចក្ដីមិនប្រមាទ ។

ព្រះបរមសាស្ដា កាលដែលទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅវត្តជេតពន ព្រះអង្គបានប្រារព្ធដំរីឈ្មោះ បាវេរកៈ ជាដំរីរបស់ព្រះបាទបសេនទិកោសល ។ ដំរីនោះឯងជាប់ភក់ រើខ្លួនមិនរួច នាយហត្ថាចារ្យបានរៀបចំដូចចូលកាន់សមរភូមិក្នុងទីនោះ ហើយឱ្យទូងស្គរចម្បាំងឡើង ។ ដំរីមានជាតិជាប់ដោយមានះ ធ្លាប់ចូលកាន់សមរភូមិប្រយុទ្ធក៏ស្ទុះដោយកម្លាំងចិត្តផ្សំនឹងកម្លាំងកាយ ក៏តាំងនៅលើគោកបាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបហេតុការណ៍នោះហើយ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ដាស់តឿនភិក្ខុទាំងឡាយឱ្យរើខ្លួនឡើងចាកភក់ គឺកិលេស ដោយប្រារព្ធសេចក្ដីព្យាយាម ។ ជាបន្តព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថា :

អប្បមាទរតា ហោថ សចិត្តមនុរក្ខថ
ទុគ្គា ឧទ្ធរថត្តានំ បង្កេ សន្នោវ កុញ្ជរោ។

អ្នកទាំងឡាយ ចូរត្រេកអរក្នុងសេចក្ដីមិនប្រមាទ

ចូរតាមរក្សាចិត្តរបស់ខ្លួន ចូររើខ្លួនឡើងចេញចាកភក់គឺកិលេស ដែលឆ្លងបានដោយក្រ ដូចដំរីដែលជាប់នៅក្នុងភក់ ហើយរើខ្លួនរួចបាន ដូច្នោះឯង ។

បទថា **អប្បមាទរតា** ដោយសេចក្តីថា អ្នកទាំងឡាយចូរត្រេកអរក្នុងការនៅមិន ប្រាសចាកសតិ ។

បទថា **សចិត្តំ** ដោយសេចក្តីថា ចូររក្សាចិត្តរបស់ខ្លួនក្នុងអារម្មណ៍ទាំងឡាយ មានរូបជាដើម មិនឱ្យរូបជាដើមនោះ គ្របសង្កត់ចិត្តបាន ។

បទថា **សន្នោ** ដោយសេចក្តីថា ដំរីព្យាយាមរើខ្លួនចាកភក់ ហើយតាំងនៅលើគោក យ៉ាងណា អ្នកទាំងឡាយ ចូររើខ្លួនចាកភក់គឺកិលេស ហើយតាំងនៅលើគោកគឺព្រះនិព្វាន ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

កាលចប់ព្រះធម៌ទេសនា ភិក្ខុទាំងនោះបានតាំងនៅក្នុងព្រះអរហត្តផល ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៩១ ,បន្ទាត់ ៤

៤២~ បុញ្ញំ សុខំ ជីវិតសង្ខយម្ហិ បុណ្យនាំសេចក្ដីសុខមកឱ្យក្នុងកាលអស់ជីវិត ។

ព្រះបរមសាស្ដា កាលដែលទ្រង់គង់ប្រថាប់ក្នុងព្រះគន្ធកុដិ នាដែនដីនៃព្រៃហិមពាន្ត ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធមារាធិរាជ ។ ក្នុងកាលនោះ មារបានមកអារាធនាសូមឱ្យព្រះអង្គត្រឡប់ទៅគ្រប់គ្រងរាជសម្បត្តិវិញ ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ទៅកាន់មារថា ភ្នំមាស ២ ក៏មិនអាចធ្វើឱ្យបុគ្គលម្នាក់គ្រប់គ្រាន់បានដែរ បុគ្គលជ្រាបដូច្នេះហើយ គប្បីប្រព្រឹត្តធម៌សន្ដោស ដូច្នេះជាដើម ។

ជាបន្ត ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថា :

អត្ថម្ហិ ជាតម្ហិ សុខា សហាយា
តុដ្ឋី សុខា យា ឥតរីតរេន
បុញ្ញំ សុខំ ជីវិតសង្ខយម្ហិ
សព្វស្ស ទុក្ខស្ស សុខំ បហានំ។

កាលបើសេចក្ដីត្រូវការកើតឡើងហើយ សម្លាញ់ទាំងឡាយនាំសេចក្ដីសុខមកឱ្យ សេចក្ដីត្រេកអរដោយ

បច្ច័យ តាមមានតាមបាន ជាហេតុនាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ បុណ្យនាំសេចក្តីសុខមកឱ្យក្នុងកាលអស់ជីវិត ការលះបង់ទុក្ខទាំងអស់បាន ជាហេតុនាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ។

សុខា មត្តេយ្យតា លោកេ អថោ បេត្តេយ្យតា សុខា
សុខា សាមញ្ញតា លោកេ អថោ ព្រហ្មញ្ញតា សុខា
សុខំ យាវ ជរា សីលំ សុខា សទ្ធា បតិដ្ឋិតា
សុខោ បញ្ញាបដិលាភោ បាបានំ អករណំ សុខំ។

ការប្រតិបត្តិល្អដល់មាតា នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យក្នុងលោក ម្យ៉ាងទៀត ការប្រតិបត្តិល្អដល់បិតា នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ។ ការប្រតិបត្តិល្អដល់សមណៈ នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យក្នុងលោក ម្យ៉ាងទៀតការប្រតិបត្តិល្អដល់ព្រាហ្មណ៍ (អ្នកដែលមានបាបបណ្តែតចោលហើយ) នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ។ សីលនាំសេចក្តីសុខមកឱ្យដរាបដល់ចាស់ សទ្ធាដែលបុគ្គលតម្កល់ស៊ប់ហើយ នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ការបានចំពោះនូវបញ្ញា នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ការមិនធ្វើបាបទាំងឡាយ នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៩៦ ,បន្ទាត់ ១១

៤៣. សព្វទានំ ធម្មទានំ ជិនាតិ ធម្មទានឈ្នះទានទាំងពួង ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធសក្កទេវរាជ។ សក្កទេវរាជបាននាំទេវតាក្នុងម៉ឺនចក្កវាឡ មកទូលសួរបញ្ហាព្រះធម៌ ដោយពួកទេវតាទាំងនោះមិនអាចដោះស្រាយបាន អស់រយៈពេល ១២ ឆ្នាំ ។ ឯបញ្ហាមាន ៤ ចំណុចគឺសួរថា : បណ្តាទានទាំងឡាយ ទានបែបណា បណ្ឌិតពោលថាប្រសើរជាង ? ដូច្នេះជាដើម ។

សម្តេចព្រះទ្រង់ញាណ ទ្រង់ត្រាស់ថា សាធុ ! សាធុ ! មហាបពិត្រ :

១. បណ្តាទានទាំងឡាយ ធម្មទានប្រសើរជាង ។

២. បណ្តារសទាំងឡាយ ធម្មរសជាកំពូលនៃរស។

៣. បណ្តាសេចក្តីត្រេកអរទាំងឡាយ សេចក្តីត្រេកអរក្នុងធម៌ប្រសើរក្រៃលែង ។

៤. ចំណែកការអស់ទៅនៃតណ្ហា ប្រសើរជាទី

បំផុត ព្រោះជាហេតុឱ្យបុគ្គលសម្រេចនូវព្រះអរហត្ត ។ ត្រាស់ស្រេចហើយ ទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងនូវព្រះគាថា :

សព្វទានំ ធម្មទានំ ជិនាតិ ធម្មទាន ឈ្នះទាន ទាំងពួង ។

សព្វរសំ ធម្មរសោ ជិនាតិ ធម្មរស ឈ្នះរស ទាំងពួង ។

សព្វរតឹ ធម្មរតិ ជិនាតិ សេចក្ដីត្រេកអរក្នុង ធម៌ ឈ្នះសេចក្ដីត្រេកអរទាំងពួង ។

តណ្ហក្ខយោ សព្វទុក្ខំ ជិនាតិ ការអស់តណ្ហា ឈ្នះទុក្ខទាំងពួង ។

លុះចប់ព្រះគាថា ទេវតាបានសម្រេចមគ្គផលជាច្រើនម៉ឺនអង្គ ។ កាលសក្កទេវរាជសូមពរ ព្រះលោកនាថទ្រង់ត្រាស់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលដែលអ្នកទាំងឡាយសម្ដែងធម៌ក្ដី ស្ដាប់ធម៌ក្ដី គប្បីចែកចំណែកបុណ្យធម្មទានដល់សព្វសត្វ មានទេវតាជាដើមផង ។

៤៤~ ហនន្តិ ភោគា ទុម្មេធំ ភោគៈទាំងឡាយរមែងសម្លាប់បុគ្គលមិនមានបញ្ញា ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារព្រះជេតពន ព្រះអង្គបានប្រារព្ធនូវអបុត្តក-សេដ្ឋី ។ សេដ្ឋីនេះគាត់អត់មានបុត្រ ហើយកំណាញ់ដ៏ក្រៃលែង ។ ដែលគាត់អត់មានបុត្រ ព្រោះបុព្វកម្មសម្លាប់ក្មួយដណ្តើមទ្រព្យសម្បត្តិ ។ គាត់បានជាសេដ្ឋី ព្រោះបានថ្វាយទានដល់ព្រះបច្ចេកពុទ្ធព្រះនាម តគរសិខី ។ ជាសេដ្ឋីកំណាញ់ ព្រោះថ្វាយទានហើយស្តាយក្រោយ ។ កាលពីបានថ្វាយទានដល់ព្រះបច្ចេកពុទ្ធហើយ គាត់ទៅកើតនៅទេវលោកអស់ ៧ ដង ជាសេដ្ឋីនៅក្រុងសាវត្ថី ៧ ដង ។ ជាសេដ្ឋីលើកទី ៧ នេះឯង ដែលគាត់ស្លាប់ទៅធ្លាក់រោរុវនរក ព្រោះបុព្វកម្មសម្លាប់ក្មួយពីជាតិមុន ទើបតែឱ្យផល ។ ទ្រព្យសម្បត្តិអបុត្តកសេដ្ឋី ត្រូវព្រះបាទ-បសេនទិកោសល ឱ្យដឹកជញ្ជូនចូលព្រះរាជឃ្លាំងអស់រយៈពេល ៧ ថ្ងៃ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ៖

ហនន្តិ ភោគា ទុម្មេធំ នោ ច បារគវេសិនោ
ភោគតណ្ហាយ ទុម្មេធោ ហន្តិ អញ្ញេវ អត្តនំ។

ភោគៈទាំងឡាយ រមែងសម្លាប់បុគ្គលមិនមានបញ្ញា ប៉ុន្តែមិនសម្លាប់បុគ្គលអ្នកស្វែងរកត្រើយគឺព្រះ-និព្វានឡើយ បុគ្គលដែលអត់បញ្ញា រមែងសម្លាប់ខ្លួនឯងព្រោះអាស្រ័យតណ្ហាក្នុងភោគៈ ។

បាទព្រះគាថា **ហន្តិ អញ្ញេវ អត្តនំ** ដោយសេចក្តីថា បុគ្គលដែលមិនមានបញ្ញា រមែងសម្លាប់ខ្លួនឯងដូចសម្លាប់អ្នកដទៃ ព្រោះអាស្រ័យតណ្ហាក្នុងភោគៈទាំងឡាយ ។

អបុត្តកសេដ្ឋីសម្លាប់អ្នកដទៃព្រោះទ្រព្យយ៉ាងណា ឈ្មោះថា សម្លាប់ខ្លួនឯងក្នុងវដ្តសង្សារ យ៉ាងនោះ ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៩៩ ,បន្ទាត់ ៦

៤៥~ សព្វសោ នាមរូបស្មឹ...។

សព្វសោ នាមរូបស្មឹ យស្ស នត្ថិ មមាយិតំ
អសតា ច ន សោចតិ ស វេ ភិក្ខូតិ វុច្ចតិ ។

បុគ្គលណាមិនមានសេចក្តីប្រកាន់ក្នុងនាមរូប ថាជារបស់អញ ដោយប្រការទាំងពួង មួយទៀតបុគ្គលណាមិនសោកសៅ ព្រោះនាមរូបដែលមិនមាន បុគ្គលនោះឯង តថាគតហៅថា ភិក្ខុ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារព្រះជេតពន ព្រះអង្គបានប្រារព្ធព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ ។ ព្រាហ្មណ៍នេះ កាលដែលមិនទាន់បានឱ្យទាន រមែងមិនបរិភោគខ្លួនឯងឡើយ ។

ពេលមួយ ព្រាហ្មណ៍កំពុងបរិភោគបានពាក់កណ្តាល ព្រះបរមសាស្តាស្តេចយាងទៅបិណ្ឌបាត ។ ព្រាហ្មណ៍បានថ្វាយភត្តដល់ព្រះពុទ្ធអង្គ ដោយពោលថា បពិត្រ ព្រះគោតមដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គថ្វាយអគ្គទានក្នុងពេលទាំង ៥ ហើយ ទើបបរិភោគ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំ-

ព្រះអង្គមានភត្តពាក់កណ្តាលចាកពីបរិភោគ សូមព្រះអង្គទ្រង់មេត្តាប្រោសទទួលនូវភត្តនេះរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។

ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចំណែកដ៏ប្រសើរលើសក្តី ភត្តដែលសល់ពីអ្នកបរិភោគក្តី ជារបស់សមគួរដល់តថាគតទាំងអស់ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ អ្នកបួសដូចតថាគត ជាអ្នកអាស្រ័យអាហារដែលអ្នកដទៃឱ្យដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត ដូចជាពួកប្រេតដែរ ។

ព្រាហ្មណ៍បានស្តាប់ព្រះពុទ្ធដីកាហើយ មានចិត្តជ្រះថ្លាដ៏ក្រៃលែង បានទូលសួរថា ព្រះអង្គត្រាស់ហៅសាវ័ករបស់ព្រះអង្គថា ភិក្ខុ ដោយហេតុដូចម្តេច ?

ព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបឧបនិស្ស័យរបស់ព្រាហ្មណ៍ ត្រាស់នូវព្រះគាថា **សព្វសោ នាមរូបស្មឹ...** ធ្វើឱ្យព្រាហ្មណ៍ពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធសម្រេចអនាគាមិផល ។

៨៦_ មេត្តាវិហារី យោ ភិក្ខុ...។

មេត្តាវិហារី យោ ភិក្ខុ   បសន្នោ ពុទ្ធសាសនេ
អធិគច្ឆេ បទំ សន្តំ   សង្ខារូបសមំ សុខំ ។

ភិក្ខុណា មានប្រក្រតីនៅដោយមេត្តា ជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ភិក្ខុនោះ រមែងបានដល់នូវសន្តិបទ ជាសុខ ព្រោះរំងាប់នូវសង្ខារ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារព្រះជេតពន ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុច្រើនអង្គ ។ ភិក្ខុទាំងអស់នោះ មុននឹងបួសគឺជាក្រុមចោរដ៏ធំមួយមានគ្នា ៩០០ នាក់ ។

ដំណើររឿង មានលំដាប់លំដោយពីព្រះសោណកុដិកណ្ណត្ថេរ ។ ព្រះថេរៈបានសូត្រធម៌ ១៦ សូត្រ ដោយបទសរភញ្ញ ថ្វាយព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្នុងព្រះគន្ធកុដិនាវត្តជេតពន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់អនុមោទនាជាពិសេស ទើបបានប្រទានសាធុការថា សាធុ ! សាធុ ! ម្នាលភិក្ខុ ប្រពៃណាស់ៗ ។ ក្នុងកាលនោះ សំឡេង

សាធុការនៃទេវតា ក៏បានលាន់ឡើងតៗគ្នា រហូតដល់ព្រហ្មលោក ។ ចំណែកទេវតានៅនឹងផ្ទះញោមស្រីរបស់ព្រះសោណកុដិកណ្ណត្ថេរ ក្នុងកុររឃរនគរប្រមាណ ១២០ យោជន៍ពីវត្តជេតពន ក៏បានប្រទានសាធុការផងដែរ ។ ញោមឧបាសិកា កាលដែលបានជ្រាបថា ព្រះបរមសាស្តាព្រមដោយទេវតា ព្រះឥន្ទ្រ ព្រះព្រហ្ម ប្រទានសាធុការដល់បុត្ររបស់ខ្លួន ក៏មានបីតិផ្សាយទៅពេញសរីរៈ ថ្ងៃក្រោយបាននិមន្តព្រះថេរៈសម្តែងព្រះធម៌ នៅក្នុងកុររឃរនគរ ។ កាលនោះឯង ពួកចោរទាំង ៩០០ នាក់ បានស្តាប់ព្រះធម៌ ដែលព្រះថេរៈសម្តែង លះបង់ចោរកម្មមកបួសក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ប្រព្រឹត្តសមណធម៌លើកំពូលភ្នំមួយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ប្រទានព្រះធម៌ទេសនា មានជាអាទិ៍ថា **មេត្តាវិហារី យោ ភិក្ខុ...** ញ៉ាំងភិក្ខុទាំងអស់នោះ ឱ្យតាំងនៅក្នុងអរហត្តផល ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ១០១ ,បន្ទាត់ ៦

៤៧ ~ អត្តនា ចោទយត្តានំ អ្នកចូរដាស់តឿនខ្លួនដោយខ្លួនឯង ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារព្រះជេតពន ព្រះអង្គប្រារព្ធព្រះនង្គលកូដត្ថេរ ។ ព្រះថេរៈមុននឹងបួសគឺជាអ្នកក្រទ្រព្យម្នាក់ ស៊ីឈ្នួលភ្ជួរស្រែឱ្យគេ ក្រោយមកបានជួបព្រះភិក្ខុមួយអង្គនាំមកបួសក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ។ ក្នុងកាលដែលមកបួស បានទុកនង្គ័ល និង សំពត់ចាស់ដែលខ្លួនស្លៀកនៅនឹងមែកឈើនាគុម្ពព្រៃមួយកន្លែង ។ ក្រោយមកលោកអផ្សុកចង់សឹកបាននិមន្តទៅកាន់ទីដែលទុកនង្គ័ល ហើយឱ្យឱវាទខ្លួនឯងថា អ្នកឯងមិនមានហិរិ មិនចេះខ្មាសបាប អ្នកឯងចង់មកស្លៀកសំពត់រឹងៗនេះ ទៅស៊ីឈ្នួលភ្ជួរស្រែឱ្យគេទៀតឬ ។ កាលដែលបានដាស់តឿនខ្លួនឯងយ៉ាងនេះហើយក៏បានធូរស្រាលក្នុងចិត្តលែងចង់សឹកទៅ ។ លោកតែងតែនិមន្តទៅឱ្យឱវាទខ្លួនឯងរឿយៗ ក្នុងទីទុកនង្គ័លនោះនៅពេលចង់សឹកម្តងៗ លោកទុកទីនោះជាសម្នាក់អាចារ្យ

របស់លោក ក្រោយមកលោកក៏បានសម្រេចព្រះអរហត្ត ជាព្រះអរហន្តមួយអង្គ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ប្រារព្ធសេចក្តីនោះ ទើបត្រាស់សម្តែងពីរព្រះគាថា :

អត្តនា ចោទយត្តានំ　　បដិមំសេតមត្តនា
សោ អត្តគុត្តោ សតិមា　សុខំ ភិក្ខុ វិហាហិសិ។
អត្តា ហិ អត្តនោ នាថោ អត្តា ហិ អត្តនោ គតិ
តស្មា សញ្ញម អត្តានំ　　អស្សំ ភទ្រំវ វាណិជោ។

អ្នកចូរដាស់តឿនខ្លួនដោយខ្លួនឯង ចូរពិចារណាខ្លួនដោយខ្លួនឯង ភិក្ខុនោះឯងមានស្មារតី រក្សាខ្លួនទុកហើយ នឹងនៅជាសុខ ។ មែនពិត ខ្លួនជាទីពឹងរបស់ខ្លួន ខ្លួនជាគតិរបស់ខ្លួន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកចូរស្ងួនគ្រងរក្សានូវខ្លួន ដូចនាយពាណិជស្ងួនគ្រងរក្សានូវសេះដ៏ល្អដូច្នោះឯង ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ១០១ ,បន្ទាត់ ១០

៤៨~ បាមោជ្ជពហុលោ ភិក្ខុ ...។

បាមោជ្ជពហុលោ ភិក្ខុ បសន្នោ ពុទ្ធសាសនេ
អធិគច្ឆេ បទំ សន្តំ សង្ខារូបសមំ សុខំ ។

ភិក្ខុដែលច្រើនទៅដោយសេចក្តីរីករាយ ជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា រមែងបាននូវបទដ៏ស្ងប់ ជាទីរំងាប់នូវសង្ខារ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារវេឡុវ័ន ព្រះអង្គទ្រង់បានត្រាស់ប្រារព្ធព្រះ-វក្កលិត្ថេរ ។ ព្រះថេរៈអង្គនេះ កើតក្នុងត្រកូលព្រាហ្មណ៍នាក្រុងសាវត្ថី លុះដល់ចម្រើនវ័យ បានឃើញព្រះសម្មា-សម្ពុទ្ធ ក៏ចូលកាន់ផ្នួសក្នុងបំណងគន់មើលនូវព្រះសិរីរៈរបស់ព្រះអង្គ ។ ព្រះបរមសាស្តារង់ចាំឱ្យញាណរបស់លោកចាស់ក្លា ទើបព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលវក្កលិប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នក ក្នុងការមើលកាយស្អុយនេះ ម្នាលវក្កលិ បុគ្គលណា ឃើញធម៌ បុគ្គលនោះ ឃើញតថាគតបុគ្គលណា ឃើញតថាគត បុគ្គលនោះ ឃើញធម៌ ។

វក្កលិអ្នកចូរចេញទៅ ។ ព្រះវក្កលិត្ថេរគិតថា បើមិនបាន
ឃើញព្រះបរមសាស្តា តើប្រយោជន៍អ្វីដោយការរស់នៅ
គិតហើយ លោកបានចេញពីវត្តទៅឡើងភ្នំគិជ្ឈកូដ ដើម្បី
លោតសម្លាប់ខ្លួន ។ ព្រះលោកនាថ ទ្រង់ផ្សាយព្រះរស្មី
ដើម្បីឱ្យព្រះថេរៈឃើញព្រះអង្គ ព្រះថេរៈឃើញហើយ ក៏
បាត់អស់នូវសេចក្តីសោកសៅ ដូចជាស្រះដែលរីងស្ងួត
ហើយ ស្រាប់តែមានភ្លៀងធ្វើឱ្យស្រះពេញដោយទឹក ។
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថា **បាមោជ្ជ-
ពហុលោ ភិក្ខុ** ជាដើម រួចហើយទ្រង់ត្រាស់ហៅ
ព្រះវក្កលិ ។ ព្រះថេរៈអណ្តែតទៅឰដ៏អាកាស នឹកដល់
ព្រះគាថា ក៏បានសម្រេចព្រះអរហត្ត ព្រមដោយបដិ-
សម្ភិទា ចុះមកថ្វាយបង្គំព្រះបរមសាស្តា ព្រះអង្គទ្រង់
ស្ថាបនាក្នុងតំណែងឯតទគ្គៈខាងសទ្ធាធិមុត្ត ។

៤៩~ ឆិន្ទ សោតំ បរក្កម្ម...។

ឆិន្ទ សោតំ បរក្កម្ម កាមេ បនូទ ព្រាហ្មណ
សង្ខារានំ ខយំ ញត្វា អកតញ្ញូសិ ព្រាហ្មណ។

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ អ្នកចូរខំប្រឹងកាត់តណ្ហាដូចខ្សែទឹក ចូរបន្ទោបង់កាមទាំងឡាយចេញ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ អ្នកដឹងច្បាស់នូវការអស់សង្ខារទាំងឡាយហើយ ឈ្មោះថាជាអ្នកដឹងនូវព្រះនិព្វាន ដែលបច្ច័យតាក់តែងមិនបាន។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារព្រះជេតពន ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ ដែលមានសេចក្តីជ្រះថ្លាខ្លាំង ។ ព្រាហ្មណ៍នោះឯង ស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនារបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធហើយ ក៏មានសេចក្តីជ្រះថ្លាធ្វើនិច្ចភត្តថ្វាយសង្ឃមានភិក្ខុ ១៦ អង្គនៅផ្ទះរបស់ខ្លួន ។ នៅពេលព្រះភិក្ខុនិមន្តមក គាត់បានពោលថា សូមព្រះអរហន្តទាំងឡាយដ៏ចម្រើននិមន្តមក សូមព្រះអរហន្តនិមន្តអង្គុយ ដូច្នេះជាដើម ។

ភិក្ខុទាំងអស់នោះ មានសេចក្តីរង្កៀស ហើយមិន

ទៅកាន់ផ្ទះរបស់ព្រាហ្មណ៍នោះទៀតឡើយ ។ ព្រាហ្មណ៍កើតទុក្ខខ្វល់ចិត្ត ទៅកាន់មហាវិហារ ថ្វាយបង្គំព្រះសាស្ដា ក្រាបទូលសេចក្ដីនោះដល់ព្រះអង្គ ។ ព្រះបរមសាស្ដា ប្រជុំភិក្ខុសង្ឃត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តើពួកអ្នកមានការត្រេកអរនឹងពាក្យព្រាហ្មណ៍ដែលហៅពួកអ្នកថាជាព្រះអរហន្តទេ ? កាលដែលពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា ពួកខ្ញុំព្រះអង្គមិនត្រេកអរហើយ ទើបព្រះសុគតសាស្ដា ត្រាស់ថា សេចក្ដីជ្រះថ្លាក្នុងព្រះអរហន្តទាំងឡាយ មានក្នុងសន្តានចិត្តព្រាហ្មណ៍ច្រើនដ៏ក្រៃលែង ព្រោះហេតុនោះ ពួកអ្នកទាំងឡាយគប្បីកាត់ខ្សែតណ្ហា ហើយសម្រេចជាព្រះអរហន្ត ទើបជាការគួរ ។ រួចហើយព្រះសុគតសាស្ដា ទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថា **ឆិន្ទ សោតំ បរក្កម្ម** ដូច្នេះជាដើម ។

បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ១០៣ ,បន្ទាត់ ២

៥០. ទិវា តបតិ អាទិច្ចោ...។

ទិវា តបតិ អាទិច្ចោ   រត្តិមាភាតិ ចន្ទិមា

សន្នទ្ធោ ខត្តិយោ តបតិ   ឈាយី តបតិ ព្រាហ្មណោ

អថ សព្វមហោរត្តឹ   ពុទ្ធោ តបតិ តេជសា។

ព្រះអាទិត្យរុងរឿងក្នុងវេលាថ្ងៃ ព្រះចន្ទរុងរឿងក្នុងវេលាយប់ ក្សត្រទ្រង់ប្រដាប់ពេញយសហើយ រមែងរុងរឿង សមណព្រាហ្មណ៍អ្នកមានឈាន រមែងរុងរឿង ចំណែកព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ រមែងរុងរឿងដោយតេជះរហូតថ្ងៃនិងយប់គ្រប់វេលា ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលទ្រង់គង់នៅក្នុងប្រាសាទរបស់ឧបាសិកាឈ្មោះមិគារមាតា ព្រះអង្គបានប្រារព្ធព្រះអានន្ទត្ថេរ ។ ព្រះអានន្ទ បានពោលសរសើរព្រះរស្មីនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ក្នុងថ្ងៃនោះជាថ្ងៃមហាបវារណា ព្រះអាទិត្យកំពុងអស្តង្គត ព្រះចន្ទកំពុងរះ ក្នុងកាលនោះ ព្រះបាទបសេនទិកោសល ទ្រង់គ្រឿងឥស្សរិយាភរណៈស្តេចយាងមកកាន់ព្រះវិហារ រីឯព្រះកាឡុទាយិត្ថេរ

កំពុងគង់ចូលឈានទៅខាងចុងនៃបរិស័ទ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថា **ទិវា តបតិ អាទិច្ចោ** ដូច្នេះជាដើម ។

បទថា **តេជសា** គឺថា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ រមែងរុងរឿងដោយតេជះ ៥ យ៉ាង,១-តេជះនៃសីល,២-តេជះនៃគុណ, ៣-តេជះនៃបញ្ញា, ៤-តេជះនៃបុណ្យ[១] និង ៥-តេជះនៃធម៌ ។

តេជះព្រះពុទ្ធ

ព្រះសុរិយារុងរឿងពេលថ្ងៃ ចន្ទពេញបូណ៌មីរុងរឿងពេលយប់
ក្សត្រទ្រង់គ្រឿងរាជ្យរុងរឿងនរបតី អ្នកចូលឈានគ្រប់រុងរឿងសាស្ដា ។
ព្រះពុទ្ធរុងរឿងដោយតេជះបុណ្យ តេជះនៃគុណតេជះសីលា
តេជះព្រះធម៌តេជះបញ្ញា រុងរឿងអស្ចារ្យទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។

ដោយ **ប. ស. ទ.**

---

១. បុណ្យដែលព្រះអង្គទ្រង់បំពេញមកហើយ គឺព្រះដ៏មានបុណ្យ។

៥១~ បំសុកូ្លធរំ ជន្តុំ...។

បំសុកូ្លធរំ ជន្តុំ កិសន្ធមនិសន្ថតំ
ឯកំ វនស្មឹ ឈាយន្តំ តមហំ ព្រូមិ ព្រាហ្មណំ។

តថាគត ហៅបុគ្គលអ្នកទ្រទ្រង់សំពត់បង្សុកូល មានកាយស្គម មានខ្លួនរវាមដោយសរសៃ ជាបុគ្គលម្នាក់ឯងចម្រើនឈានក្នុងព្រៃនោះ ថាជាព្រាហ្មណ៍ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់នៅលើកំពូលភ្នំគិជ្ឈកូដ ទ្រង់ប្រារព្ធព្រះនាងកិសាគោតមីថេរី ។

ក្នុងកាលនោះ សក្កទេវរាជចុះមកគាល់ព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ ព្រមដោយទេវបរិស័ទ ក្នុងទីបំផុតនៃបឋមយាមនៃរាត្រី ស្តាប់ព្រះធម្មកថាដែលជាទីតាំងនៃស្មារតី ។ ក្នុងខណៈនោះ ព្រះនាងកិសាគោតមីថេរីគិតថា យើងនឹងគាល់ព្រះបរមសាស្តា ហើយក៏ហោះមកតាមផ្លូវអាកាស ឃើញសក្កទេវរាជ ព្រមទាំងទេវបរិស័ទ ទើបថ្វាយបង្គំព្រះបរមសាស្តាពីចម្ងាយ រួចត្រឡប់ទៅវិញ។ សក្កទេវ-រាជទតព្រះនេត្រឃើញព្រះថេរីថ្វាយបង្គំ ហើយត្រឡប់

ទៅវិញ ក៏ទូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ភិក្ខុនីឈ្មោះអ្វី ? បានមកឃើញនិងថ្វាយបង្គំព្រះអង្គហើយ ក៏ត្រឡប់ទៅវិញភ្លាម ។

ព្រះបរមសាស្ដា ត្រាស់តបថា មហាបពិត្រ ភិក្ខុនីនោះ ឈ្មោះកិសាគោតមី ជាធីតារបស់តថាគត ជាកំពូលនៃព្រះថេរី អ្នកទ្រទ្រង់ចីវរបង្សុកូលទាំងឡាយ ។ រួចហើយទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថាបន្តថា **បំសុកូលធរំ ជន្តុំ** ដូច្នេះជាដើម ។

កិសាគោតមីស្រីមានបុណ្យ សន្សំសាងគុណពីបុព្វេ
បុណ្យនាំជួបព្រះឥតងាករេ សាងផ្នួសលះស្នេហ៍បែររកត្រើយ ។
ជីវិតមុនបួសរស់ស្រួលដែរ ប៉ុន្តែមិនទៀងទុក្ខឥតស្បើយ
មានជួបមានព្រាត់លាឱ្យហើយ ប្រញាប់រកត្រើយទីពឹងពិត ។

សូមអនុមោទនា !

កាលមុនខ្ញុំក៏ដូចអ្នកដែរ

សុភាពបុរសកំលោះសង្ហា ជាទីប្រាថ្នានៃស្រីទាំងឡាយ
ក្រមុំគ្រប់លក្ខណ៍ល្អភក្ត្រល្អកាយ បុរសទាំងឡាយតែងតែប្រាថ្នា ។
ចំពោះអ្នកដែលសង្រួមឥន្ទ្រិយ៍ ជាន់ឈ្លីអវិជ្ជាចេញពីចិន្តា
គឺជាអ្នកញ៉ាំងសេចក្ដីជ្រះថ្លា ដល់ជនគ្រប់គ្នាទាំងអស់ទូទៅ ។
បណ្ឌិតឥតគិតបៀតបៀនអ្នកណា ឆ្លាំឆ្លងម្ដេចម្ដាជួយប្រាប់តម្រូវ
តែងមានមេត្តាដល់ជនទូទៅ គោរពម៉ែឪចិញ្ចឹមថ្នមថៃ ។
ឆ្អឹងខ្មោចសាកសពបុរសស្ត្រី ហាក់ដូចស្រដីទាំងយំត្អូញត្អែរ
ថាកាលមុនខ្ញុំ ក៏ដូចអ្នកដែរ អ្នកក៏គង់តែ ដូចខ្ញុំដែរទេ ។
ដំបូលគ្មាន ទ សម្រាប់ត្រងទឹក ភ្លៀងធ្លាក់សន្ធឹកពាងទឹកទំនេរ
ដំបូលមាន ទ ទឹកច្រើនជាងគេ កម្លាំងខ្លាំងទេ្វចូលពាងឥតខ្វល់ ។
យ៉ាងណាចិត្តឥតបានប្រមូលផ្ដុំ ឱ្យមកប្រជុំលើបុណ្យកុសល
ចិត្តនោះបែងចែកបែកច្រើនកិច្ចកល តាមអកុសល ងងុលឥតស្វាង ។
បើចិត្តផ្ដុំគ្នាសទ្ធាតាំងមាំ សតិឆ្ពោះចំកុសលតែម្យ៉ាង
កម្លាំងបុណ្យខ្លាំងតាំងជាតំណាង បញ្ញាភ្លឺស្វាងសាងសុខសិរី ។
មាសប្រាក់ចាយបានពេលមានជីវិត បុណ្យកុសលពិតស្លាប់រស់មិនថ្វី
បុណ្យតែងទ្រទ្រង់ឱ្យផុតទុក្ខភ័យ ឆ្លងគ្រោះភពត្រៃក្នុងវដ្តសង្សារ ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

ស្ពានតែចិត្តស្មោះ

គេងគិតកើយដៃរីងរៃឱរា　　ព្រោះក្ដីប្រាថ្នាត្រូវរលាយអស់
មេឃមីរស្រទំគេងយំស្រណោះ　បាត់បង់សម្រស់ព្រោះព្រាត់គូស្នេហ៍ ។
ស្និទ្ធស្នាលស្នេហ៍ស្នងសាសងសម្ដី　ពាក្យពេចន៍វែងខ្លីក្រោមពន្លឺខែ
នឹកស្មានថាស្មោះស្ម័គ្រឥតកែប្រែ　មិនស្មានចិត្តស្នេហ៍ប្រួលប្រែសាមាន្យ ។
រឿងគេក្បត់ចិត្តមិនត្រូវគិតខ្លី　រឿងគេមានថ្មីមិនគួរបោកប្រាណ
កំលោះពេញឃុំក្រមុំរកបាន　ស្ម័គ្រស្មោះកុំស្មានឱ្យរំខានចិត្ត ។
បើស្នេហ៍ចិត្តវេឱ្យគេទៅចុះ　ថ្ងៃក្រោយនាំខុសបើគេមិនគិត
បានស្គាល់ប៉ុណ្ណឹងបានដឹងគំនិត　រក្សាជីវិតគិតដល់សុខភាព ។
ព្រៃឈើណែនខ្នាប់ត្រូវកាប់រំលស់　បើកាប់ដើមខ្ពស់ត្រូវបាក់ដើមទាប
បើកាប់ដើមតូចត្រូវខូចខាតលាភ　ត្រូវកាប់ស្ទង់ស្ទាប ម្ដងមួយៗ ។
បើនៅក្នុងផ្ទះថ្ងៃរះចូលរួច　ត្រូវបិទបង្អួចរួចហើយកុំព្រួយ
បើក្លិនមិនល្អដោយស្មៅរលួយ　បិទទ្វារនោះមួយជួយដោះបញ្ហា ។
ដោះការថ្ពាំងថ្នាក់ធ្លាក់រចនាចិត្ត　ធ្លាក់ដោយកាំបិតមុតគឺបញ្ញា
ធ្លាក់ម្ដងបន្តិចតែដោយឧស្សាហ៍　ដោយក្ដីជ្រះថ្លាសម្មាទិដ្ឋិ ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

សរសើរឬកកិលេស

ពេលមួបត្រជាក់លះបង់ទីណា កម្តៅសុរិយាផ្សាយឥតស្រណោះ
បីតិស្ងប់ស្ងាត់រសាត់បាត់អស់ ទោមនស្សកើតមកភ្លាមមួយរំពេច ។
បើសេចក្តីសុខកាន់តែកើនឡើង រវល់ត្រូវស្តើងនៅកាន់តែតិច
បើសេចក្តីសុខកើនឡើងជានិច្ច សម្ភារៈរេចកាន់តែតិចទៅ ។
ព្រោះសម្ភារៈគឺជាឫសគល់ នាំឱ្យរវល់អំពល់ជាប់នៅ
កង្វល់នឹងទ្រព្យជាប់ដល់យប់ជ្រៅ មុនគេងលក់ទៅក៏នៅអាល័យ ។
ព្រះអង្គុលីមាលគឺជាមហា ឃាតកប្រហារសាហាវពេកក្រៃ
សម្លាប់ទាំងយប់សម្លាប់ទាំងថ្ងៃ កាត់រាប់ម្រាមដៃដោតជាកម្រង ។
ព្រះនាងបដាចារវិកលស្មារតី ព្រោះស្លាប់កូនប្តីម៉ែឪនិងបង
នៅតែព្រះធម៌អាចជួយចម្លង ទាំងពីរឱ្យឆ្លងផុតភពបីបាន ។
ចុះយើងហេតុអ្វីបានជានៅសល់ ធម៌ចូលមិនដល់ទល់នឹងសន្តាន
គួរឱ្យសង្វេគនឹកស្រណោះប្រាណ តើពេលណាបានព្រះធម៌ចូលដល់ ។
ឃើញឬកកិលេសចេះតែសរសើរ ដូចជាគ្រាន់បើទាំងមិនមានផល
ធាត់ធំដូចស្គរក្នុងមានតែខ្យល់ តាមដែលគេស្គាល់ស្មានតែគ្រាន់បើ ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

សុបិនមួយជាតិ

ល្អស្រស់អស្ចារ្យកូនមហាសេដ្ឋី បានរួមមេត្រីប្រគល់សម្បត្តិ
មកឱ្យក្នុងពេលសុបិនយប់ស្ងាត់ រលឹកឡើងបាត់បានត្រឹមរំខាន ។
សត្វអាសិរពិសទោះខ្លួនតូចក្តី ក៏អាចប្រល័យជីវិតមនុស្សបាន
ដុំរងើកភ្លើងទោះតូចប៉ុន្មាន អាចរាលឆេះប្រាណឆេះគ្រប់អ្វីៗ ។
ចំណែកដុំគ្រួសទោះតូចម្តេចម្តា ធ្លាក់ទឹកពេលណាក៏លិចដល់ដី
រីឯលាមកទោះតិចតួចក្តី ក៏ស្អុយគ្មានអ្វីប្រៀបប្រដូចបាន ។
យ៉ាងណាបាបកម្មក៏យ៉ាងនោះដែរ ទោះតិចគង់តែរងទុក្ខឥតខាន
បាបឱ្យផលហើយអ្នកអើយកុំស្មាន ថាអាចរស់បានសុខសាន្តនោះណា ។
កើតមកក្នុងលោករងទុក្ខឥតល្ហែ ពុំមែនចេះតែបានតាមប្រាថ្នា
សុបិនមួយជាតិឃ្លាតឆ្ងាយសាសនា មិនភ្ញាក់កាយាលង់លក់ទាំងថ្ងៃ ។
ខានធ្វើបុណ្យទានមិនមានកុសល រហូតមិនស្គាល់រសព្រះធម៌ថ្លៃ
កិលេសរុំជិតឃឹតយកអស់ដៃ ពុំមាននិស្ស័យនឹងព្រះធម្មា ។
រស់ក្នុងសង្គមនិយមមុខមាត់ ក្នុងចិត្តប្រាកដអត់មានសទ្ធា
អណ្តូងក៏ស្តារបន្លាក៏ពារ លាបមុខមាត់គ្នាបន្លំធម្មជាតិ ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

ផ្សាំងដំរីព្រៃ

សម្តីសំដៅចេញពីសន្តាន　　　វាចាថ្មើរម៉ានកុំស្មានមិនដឹង
ក្នុងចិត្តយ៉ាងណាសម្តីយ៉ាងហ្នឹង　　　សម្លក់សម្លឹងប្រឹងប្រាប់អ្នកណា ។
ទោះគេថាយើងអាក្រក់ក៏ដោយ　　　កុំឱ្យតែយើងដូចពាក្យគេថា
បើយើងអាក្រក់ហួសពីឧបមា　　　គេថាយើងល្អក៏ពុំល្អឡើយ ។
បើបុគ្គលណាមុជចុះក្នុងភក់　　　គឺកាមគម្រក់ដោយខ្លួនឯងហើយ
តើធ្វើម្តេចអាចឡើងគោករកត្រើយ　　　កុំបាច់ថាឡើយជួយអ្នកដទៃ ។
ទម័កជីកដាំសសរធំមាំ　　　បង្ហាប់បុកដំទៅក្នុងផែនដី
សម្រាប់ចងក្រៀកផ្សាំងសត្វដំរី　　　ដែលចាប់ពីព្រៃដើម្បីប្រើបាន ។
យ៉ាងណាព្រះអរិយសាវ័ក　　　បានចងក្រៀកជាក់ទាក់ចិត្តសន្តាន
រំងាប់ភ្ជាប់នឹងសតិប្បដ្ឋាន　　　ឱ្យបានជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ។
នោះគឺព្រះអរិយបុគ្គល　　　លោកផុតកង្វល់តម្កល់ក្នុងឈាន
លោកមិនប្រមាទលោកមិនបំពាន　　　ក្នុងចិត្តលោកមានមេត្តាជានិច្ច ។
ចុះយើងឥឡូវនេះយ៉ាងណាដែរ　　　គ្រាន់តែឪម៉ែពុំគួរបើភ្លេច
គុណមិនទ្រទ្រង់គង់តែលង់លិច　　　ដឹងគុណជានិច្ចធ្មេចភ្នែកញញឹម ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

បងខុសហើយអូន

សម្ដីរម្យទម   សម្ដីទឹកឃ្មុំ   អប់រំទូទៅ
សម្ដីកំហូច   ដូចសំដីស្រូវ   សំដីហុយត្រូវ
នាំស្មៀបរមាស់ ។
លំបាកម្លេះទេ   ចង់បិទមាត់គេ   សម្ដីឡេះឡោះ
តែត្រចៀកខ្លួន   ចំហទាំងអស់   គ្មានអ្វីទប់សោះ
មុតអស់សន្ដាន ។
រឿងក្នុងផ្ទះសោះ   អ្នកក្រៅដឹងអស់   ទុកចិត្តម្ដេចបាន
ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន   អ្នកនៅជិតប្រាណ   រឿងហួសប្រមាណ
កុំអាលឱ្យដឹង ។
ការរួមរស់នៅ   តែងមានខុសត្រូវ   ភ្នែកនៅសម្លឹង
ប្រឹងចាប់កំហុស   ចាំចងកំហឹង   ម្នាក់ខុសម្នាក់ខឹង
គ្រាន់បើអ្នកណា ។
កើតមកដោយបុណ្យ   រស់បានដោយគុណ   មុនសូន្យសង្ខារ
ត្រូវធ្វើបុណ្យទាន   មានចិត្តជ្រះថ្លា   ខុសទាស់ម្ដេចម្ដា
មេត្តាគ្នាផង ។

សុទ្ធតែអ្នកចេះ ភ្លេចគិតកិលេស ប្រេះចេញម្ដងៗ
សាហាវខ្លាំងណាស់ ឥតខ្មាសអ្នកផង មួយយប់កន្លង
បងខុសហើយអូន ។
ទទួលកំហុស ដឹងថាខ្លួនខុស ធ្វើមុខស្រពោន
មិនយូរប៉ុន្មាន មិនបានជួបអូន ភ្លេចប្រពន្ធកូន
អូនយំដដែល ។
ដើរដួលពុំក្រោក កិលេសវាបោក ខោកហើយអង្អែល
ខឹងខុសខូចខាត ប្រមាទដដែល បានត្រឹមប្រហែល
ក្រវិលភ្ជំភ្លើង ។
ស្អប់កាចខ្លាចក្ដៅ ម្ដេចចេះតែទៅ ស្ទាបដៃជាន់ជើង
កាចឆ្នាសប៉ះស្អិត ចិត្តរេរកទ្រើង ឡើងហើយរលើង
ភ្លើងរលាកហើយ ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

ប្រកាន់មាំក្រៀមក្រាំចិត្ត

សត្វលោកកើតមកចង់បានសុខ តែបែរជួបទុក្ខមុខស្រពោន
ទុក្ខទាំងម៉ែឪទុក្ខទាំងកូន ទុក្ខរហូតសូន្យសត្វសង្ខារ ។
ថ្នាំពុលថ្នាំពិសមនុស្សខ្លាចណាស់ តែបើដឹងច្បាស់អស់បញ្ហា
បើមិនលាបលិទ្ធជាអាហារ ពិសពុលយ៉ាងណាក៏មិនថ្វី ។
សុរាមេរ័យគ្រឿងស្រវឹង តែត្រូវយល់ដឹងមិនបាច់ភ័យ
បើមិនផឹកទេស្រវឹងអី សុរាមេរ័យឥតមានគ្នា ។
បន្លាក្នុងព្រៃគ្មានអំណាច គ្នាខ្លាចតែមនុស្សដើរទៅពារ
ដើរជាន់គ្នាបាក់មុតបែរជា ថាគ្នាឃោរឃៅទៅមុតគេ ។
ភ្លើងឆេះគ្រប់គ្រាពិតជាក្តៅ តែបើមិនទៅលូកប៉ះទេ
នៅឆ្ងាយពីភ្លើងទាំងយើងគេ មិនរលាកទេកុំបារម្ភ ។
យ៉ាងណាទុក្ខក៏មិនអាចធ្វើ អំពើនាំឱ្យយើងក្រៀមក្រាំ
បើយើងមិនបានប្រកាន់មាំ ប្រគល់អារម្មណ៍ឱ្យចិត្តទៅ ។
ការប្រកាន់មាំនេះឯងណា បើមុនមរណាមានជាប់នៅ
បដិសន្ធិក្នុងស្ថានជ្រៅ រកផ្លូវសុខសាន្តពុំបានឡើយ ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

សំណាងស្រុកយើងមានព្រះពុទ្ធសាសនា

លំហវេហាមហាធំធេង ហោះហើររមែងវែងឥតទាល់
អាកាសបែកផ្សេងតែងមានខ្យល់ នៅក្នុងសកលលោកទូទៅ ។
ក្រោមមេឃមានដីជាប្រធាន នៅលើដីមានមនុស្សរស់នៅ
មនុស្សមានបេះដូងរូបរាងរៅ ក្នុងបេះដូងជ្រៅមានដួងចិត្ត ។
ក្នុងចិត្តមានធម៌ល្អគួរគាប់ ក្នុងធម៌ចិត្តស្ងប់អស់ទុក្ខពិត
បើអស់ទុក្ខហើយមិនបាច់គិត ថាសុខមានពិតឬយ៉ាងណា ។
ឃើញបន្លាច្រើនព្រៃមាត់ជ្រោះ ដើរបិទភ្នែកព្រោះខ្លាចបន្លា
តើអាចដើរដល់ដូចប្រាថ្នា មិនមុតបន្លាដែរឬអី ។
ដូច្នេះត្រូវបើកភ្នែកសម្លឹង ពិនិត្យឱ្យដឹងជើងជាន់ដី
ត្រង់ណាស្រឡះឥតមានអ្វី អាចឆ្លងផុតព្រៃបន្លាបាន ។
យ៉ាងណាបើខ្លាចសេចក្តីទុក្ខ តែមិនស្គាល់មុខទុក្ខប៉ុន្មាន
មិនកំណត់ដឹងក្នុងសន្តាន ទុក្ខរឹតតែបានចម្រើនឡើង ។
ដើម្បីស្គាល់មុខទុក្ខឱ្យច្បាស់ ត្រូវតែរហ័សលើកតម្កើង
ព្រះធម៌វិន័យប្រពៃឡើង សំណាងស្រុកយើងមានសាសនា ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

នាមពុទ្ធបរិស័ទអ្នកមានឧបការៈ
ក្នុងការចារធម្មទាន

១. លោកគ្រូ រស់ សូផាត	២. ឧបាសក យន្ត សួន
៣. ឧបាសក គួង លាងផេង	៤. ឧបាសក មួង យេន
៥. ឧបាសក សោម រតនៈ	៦. ឧបាសក អ៊ិត ប្រាំង
៧. ឧបាសិកា ជា សុណារី	៨. ឧបាសិកា ប៊ុត ម៉ាលី
៩. ឧបាសក គុយ សុធន	១០. ឧបាសក វ៉ាន់ ខុនណា
១១. ឧបាសក ជឹម ជំនិត	១២. ឧបាសក ជឹង វេងអ៊ាវ
១៣. ឧបាសក ង៉ូវ គា	១៤. ឧបាសក ហាយ ចំរើន
១៥. ឧបាសក ច័ន្ទ សុខុម	១៦. ឧបាសក ទូច គីមស្រ៊ាង
១៧. ឧបាសក ម៉ៅ ម៉ន	១៨. ឧបាសក ម៉ៅ ផុន
១៩. ឧបាសិកា ហួនចាន់បូផា	២០. ឧបាសិកា ហាយច័ន្ទធវី
២១. ឧបាសក អ៊ឹម វ៉ៃយ៉ា	២២. ឧបាសក ហាន សីហៈ

រាយនាមពុទ្ធបរិស័ទក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន
ឧបត្ថម្ភប្រាក់ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ប្រចាំឆ្នាំ

១- លោក កេត សេរីភ័ត្រ និង អ្នកស្រី ប៉ុល ហគ្គា +បុត្រ ..... ស.រ.អ.
២- ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.
៣- ឧ.សិ.ង៉ែត លេន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.
៤- លោក ចាន់ ម៉ល់ និង អ្នកស្រី ជា សុផា ព្រមទាំងបុត្រ...... ស.រ.អ.
៥- ឧ.សិ.ចាន់ នារីសុខ និងក្រុមគ្រួសារ .... ស.រ.អ.
៦- ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃគីង ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ .... ស.រ.អ.
៧- ឧ.ស.ឆាយ អ៊ីវស៊ាង និង ឧ.សិ.ហុង គីមសែ + បុត្រ .... ស.រ.អ.
៨- ឧ.ស.ឆេង សារឿន ឧ.សិ.ជុំ លាភ+ឧ.ស.ហ៊ឹស៊ុ ឧ.សិ.អាន . ស.រ.អ.
៩- ឧ.ស.ជា ស៊ុវត្ថានា និង ឧ.សិ.ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រ .. ស.រ.អ.
១០- ឧ.ស.ជិម អេងស្រ៊ន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ..... ស.រ.អ.
១១- ឧ.សិ.ឈ គីមហោ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.
១២- ភិក្ខុ ឈួម បូ (វត្តពន្លឺពុទ្ធចក្រ លោវែល) .... ស.រ.អ.
១៣- ឧ.សិ.តាន់ ភិចជួ ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅៗ .... ស.រ.អ.
១៤- ឧ.ស.តែ ប៊ុនគង់ និង ឧ.សិ.ថោង បូនី ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.
១៥- ឧ.សិ.តែ សាយជូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.
១៦- ឧ.សិ.ទីន ឈីវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.
១៧- ឧ.សិ.ទូច ផានី និង ស្វាមី Leslie Mael ព្រមទាំងបុត្រ . ស.រ.អ.

១៨-	ឧ.សិ.នួន ប៊ិច និង ឧ.សិ.រស់ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ...	ស.រ.អ.
១៩-	ឧ.សិ.ប៉ាន់ ពិណ្ណារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
២០-	ឧ.សិ.ប៉ាន សារិទ្ធ (ហៅង៉ា) ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
២១-	ឧ.សិ.ប៊ិត ថងខាំ និង ឧ.សិ.សាន ផល្លីន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ.	ស.រ.អ.
២២-	ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង រិទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ	ស.រ.អ.
២៣-	លោកយាយ ពិន សាត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ..............	ស.រ.អ.
២៤-	ឧ.ស.ពឹង សេងគី និង ឧ.សិ.អ៊ឹង ធឿម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ស.រ.អ.
២៥-	លោក ពេជ្រ សីហា និង អ្នកស្រី ថាប់ សុរត្ន័	ស.រ.អ.
២៦-	ឧ.សិ.មិល យ៉ែម និង ឧ.សិ.គួយ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ស.រ.អ.
២៧-	ឧ.ស.ម៉ៃ គួលអេង និង ឧ.សិ.រស់ កល្យាណ	ស.រ.អ.
២៨-	ឧ.ស.យូស៊ាង ងួនលី និង ឧ.សិ. លីម ឃីម + បុត្រ	ស.រ.អ.
២៩-	ឧ.សិ.រស់ លីណា និង ឧ.សិ.នឹម វណ្ណី ព្រមទាំងកូនចៅ	ស.រ.អ.
៣០-	ឧ.សិ.លី ប៉ូលីនស៊ីមប៉ូ	ស.រ.អ.
៣១-	ឧ.សិ.លឹម សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ	ស.រ.អ.
៣២-	ឧ.ស.វង់ ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ..	ស.រ.អ.
៣៣-	ឧ.ស.វ៉ាង សាវុធ និង ឧ.សិ.គង់ ស៊ីណាត ព្រមទាំងបុត្រ ..	ស.រ.អ.
៣៤-	ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លុយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
៣៥-	ឧ.សិ.សុខ យ៉ាន	ស.រ.អ.
៣៦-	ឧ.ស.ស៊ុន ដារិន និង ឧ.សិ.ទូច ចន្ទី ព្រមទាំងបុត្រ	ស.រ.អ.
៣៧-	ឧ.ស.ស៊ូ ហុកឡុង និង ឧ.សិ.តាន់ ឈីវហា ព្រមទាំងបុត្រ.	ស.រ.អ.
៣៨-	ឧ.ស.សៅ ហ៊ាន និង ឧ.សិ.មាស ម៉ូនីកា ព្រមទាំងបុត្រ ...	ស.រ.អ.

៣៩-	ឧ.ស.សំណាង យឹម និង ឧ.សិ.ឡូរ៉ា យឹម ព្រមទាំងបុត្រ ...	ស.រ.អ.
៤០-	ឧ.សិ.ស្រង់ អែ និង ឧ.សិ.ស្រង់ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ស.រ.អ.
៤១-	ឧ.ស.ហាក់ ច័ន្ទសុផល និង ឧ.សិ.វ៉ាង ស៊ីណា ព្រមទាំងបុត្រ	ស.រ.អ.
៤២-	ឧ.ស.ហោ លាន និង ឧ.សិ.ឆឹង អូន +ឧ.សិ.អុន ញ៉ូ	ស.រ.អ.
៤៣-	ឧ.សិ.ឡុង អ៊ុម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
៤៤-	ឧ.សិ.ឡាំង គីមឆេង ព្រមទាំងបុត្រ	ស.រ.អ.
៤៥-	ឧ.សិ.អ៊ឹង ស៊ីវន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
៤៦-	ឧ.ស.អ៊ុន ឆៃត្រី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ស.រ.អ.
៤៧-	លោកគ្រូធម្មបណ្ឌិត អឿ សៅ	ស.រ.អ.
៤៨-	ឧ.ស.អៀង ឆាយ និង ឧ.សិ. អៀ កេសរ ព្រមទាំងបុត្រ .	ស.រ.អ.
៤៩-	ឧ.ស.កាំង ប៉េងជីវ និង ឧ.សិ.លឹម អ៊ីហ៊ាម + កូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៥០-	ឧ.ស.គង់ វុធ និង ឧ.សិ.ជ័យ សារីម ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៥១-	កញ្ញា គា ដារ៉ា (ហៅ ស្រីណេ)	អូស្ត្រាលី
៥២-	ឧ.ស.ង៉ូវ ឈីវ និង ឧ.សិ.ហេង ពាស៊ុម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	អូស្ត្រាលី
៥៣-	យុវជន ចាន់ ឌីណា	អូស្ត្រាលី
៥៤-	ឧ.សិ.ឆេង លុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៥៥-	ឧ.សិ.ជា ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៥៦-	ឧ.សិ.ជូ រ៉េន	អូស្ត្រាលី
៥៧-	ឧ.សិ.ឈុ គីមស៊ីន និង ក្រុមគ្រួសារកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៥៨-	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាន់ ណៃហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ....	អូស្ត្រាលី
៥៩-	លោក ញាន ហេងម៉ូវ និង អ្នកស្រី ស៊ា ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី

៦០- ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គឹមស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ អូស្ត្រាលី
៦១- ឧ.ស.តូ សាវឿន និង ឧ.សិ.មាន សុវត្ថិ ព្រមទាំងបុត្រ .... អូស្ត្រាលី
៦២- ឧ.សិ.តាំង សៀវកហៀង ព្រមទាំងកូនចៅ .... អូស្ត្រាលី
៦៣- ឧ.ស.ទា សុង និង ឧ.សិ.ង៉ោ ចាន់ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ .. អូស្ត្រាលី
៦៤- ឧ.សិ.បាក់ លីឡេងហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ .... អូស្ត្រាលី
៦៥- ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ .... អូស្ត្រាលី
៦៦- ឧ.សិ.ប៉ុក យ៉ារ៉ាត និង ស្វាមី+បុត្រ+លឹម ស៊ុនហេង+បុត្រ.. អូស្ត្រាលី
៦៧- ឧ.ស.ប៉ុច វឿត និង ឧ.សិ.ញូង ស៊ាងម៉េង ព្រមទាំងបុត្រ.. អូស្ត្រាលី
៦៨- លោកយាយ ប្រាក់ខាត់+ឧ.ស.ស៊ិន សាន+ឧ.សិ.សម្បត្តិ គង់ អូស្ត្រាលី
៦៩- ឧ.សិ.ម៉េង ប៊ុន្នារី (ហៅស្រីពៅ) និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ. អូស្ត្រាលី
៧០- ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ. អូស្ត្រាលី
៧១- លោក យឹម ឡេង និង អ្នកស្រី ប៉ុល និច្ចសីល +បុត្រ........ អូស្ត្រាលី
៧២- ឧ.សិ.រត្ន័ គឹមសាន .... អូស្ត្រាលី
៧៣- ឧ.ស.រស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង ព្រមទាំងបុត្រ . អូស្ត្រាលី
៧៤- ឧ.ស.រាជ ស៊ាង និង ឧ.សិ.វង់ រិទ្ធ ព្រមទាំងបុត្រ .... អូស្ត្រាលី
៧៥- ឧ.សិ.លឹម ស៊ូឆេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... អូស្ត្រាលី
៧៦- ឧ.ស.លឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី ព្រមទាំងបុត្រ... អូស្ត្រាលី
៧៧- ឧ.សិ.ស៊ន លន់អេង .... អូស្ត្រាលី
៧៨- ឧ.ស.សរ ប៊ុនធឿង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ................... អូស្ត្រាលី
៧៩- ឧ.ស.ស៊ីវ សៀងថៃ និង ឧ.សិ.ឯក សុកហាក់ +បុត្រ ...... អូស្ត្រាលី
៨០- ឧ.ស.ស៊ីវ មាស និង ឧ.សិ.លាង ណាំសួរ ព្រមទាំងកូនចៅ.. អូស្ត្រាលី

៨១-	ឧ.សិ.ស៊ុយ គឹមស៊ាន និងកូនស្រី សេង ផល្លា	អូស្ត្រាលី
៨២-	កញ្ញា ស៊ុយ ដាំណែត	អូស្ត្រាលី
៨៣-	ឧ.ស.ស៊ូ ឃឹម និង ឧ.សិ.សៀង តិច ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ..	អូស្ត្រាលី
៨៤-	ឧ.សិ.សៀង វួច ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៨៥-	ឧ.សិ.សេង សៀងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៨៦-	ព្រឹទ្ធាចារ្យ សេង ទូច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៨៧-	ឧ.សិ.ស៊ិត ស៊ីវ៉ន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៨៨-	ឧ.ស.សំ សុខគុណ និង ឧ.សិ.លី សៀមហៀង + បុត្រ ...	អូស្ត្រាលី
៨៩-	កុង ហេង ឡេងថៃ និង ម៉ា អ៊ា គឹមទាង+ចៅថៃ ឃីអ៊ុយ	អូស្ត្រាលី
៩០-	ឧ.ស.ឡុង ហ៊ន និង ឧ.សិ.លិម យូអេង	អូស្ត្រាលី
៩១-	ឧ.ស.ឡៅ គឹមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៩២-	ឧ.សិ.អ៊ន ម៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៩៣-	ឧ.ស.អ៊ា សេង និង ឧ.សិ.គីម ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៩៤-	ឧ.ស.អ៊ឹង ឈាងហេង និង ឧ.សិ.សំ ពៅនារី +បុត្រ	អូស្ត្រាលី
៩៥-	ឧ.សិ. អ៊ុក ណារី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៩៦-	ឧ.សិ.ឱម លក្ខណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	អូស្ត្រាលី
៩៧-	HENG Srey Chea+H.Srey Chan+H.Srey Neang.	អូស្ត្រាលី
៩៨-	Mr BOON Leang Chaing+Mrs Nary SOK...	អូស្ត្រាលី
៩៩-	ឧ.សិ.គឹម ហួយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១០០-	ឧ.ស.ង៉ូវ ជួនណារេត ឧ.សិ.ង៉ូវ សោភ័ណ ព្រមទាំងបុត្រ...	បារាំង
១០១-	ឧ.សិ.ង៉ែត យ៉េន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង

១០២-	ឧ.ស.ជីន ជុង និងភរិយា...	បារាំង
១០៣-	ឧ.ស.ឈឹម ហុកអ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១០៤-	ឧ.សិ.ទាវ គឹមហ៊ួន ព្រមទាំងកូនចៅ	បារាំង
១០៥-	ឧ.ស.បាន ណារិន និង ឧ.សិ.ហោ ចន្ធូ ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១០៦-	ឧ.ស.ប៊ុន ឈឹម និង ឧ.សិ.គី គីមលាង ព្រមទាំងបុត្រ ..	បារាំង
១០៧-	លោក យូណូស អាស៊ីស និង អ្នកស្រី ហុក ណារី+បុត្រ ...	បារាំង
១០៨-	ឧ.សិ.ហែម ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១០៩-	ឧ.ស.ហ្វាន់ វ៉ាន់ហួ និង ឧ.សិ.ហ្វាន់ យូលាង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១១០-	ឧ.ស.ឡុក ប៊ុនអ៊ីវ និង ឧ.សិ.តាន់ ស៊ីវឡាង+បុត្រ...........	បារាំង
១១១-	ឧ.ស.ឡៅ សេងជ្រុន និង ឧ.សិ.ផាំង លី កូនចៅ	បារាំង
១១២-	ឧ.សិ.អ៊ឹង ហ្គេចតេង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១១៣-	ឧ.សិ.អ៊ឹង យ៉េកសាង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១១៤-	Mme LAK KIM LEANG	បារាំង
១១៥-	ឧ.សិ.ចំណាន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	កាណាដា
១១៦-	ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ+ចៅទួត.........	កាណាដា
១១៧-	ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង+កូនចៅ .	កាណាដា
១១៨-	Chhem Sokreth.Puth Kunthea+Rothmony+Bunnawat.	កាណាដា
១១៩-	Su Sokunora et Inn Visal+Narita et Raksa	កាណាដា
១២០-	ឧ.សិ.តាន់ វួចឆាយ	កាណាដា
១២១-	ឧ.សិ. លី វន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	កាណាដា
១២២-	កូនចៅរបស់ ឧ.សិ.លាន ម៉ិច	កាណាដា

១២៣-	ឧ.ស.ឡាវ លាងថេង និង ឧ.សិ.ពឹង ឈីវអ៊ាន+បុត្រ ..	កាណាដា
១២៤-	ឧ.សិ.អ៊ា នៅ និង ឧ.សិ.អ៊ា គឹមយូ ព្រមទាំងកូនចៅ	កាណាដា
១២៥-	ឧ.សិ.អ៊ាប គិមអ៊ីន ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ	កាណាដា
១២៦-	ឧ.សិ.ត្រា វ៉ាន្នី និង ឧ.ស.ត្រា ពិសារ	ស្វីស
១២៧-	ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទាង និង ឧ.ស.ហេ អេន +កូនចៅ	ភ.ព.
១២៨-	ឧ.សិ.ខៀវ វុត្ថា (ហៅមុំ)...................................	ភ.ព.
១២៩-	ឧ.ស.ខៀវ ជៀប និង ឧ.សិ.ប៉ោ គឹមស្រ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១៣០-	ឧ.សិ.គង់ ម៉ៃ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៣១-	ឧ.ស.គង់ សៀងហៃ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រតារាភិឱន+បុត្រ	ភ.ព.
១៣២-	ឧ.ស.គង់ ហេង និង ឧ.សិ.ធាវ ស៊ីប ព្រមទាំងកូនចៅ ..	ភ.ព.
១៣៣-	ឧ.សិ.គឹម សុខុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៣៤-	ឧ.ស.គួច ឡៃស្រេង និង ឧ.សិ.ជិន ហួរ	ភ.ព.
១៤៥-	ឧ.សិ.គ្រី ណៃប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៣៦-	ឧ.សិ.ឃុត គឹមថន+ឧ.សិ.ឃួន គឹមនី	ភ.ព.
១៣៧-	ឧ.ស.ឃ្លោក យិត និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តព្រះសីហនុ	ក.ព.ស.
១៣៨-	ឧ.ស.ង៉ឹម ញាណ និង ឧ.សិ.កាំង ប៊ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
១៣៩-	ឧ.ស.ង៉ែត ផេង និង ឧ.សិ.ហៅ ហេង+បុត្រ ផេង បូរ៉ា .	ភ.ព.
១៤០-	ឧ.ស.ង៉ូវ គា និង ឧ.សិ.ឈុន គឹមអេង ព្រមទាំងបុត្រ ...	ប.ប.
១៤១-	ឯ.ឧ.កាន់ វ៉ាត់ និង ឧ.សិ.កែវ កល្យាណ+ក.កាន់សុថារត្ន័	ភ.ព.
១៤២-	ឯ.ឧ.ចែម វីឡ៉ា និង លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ+បុត្រ.	ភ.ព.
១៤៣-	ឯ.ឧ.ធ្នាំ (ធម្ម)ប៊ុនស្រុន លោកជំទាវ យ៉ែម សួស្តី+បុត្រ.	ភ.ព.

១៤៤-	ឯ.ឧ.ស្បោង សារ៉ាត់ លោកជំទាវ ស៊ាន ឈុនហេង+បុត្រ	ក.ព.ស.
១៤៥-	ឯ.ឧ.អ៊ិត ប្រាំង និង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា+បុត្រចៅ	ភ.ព.
១៤៦-	ឯ.ឧ.ឯម ប៊ុនសាត និង លោកជំទាវ នូ ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៤៧-	ឯ.ឧ.ឧកញ៉ា ទុយ គី និង លោកជំទាវ កង វុទ្ធា (ស្រីម៉ៅ)	ភ.ព.
១៤៨-	ឧកញ៉ា ស៊ិន សុខា និង លោកជំទាវ សុខា ផល្លី +បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
១៤៩-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ួរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ៊ិចណៃ+បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
១៥០-	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និង លោកជំទាវ ចាន់ លាង+បុត្រ ...	ភ.ព.
១៥១-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផាណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	ភ.ព.
១៥២-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ ណារឿន+ឪពុក ច័ន្ទ ឆឹង និងម្តាយ មួង ភី	ភ.ព.
១៥៣-	ឧ.ស.ច័ន្ទ សុខុម និង ឧ.សិ.គឹម ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ភ.ព.
១៥៤-	ឧ.ស.ចាន់ យូរ៉ាន់ និង ឧ.សិ.ពត សារ៉ាន់ +បុត្រ	ភ.ព.
១៥៥-	ឧ.សិ.ចាន់ សុស (ហៅ សាម៉េត) ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៥៦-	ឧ.សិ.ច្រឹង គឹមស្រ៊ី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៥៧-	យុវជន ជា សុភ័ក្រ្ត និងមាតាបិតា	ភ.ព.
១៥៨-	ឧ.សិ.ជា សុណារី និងក្មួយស្រី ជា សុមេធាធីតា	ភ.ព.
១៥៩-	ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.អ៊ុន ពូន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៦០-	ឧ.សិ.ជា ស៊ីវយ៉េក+ឧ.សិ.ហេងមួយចេង+ហេងមួយឡាង	ភ.ព.
១៦១-	ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៦២-	ឧ.សិ.ជិន ហួ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១៦៣-	លោកស្រី ជីវ គឹមឆេង និង ឧ.សិ.ជីវ យ៉ា	ប.ប.
១៦៤-	ឧ.សិ.ជូ ឆេងហោ	ភ.ព.

១៦៥- ឧ.សិ.ជុំ ឆាយ និង ឧ.សិ.ជុំ ណារ៉ា+ជុំ ពិសិដ្ឋ+ជុំ សុជាតិ . ភ.ព.

១៦៦- ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីដេត និងប្អូន +ក្មួយ និងចៅ .... ភ.ព.

១៦៧- ឧ.សិ.ឈឹម ផលវិទ្យា និងក្មួយ វរុណ ភក្តី .... ភ.ព.

១៦៨- ឧ.សិ.ឈុន ណារី និងកូនចៅ+ឧ.សិ.តោ ឡោ និងកូនចៅ ភ.ព.

១៦៩- ឧ.សិ.ឈួន គឹមនី និងបងប្អូន កូនក្មួយ .... ភ.ព.

១៧០- ឧ.ស.ណុប យូហេង និង ឧ.សិ.ផេង ផន +កូនចៅ .... ភ.ព.

១៧១- ឧ.សិ.តាន់ ជាលី និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប .... ភ.ព.

១៧២- ឧ.ស.តូច ផាន់ណាស៊ី និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទណារិទ្ធ+បុត្រ... ភ.ព.

១៧៣- ឧ.សិ.តាំង លីគាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ...... ភ.ព.

១៧៤- ឧ.ស.តៅ ឃាង និង ឧ.សិ. ឈុន លន ព្រមទាំងកូនចៅ . ភ.ព.

១៧៥- ឧ.សិ.ថៃ នាថ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៧៦- ឧ.ស.ទី គៀង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៧៧- ទៀងវណ្ណថា+ចាន់ហ្កេចស៊ីម+ហុយខេង+ទិត្យស៊ុន+ប៉ិចគុណ ភ.ព.

១៧៨- ឧ.ស.នុត វន្ថា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ ...... ភ.ព.

១៧៩- ឧ.សិ.ប៉ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៨០- ឧ.ស.ប៉ុល នាង និង ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា +បុត្រ+ចៅ . ភ.ព.

១៨១- លោកយាយ ប៊ុន យ៉ាំ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៨២- ឧ.សិ.ប៊ូអាន ស៊ីវុត្ថា .... ភ.ព.

១៨៣- ឧ.សិ.ប៊ូ ផារ៉ាំណ .... ភ.ព.

១៨៤- ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកហ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៨៥- ឧ.សិ.ព្រុំ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៨៦-	ឧ.ស.ភាវ សាន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុបុណ្យ+បុត្រ..........	ភ.ព.
១៨៧-	ឧ.ស.មាស ខេង និង ឧ.សិ.មួរ វួច ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ភ.ព.
១៨៨-	ឧ.ស.ម៉ូវ ធីម និង ឧ.សិ.ហ៊ាន ណៃយឹម ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
១៨៩-	ឧ.ស.ម៉ួង យឿនវណ្ណៈ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសុន្ទី+បុត្រ..	ភ.ព.
១៩០-	លោក ម៉េង ហ៊ា និង អ្នកស្រី ម៉ាន ស៊ីសុថា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៩១-	ឧ.ស.ម៉េង សាខន និង ឧ.សិ.ចាន់ សុខា ព្រមទាំងបុត្រ.	ភ.ព.
១៩២-	ឧ.ស.ម៉ែន សឿន និង ឧ.សិ.អៀង ណារី +បុត្រ+ចៅ ..	ភ.ព.
១៩៣-	ឧ.ស.ម៉ៅ ផុន និងមាតា យស សម្បត្តិ	ភ.ព.
១៩៤-	ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.សិ.គង់ ចំរើន +បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
១៩៥-	ឧ.ស.ម៉ៅ សុគន្ធ និង ឧ.សិ.អ៊ឹង យ៉េកហួយ និងបុត្រ ..	ភ.ព.
១៩៦-	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រ៊ិន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ាន+បុត្រ+ចៅ.....	ភ.ព.
១៩៧-	ឧ.ស.ម៉ៅ វ៉ាន និង ឧ.សិ.ធន់ សំបូរ ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៩៨-	ឧ.សិ.ម៉ៅ សុន្ថា	ភ.ព.
១៩៩-	ឧ.សិ.មុំ ទូច និង ឧ.សិ.សាមុល គឹមធន់ (ជាកូន)........	ភ.ព.
២០០-	ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ួយ +កូនចៅ	ភ.ព.
២០១-	ឧ.ស.យឹម ស៊ីមុន្នី និង ឧ.សិ.យូ ប៉ូលីន និងបុត្រ+ចៅ ...	ភ.ព.
២០២-	ឧ.សិ.យុន គីមជី និង ឧ.សិ.ហ៊ិន ដារ៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ.	ភ.ព.
២០៣-	ឧ.ស.យូ ម៉េង និង ឧ.សិ.ជួន សំណាង.....................	ក.ព.ស.
២០៤-	ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង +បុត្រ.......	ភ.ព.
២០៥-	លោក រឿង សេដ្ឋា និង អ្នកស្រី នាង ជួនអេង +បុត្រ ..	ភ.ព.
២០៦-	ឧ.សិ.រៀល យ៉ុន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.

២០៧-	ឧ.សិ.លី ស៊ីវជូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
២០៨-	ឧ.សិ.លី ឡៃហ៊ាង និង ឧ.ស.តាំង សុងឈីម+កូនចៅ ..	ភ.ព.
២០៩-	លោក លី ម៉េងហួត និង អ្នកស្រី ហេង ឆេងស៊ីម+បុត្រ.	ភ.ព.
២១០-	ឧ.សិ.លី គុយហ៊ួរ និង ឧ.សិ.លី ហ្គេចឡាង+ស្វាមី+បុត្រ	ភ.ព.
២១១-	ឧ.សិ.លឹម ផៃសាន និង ឧ.សិ.ឆែ សារី +ស្វាមី	ភ.ព.
២១២-	ឧ.សិ.លឹម អេង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២១៣-	លោក លឹម ពួយលី និង អ្នកស្រី ណាំ មួយ+កូនចៅ	ភ.ព.
២១៤-	លោក វង្ស សោភ័ណ្ឌ លោកស្រី ឡោ គឹមលាង+មាតាបិតា.	ភ.ព.
២១៥-	ឧ.សិ.វៀន គង់ និង ស្វាមី+ឧ.សិ.យុត វ៉ាន់ថា និងស្វាមី.	ភ.ព.
២១៦-	ឧ.ស.វ៉ែន សារូ និង ឧ.សិ.តូច លីណារ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ...	ភ.ព.
២១៧-	ឧ.ស.សយ ស៊ីផាន់ណា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល+បុត្រ	ភ.ព.
២១៨-	ឧ.សិ.សយ វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២១៩-	ឧ.ស.ស៊ា បូរ៉ា និង ឧ.សិ.ប៉ុល បុទម+បុត្រ ស៊ា ស៊ូជីង ..	ភ.ព.
២២០-	លោក ស៊ា រស់ និងអ្នកស្រី ញ៉េប ដារ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២២១-	ឧ.ស.សាន សុខគីន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសេដ្ឋា +បុត្រ .	ភ.ព.
២២២-	ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លី	ភ.ព.
២២៣-	ឧ.ស.ស៊ីវ សៅ និង ឧ.សិ.ស្រ៊ាង វួចលាង+បុត្រ	ភ.ព.
២២៤-	ឧ.ស.ស៊ិន វ៉ា+យានថៃ+ឧ.ស.ស៊ីនម៉េងស្រ៊ុន+បូជុំស៊ីន ..	ភ.ព.
២២៥-	ឧ.ស.ស៊ឹម សុង ឧ.សិ.ឆែ គាង+ពុទ្ធបរិស័ទផ្សារកអណ្ដើក	ព.វ.
២២៦-	ឧ.សិ.សុខ ភួង និង ឧ.សិ.សុខ ផៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២២៧-	ឧ.ស.សុខ សារឿន ឧ.សិ.ទូច ម៉ុម ហៅឃីម និងបុត្រ .	ភ.ព.

២២៨- ឧ.ស.ស៊ុយ ជូ និង ឧ.សិ.តាំង ទ្បេង ព្រមទាំងកូនចៅ .. ភ.ព.

២២៩- ឧ.ស.សួរ សារឹម និង ឧ.សិ.បុង ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៣០- ឧ.ស.ស្ងួន សុធីរ .... ភ.ព.

២៣១- ឧ.សិ.ស្ងួន កល្យាណ .... ភ.ព.

២៣២- ឧ.សិ.ស្ងួន ចរណៃ .... ភ.ព.

២៣៣- ឧ.សិ.ស្ងួន កញ្ញារត្ន័ .... ភ.ព.

២៣៤- ឧ.សិ.សេង គីមលន់ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២៣៥- លោក សែន សុវណ្ណរិទ្ធ និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៣៦- ឧ.ស.សោម រតនៈ និង ឧ.សិ.ស៊ិប វណ្ណា +បុត្រ+ចៅ ... ភ.ព.

២៣៧- ឧ.ស.ស្រួ ងាម និង ឧ.សិ.ហ៊ួង ម៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ.... ភ.ព.

២៣៨- លោក ស្រេង ហេង និង ឧ.សិ.កែវ រស្មី ព្រមទាំងបុត្រ.. ភ.ព.

២៣៩- ស្រេងគង់+ផៃស៊ីវឡាយ ,ឧ.ស.ព្រុំ សុន+ឧ.សិ.ស៊ុនយុត ភ.ព.

២៤០- ឧ.ស.ហង់ ច័ន្ទរិទ្ធ និង ឧ.សិ.ដួង រ៉ាវី ព្រមទាំងបុត្រ ...... ភ.ព.

២៤១- វេជ្ជ.ហ៊ាន រ៉ាវី និង ឧ.សិ.ម៉ូវ លាង ព្រមទាំងបុត្រ ...... ភ.ព.

២៤២- ឧ.ស.ហ៊ាន រ៉ាវឿន និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុប្ផា ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.

២៤៣- ឧ.ស.ហ៊ឺ អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ស៊ីមណៃ+កូនចៅ ... ភ.ព.

២៤៤- ឧ.សិ.ហ៊ុន អ៊ីវ និង ឧ.សិ.កាន់ នឿង+ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង.. ភ.ព.

២៤៥- ឧ.សិ.ហ៊ុយ សុខម៉ា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៤៦- ឧ.សិ.ហ៊ុយ ព្រឿងគិមស្រ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ... ភ.ព.

២៤៧- ឧ.សិ.ហ៊ុយ រ៉ាវី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៤៨- ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង និងម្តាយ អៀង ហ្គិច .... កណ្តាល

២៤៩- ឧ.ស.ហេង ឆៃទិត និង ឧ.សិ.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.

២៥០- ឧ.ស.ហេងសម្បូរដ្ឋ ឧ.សិ.ស៊ិនគន្ធា+មាតាហេងបូរីស្រីនាថ ភ.ព.

២៥១- ឧ.សិ.ហែម វណ្ណា និង ឧ.សិ.ហែម វុឌ្ឍី +បុត្រ .... ភ.ព.

២៥២- ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង ឧ.សិ.សួន ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.

២៥៣- ឧ.ស.ឡាយ ហ៊ុយទ្រៀង និង ឧ.សិ.លាក ណាក់+បុត្រ . ភ.ព.

២៥៤- ឧ.សិ.ឡេង សុជាតិ .... ភ.ព.

២៥៥- ឧ.ស.ឡោ ជិនអេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២៥៦- ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃួយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង+ញាតិមិត្ត ភ.ព.

២៥៧- ឧ.សិ.អ៊ិត លាងពិន ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៥៨- ឧ.ស.អ៊ុក សាម៉ាណារ៉ា និង ឧ.សិ.ហ៊ាប តេង និងបុត្រ.. ភ.ព.

២៥៩- ឧ.សិ.អ៊ុក លន់ និងក្រុមវេន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .... ភ.ព.

២៦០- លោក អ៊ួន សុង និង អ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាឡែត+បុត្រ ..... ភ.ព.

២៦១- ឧ.សិ.ឯម សុខឃីម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៦២- ឧ.សិ.ឯម សុខន និងបុត្រ +ឧ.សិ.សុខ សាអ៊ុក .... ភ.ព.

២៦៣- ឧ.ស.អ៊ុត ឆៃវ៉ាន និង ឧ.សិ.ធាន ស៊ុនលី +បុត្រ+ចៅ ... ភ.ព.

២៦៤- ឧ.ស.ប្លោក ងួនថៃ និង ឧ.សិ.ធាន ត្រលុច+បុត្រ+ចៅ... ភ.ព.

២៦៥- ឧ.សិ.សាក់ ស៊ាងអេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ............ ភ.ព.

២៦៦- ឧ.សិ.អ៊ិតឆេងស៊ី ក្រុមវេនថ្ងៃ២កើតវត្តព្រះពុទ្ធមានបុណ្យ ភ.ព.

២៦៧- ក្រុមឧ.ស.មួង យេន វត្តសំពៅមាស .... ភ.ព.

២៦៨- ក្រុមលោកតា ធូ ម៉ោង វត្តទួលទំពូង .... ភ.ព.

២៦៩- ក្រុមព្រែកខ្ជិត ព្រែកលាប និងទួលគោក .... ភ.ព.

២៧០-	ក្រុមចាបម៉ុងឡេង+ឈាងហុង វេនទ៩កើតសំពៅមាស..	ភ.ព.
២៧១-	ក្រុមឧ.សិ.រស់ ជិន វេនប្រគេនភត្តព្រះសង្ឃ ១០ វត្ត	ភ.ព.
២៧២-	មណ្ឌលសិក្សាព្រះពុទ្ធសាសនាមណីរត្ន ខេត្តពោធិ៍សាត់......	ព.ស.
២៧៣-	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទស្រុកមង្គលបូរី+សិរីសោភ័ណ	ប.ម.ជ.
២៧៤-	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទនៅទីក្រុងស៊ីតនី និងមែលប៊ន	អូស្ត្រាលី

នាមពុទ្ធបរិស័ទដែលមានសទ្ធា
បរិច្ចាគប្រាក់បោះពុម្ពសៀវភៅនេះ

១-	ឧ.សិ.ឱប រះ ព្រមទាំងកូនចៅ	៧០០ $
២-	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និងលោកជំទាវ ចាន់ លាង ព្រមទាំងបុត្រ ..	៧០០ $
៣-	ឧ.ស.សោម រតនៈ និង ឧ.សិ.ស៊ុប វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ..	៣០០ $
៤-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ួរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ៊្គិចណៃ ព្រមទាំងបុត្រ	២០០ $
៥-	ឯកឧត្តមឧកញ៉ា ទុយ គី លោកជំទាវ កង វុទ្ធា(ស្រីម៉ៅ)+បុត្រ	២០០ $
៦-	គួច គួងឡេង និង តាំង យូគាង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០០ $
៧-	ឧ.សិ.ជា ស្រីយុទ្ធា និង ឧ.សិ.ជា គីម	១៥០ $
៨-	ឧ.សិ.សេង គីមលន់ និងចៅ សេង សុមេធ	១០០ $
៩-	ឧ.ស.ឆាយ អ៊ីវស៊ាង និង ឧ.សិ.ហុង គីមសៃ ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០០ $
១០-	ឯកឧត្តម អ៊ិត ប្រាំង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា +បុត្រ+ចៅ	១០០ $
១១-	ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ+ចៅទួត	១០០ $

១២-	ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និងឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
១៣-	CHHEM SOKRETH et PUTH KUNTHEA+Rothmony.Bunnawat. .	១០០ $
១៤-	M. SU SOKUNORA et Mme INN VISAL+NARITA et RAKSA	១០០ $
១៥-	ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង វិទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
១៦-	លោកគ្រូបណ្ឌិត អឿ សៅ	១០០ $
១៧-	ឧ.សិ.សេង ប៊ុនលីម+ឧ.ស.ស៊ូ សូផានី+ឧ.សិ.ជា អេងស្រ៊ន់	១០០ $
១៨-	ឧ.សិ.ជួនប៊ិន+កែវនួន+វេជ្ជ.គួរិត+ភរិយា ,ជាមប្រុស+ភរិយា	១០០ $
១៩-	ឧ.ស.ហេង ឆៃទិត និង ឧ.សិ.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
២០-	ឧ.សិ.ឡុង អ៊ុម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០ $
២១-	ឧ.សិ.ឆេង ស៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
២២-	ឧ.សិ.លីវ គីមហុង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
២៣-	ឯកឧត្តម ម៉ែន សេស និង លោកជំទាវ ដួង សុភី +បុត្រ	១០០ $
២៤-	លោកស្រី តាន់ វ៉ានី និង គ្រួសារ	១០០ $
២៥-	លោកស្រី តាន់ ហួង និងលោក គួន បាន់ស៊ីន	១០០ $
២៦-	ឧ.សិ.ឆៃ ស៊ីម	១០០ $
២៧-	ឧ.ស.ចាន់ ធឿន និង ឧ.សិ.សេង សុខុម	១០០ $
២៨-	ឧ.សិ.លីប៉ូលីន ស៊ីមប៉ូ	១០០ $
២៩-	លោកជំទាវ ទេព សុខា ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
៣០-	ឧ.ស.ច័ន្ទ សុខុម និង ឧ.សិ.គីម ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៣១-	លោក ពុធ វណ្ណារិន និង ឧ.សិ.កង ពវុធថា	១០០ $
៣២-	ឧ.ស.ញាណ ហេងម៉ូវ និង ឧ.សិ.ស៊ា ចាន់ថា	១០០ $
៣៣-	ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃកឹង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $

៣៤- ឧ.ស.វង្ស ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០០ $

៣៥- ឧ.សិ.ជា សុណារី និងក្មួយស្រី ជា សុមេធាធីតា .... ១០០ $

៣៦- ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផណា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០០ $

៣៧- ឧ.សិ.ព ធារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០០ $

៣៨- លោក តាំង ជុងឡេង និង អ្នកស្រី លឹម ស៊ីវឡេង +បុត្រ ...... ១០០ $

៣៩- ឧ.សិ.អ៊ុត ផៃវ៉ាន និង ឧ.សិ.ធាន ស៊ុនលី ព្រមទាំងកូនចៅ ...... ១០០ $

៤០- ឧ.ស.លឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ . ១០០ $

៤១- ឧ.ស.លឹម ពួយលី និង ឧ.សិ.ណាំ មួយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៨០ $

៤២- ឧ.ស.ឡឹម ក្រហម និង ឧ.សិ.តាំង ធីយន ព្រមទាំងបុត្រ ... ៧០ $

៤៣- ឧ.សិ.ស៊ុយ គីមស៊ាន ព្រមទាំងកូនស្រី សេង ផល្លា .... ៦០ $

៤៤- ឯកឧត្តម ចែម វីឌ្យ៉ា លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ និងបុត្រធីតា ៥០ $

៤៥- ឧកញ៉ា ស៊ិន សុខា និងលោកជំទាវ សុខា ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ ៥០ $

៤៦- ឧ.ស.ហ៊ុន លីមហ៊ាង និង ឧ.សិ.ឆេង លី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ .. ៥០ $

៤៧- ឧ.ស.តាន់ ស៊ុនឡាយ និង ឧ.សិ.ឡេង គីមហ៊ុយ +បុត្រ+ចៅ.. ៥០ $

៤៨- ឧ.ស.អោន អៀន និង ឧ.សិ.សា៉រ៉ាយ គីមលឿន+កូនចៅ ៥០ $

៤៩- ឧ.សិ.ត្រា វ៉ាន្នី និង ឧ.ស.ត្រា គិមពិសារ .... ៥០ $

៥០- ឯកឧត្តម ម៉ា ស៊ុនហួត លោកជំទាវ ណាំង ណារី+បុត្រចៅ ៥០ $

៥១- ឧ.ស.អោន អៀន និង ឧ.សិ.សា៉រ៉ាយ គីមលឿន+កូនចៅ ៥០ $

៥២- ឧ.សិ.នុំ វ៉ាត់ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០ $

៥៣- ឧ.ស.រស់ សារ៉ែន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿន ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៥៤- ឧ.សិ.អ៊ុង យិន ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៥៥- ឧ.ស.យុង គិមសាន និង ឧ.សិ.យុង សុមាលី .... ៥០ $

៥៦-	ឧ.សិ.ជឹង គីមស៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ $
៥៧-	ឧ.សិ.កី ស៊ានហុង	៥០ $
៥៨-	ឧ.សិ.ឡោ ជិនអេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ $
៥៩-	ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃួយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ $
៦០-	ជា បរមលក្ខិណា និងកូន ឈិន សុម៉ាលីន+សុម៉ាលីនណា+រិទ្ធិ .	៥០ $
៦១-	ឧ.សិ.ហ៊ុន សុផល ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៦២-	ឧ.សិ.ផាំង ស្រួយ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	៥០ $
៦៣-	ឧ.ស.កុយ សាម៉ន និង ឧ.សិ.ម៉ម សឹម ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ $
៦៤-	ឧ.សិ.លាង គី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ $
៦៥-	កុង ហេង ឡេងថៃ ម៉ា អ៊ា គីមទាង+ចៅថៃលីគុង+ថៃឃីផុង	៥០ $
៦៦-	ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គីមស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	៤០ $
៦៧-	ឧ.សិ.នូ ធុច ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០ $
៦៨-	ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង ព្រមទាំងកូនចៅ ..	៤០ $
៦៩-	ឧ.សិ.លឹម លីហួរ ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០ $
៧០-	វេនបិណ្ឌទី ១២ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤..	៤០ $
៧១-	ឧ.សិ.គីម សុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
៧២-	ឧ.សិ.តាំង ង៉ោ ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $
៧៣-	ឧ.សិ.ហូ វ៉ាន់ណៃ	៣០ $
៧៤-	លោកតា ជា ឡេង និងលោកយាយ ចាន់ ធារក្ស	៣០ $
៧៥-	ឧ.សិ.ជា ថាវ	៣០ $
៧៦-	ឧ.សិ.គីម សុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
៧៧-	ឧ.ស.ទិត វ៉ាន់ថន និង ឧ.សិ.ឃុត វ៉ាន់ថា ព្រមទាំងកូនចៅ ..	៣០ $

៧៨-	ឧ.សិ.ឈឹម មីកុល	២០ $
៧៩-	ឧ.សិ.យុគ ជា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
៨០-	ឧ.សិ.ប៉ាន់ រស្មីសោភា ព្រមទាំងម្ដាយ	២០ $
៨១-	ឧ.ស.ផុក ស៊ីផា និង ឧ.សិ.ម៉ម ម៉ាឡា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .	២០ $
៨២-	ឧ.សិ.ឈុន មុំ និង ឧ.សិ.រត្ន័ ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
៨៣-	ឧ.សិ.រត្ន័ សុខា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	២០ $
៨៤-	លោក ផាយ រឿន និង លោកស្រី រត្ន័ សុភាព + បុត្រ .	២០ $
៨៥-	ឯកឧត្ដម សួស កាណាន លោកជំទាវ សោម វណ្ណស៊ីន+បុត្រ	២០ $
៨៦-	ឧ.ស.ឃ្លោក ឃិត និង ឧ.សិ.ស៊ូ ស៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
៨៧-	ឧ.ស.ហ៊ុយ កេង និងឧ.សិ.លឹម គៀម ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
៨៨-	ឧ.ស.អ៊ុច ព្រឿង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
៨៩-	ឧ.ស.ឈី គង់ និង ឧ.សិ.ជឹង ស្រូយ (ចូលសៀវភៅអភិធម្ម)	២០ $
៩០-	ឧ.សិ.គុជ ធួក ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
៩១-	ឧ.សិ.ខឹម វ៉ៃន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
៩២-	ឧ.ស.ហ៊ត ហ៊ ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
៩៣-	ឧ.សិ.ចៅ គីមឈួន+ចៅ គីមហៀង+គួច បាក់ជូ+អៀង សុខៃ	២០ $
៩៤-	ឧ.សិ.ជីវ វ៉ូចម៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
៩៥-	ឧ.ស.ហ៊ាន វ៉ារឿន (ពៅ) និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុប្ផា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
៩៦-	ឧ.ស.យន្ដ សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ួយ + បុត្រ និងចៅ	២០ $
៩៧-	ឧ.ស.ត្រាំង ទន និង ឧ.សិ.ហុង ជូ	២០ $
៩៨-	ឧបាសិកា ម្នាក់ នៅសួង	២០ $
៩៩-	ឧ.សិ.ឃិន លឹម ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $

១០០-	ឧ.ស.ហ៊ួ ឡេង និង ឧ.សិ.ប្រាក់ ឌឹម	២០ $
១០១-	លោក ទ្រី វណ្ណារី និង លោកស្រី នេត សារុន	២០ $
១០២-	ឧ.សិ.ឃន កែជៀក	២០ $
១០៣-	ឯកឧត្តម នួន សំអាត និងលោកជំទាវ ម៉េង ផាន់ណូរ៉ា+កូនចៅ	២០ $
១០៤-	លោកស្រី ជា បរមម៉ាលីនី លោក ជា សុភៈមករា+ជា មានឫទ្ធី	២០ $
១០៥-	ឧ.សិ.ហួរ ញ៉េប ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១០៦-	ឧ.ស.ជា សុវត្ថានា និង ឧ.សិ.ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១០៧-	ឧ.សិ.សំ ចន្ទី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
១០៨-	លោក សៅ គឹមល័យ លោកស្រី រស់ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ .	២០ $
១០៩-	ឧ.សិ.ឈិន ណារី	២០ $
១១០-	ឧ.សិ.តាំង លីគាង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១១១-	ឧ.ស.គួង លាងផេង និង ឧ.សិ.ជូ ស៊ូហៀង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	២០ $
១១២-	ឧ.ស.តាក គីអ៊ាង និង ឧ.សិ.ឱម លាងគ្រី +កូន តាក វិរវណ្ណ ..	២០ $
១១៣-	លោក សុខ សារឿន និង ឧ.សិ.ទូច ម៉ុម	២០ $
១១៤-	ឧ.សិ.អ៊ិត លាងពិន	២០ $
១១៥-	ថាំ សារឿត	២០ $
១១៦-	ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១១៧-	ឧ.ស.អួន កាំង និង ឧ.សិ.ជា យីន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១១៨-	ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១១៩-	ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.សិ.គង់ ចំរើន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១២០-	ញោម ភិក្ខុ សៅ នោ	១៦ $
១២១-	ឧ.ស.នៅ គឹមហាក់ និង ឧ.សិ.ជា សុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥ $

១២២-	ឧ.ស.ប៊ុន លឿ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១២ $
១២៣-	ឧ.ស.គុយ សុធន ឧ.សិ.ខាត់ កាន និងកូនចៅ+ចៅទួត	១០ $
១២៤-	ឧ.សិ.ណាំ គីមឡេង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១២៥-	កុមារា ចែម វណ្ណវរឫទ្ធិ និង កុមារា ចែម ចេស្តា	១០ $
១២៦-	លោកស្រី សុខា គងពិសី និង ស្វាមី	១០ $
១២៧-	លោក នុត អ៊ុន វីណារ៉ា និងលោកស្រី សុខា អ៊ីរ៉ែន	១០ $
១២៨-	ឧ.សិ.ហ៊ុំ វ៉ែន (ប៊ិច)+បុត្រ និងកុមារី ចែម រស់សាន្តសិរីវឌ្ឍនា	១០ $
១២៩-	លោកយាយ យឹម ស៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៣០-	ឧ.សិ.មាស សារ៉ន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
១៣១-	លោកស្រី សុខ ជា ព្រមទាំងស្វាមី និង បុត្រ	១០ $
១៣២-	លោកស្រី ឡុង វុទ្ធី ព្រមទាំងស្វាមី និង បុត្រ	១០ $
១៣៣-	លោកឈៀងប៊ុនណារិទ្ធ+ភរិយា,អ្នកស្រីផុកច័ន្ទរតនា+ស្វាមី	១០ $
១៣៤-	លោក ផុក ច័ន្ទណារ៉ូ និង លោក ផុក ច័ន្ទតារា	១០ $
១៣៥-	កញ្ញា ផុក ច័ន្ទរស្មី និង លោក គួន ធី	១០ $
១៣៦-	ឧ.សិ.ឯក សារី និងប្អូន	១០ $
១៣៧-	ឧ.សិ.អ៊ឹម យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
១៣៨-	ឧ.សិ.តាំង អៀងស៊ុយ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
១៣៩-	ឧ.សិ.នូ ម៉ាលី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៤០-	ឧ.សិ.ស្រី វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៤១-	ឧ.សិ.ហង្ស ដួរី ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០ $
១៤២-	ឧ.សិ.ណៅ អ៊ាន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	១០ $
១៤៣-	ឧ.សិ.មៀច ខេម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $

១៤៤- ឧ.ស.ម៉ង់ ចាន់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

១៤៥- ឧ.ស.ទឹង គឹមហេង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៤៦- ឧ.ស.ស៊ីវ ហុង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៤៧- ឧ.សិ.ឃន រមណី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

១៤៨- ឧ.សិ.ប្រាក់ ចន្ទសុខា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៤៩- ឧ.សិ.មាស ណាគ្រី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

១៥០- ឧ.សិ.វ៉ៃន ឆុំ និង ឧ.សិ.កង សាត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

១៥១- ឧ.សិ.សេក វណ្ណី និង ឧ.សិ.ប៉ែន រី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

១៥២- ឧ.សិ.សាន់ ណាស្រៀង និង ឧ.សិ.សោម ជី +ស្វាមី +បុត្រ .... ១០ $

១៥៣- ឧ.ស.ប៉ូ សុង និង ឧ.សិ.គឹម សុធី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ...... ១០ $

១៥៤- ឧ.ស.ម៉ៃ ឌុល និង ឧ.សិ.ហ៊ីង សុំ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

១៥៥- ឧ.ស.នៅ តុងស្រ៊ុន និង លោក ហោ ប៊ុនគីម +ភរិយា+បុត្រ ..... ១០ $

១៥៦- ឧ.ស.អ៊ួង គឹមសាន និង ឧ.សិ.រត្ន អឿង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ... ១០ $

១៥៧- ឧ.ស.គ្រួច ឡាំង និង ឧ.សិ.យិន ពល្លាំង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ១០ $

១៥៨- ឧ.ស.ស្រី វណ្ណា និង ឧ.សិ.គ្រួច សុមាលី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ . ១០ $

១៥៩- ឧ.ស.គង់ សណ្តាប់ និង ឧ.សិ.ឱក សំអាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ១០ $

១៦០- ឧ.សិ.សុខ ណៃ និង ឧ.សិ.ឈុន គឿន +ស្វាមី +បុត្រ .... ១០ $

១៦១- ឧ.សិ.នឹម វណ្ណី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៦២- លោក ស៊ឹង សៀង និង លោកស្រី ប៊ុន សាយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៦៣- លោកគ្រូ បូរិន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៦៤- ឧ.សិ.ទិត្យ នារី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

១៦៥- ឧ.សិ.យុ ឃីន និងស្វាមី +ឧ.សិ.កេត រឿង .... ១០ $

១៦៦-	ឧ.សិ.ប៉ែន សុខម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៦៧-	ឧ.សិ.ជា កែវនារ៉ាត់ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៦៨-	ឧ.សិ.ស៊ីវ ហួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៦៩-	លោក គិន ឡាយ និង អ្នកស្រី អ៊ុំ គឹមទី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៧០-	ពុទ្ធបរិស័ទភូមិភ្នំ ឃុំទន្លេបិទ ខេត្តកំពង់ចាម	១០ $
១៧១-	អ្នកគ្រូ ទេព គឹមហេង+លោកហ៊ិរសារ៉ាត់ អ្នកស្រីទេព គឹមថុន	១០ $
១៧២-	ឧ.សិ.ទេពគឹមហ៊+អ្នកស្រី ទេពចិន្តា +អ្នកស្រីទេពនិមល+ស្វាមី	១០ $
១៧៣-	អ្នកស្រី អ៊ុន ប៊ុនឡឿន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៧៤-	ឧ.សិ.ប៉ាត់ សម្បត្តិ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៧៥-	ឧ.ស.ជុំ លាង និង ឧ.សិ.ជៀប អ៊ន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៧៦-	លោក ប៊ុន ឈន និង ឧ.សិ.ឈុន អៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៧៧-	ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផាត	១០ $
១៧៨-	កុមារី តាំង សានីតា និង កុមារី តាំង សុមាវតី	១០ $
១៧៩-	លោកតា វ៉ាត់ និង ភរិយា	១០ $
១៨០-	ឧ.ស.ឃ្លោក ប៉េងឆាង និង ឧ.សិ.ឱម សារឿន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៨១-	ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង	១០ $
១៨២-	ឧ.ស.សែន សុវណ្ណរិទ្ធ និង ឧ.សិ.យន្ត ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៨៣-	ឧ.ស.យន់ កៅ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៨៤-	កញ្ញា ម៉ៅ ម៉ារ៉ាត់ (គឹម ម៉ារ៉ាត់) និង កញ្ញា ប៊ូ ព្រីដា	១០ $
១៨៥-	កញ្ញា អ៊ុំ កុល្លណី	១០ $
១៨៦-	លោក ជា ងួន និង លោកស្រី សុខ មុំ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៨៧-	លោក យួក យឹម និង អ្នកស្រី យុន ណារី	១០ $

១៨៨- ឧ.ស.យី សែន និង ហួ គីមស្រេង .... ១០ $

១៨៩- ឧ.សិ.សំរ៉ង ណារិន .... ១០ $

១៩០- ឧ.សិ.អ៊ិន វីណា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

១៩១- ឧ.សិ.ម៉ី ថន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

១៩២- ឧ.សិ.អ៊ុក ប៊ុនថុល ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

១៩៣- ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រ៊ិន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ន ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ... ១០ $

១៩៤- ឧ.សិ.ហ៊ីន បូរាមី និង កូនស្រី ហេង ទេពី .... ១០ $

១៩៥- ឧ.សិ.ម៉ៅ គីមស្រ៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

១៩៦- ឧ.ស.សាំង ភឿន និង ឧ.សិ.ស៊ាង ហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ១០ $

១៩៧- ឧ.ស.អួន ពិសាល និងម្តាយ គុយ គឹមអួន .... ១០ $

១៩៨- ឧ.ស.អ៊ុំ សាទិន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

១៩៩- ឧ.សិ.មាស មូលី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

២០០- ឧ.សិ.សោម យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ .... ១០ $

២០១- ឧ.សិ.សូ យឿន .... ១០ $

២០២- ឧ.សិ.ចាប សាផន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

២០៣- ឧ.សិ.សួរ ចន្ទី .... ១០ $

២០៤- ឧ.សិ.សុខ ភួង និង ឧ.សិ.សុខ ផៃ .... ១០ $

២០៥- លោក តាន់ ឱម និង លោកស្រី ទីន សូនិត ព្រមទាំងកូនចៅ ... ១០ $

២០៦- ឧ.សិ.សំរ៉ង ណារិន .... ១០ $

២០៧- លោកយាយ សុខ (ព្រែកអំបិល) .... ១០ $

២០៨- ឧ.សិ.ប៊ុត ច័ន្ទបុប្ផ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

២០៩- ឧ.សិ.តឹក អេងគី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

២១០-	ឧ.ស.សុខ យិន និង ឧ.សិ.ចិន តុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
២១១-	ឧ.សិ.ឈួ ទ្រី ហៅសាន្ត និង ឧ.សិ.សុខ ចន្ទ ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ $
២១២-	ឧ.ស.នៃ ឡេង និង ឧ.សិ.ព្រំ សំ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
២១៣-	ឧ.ស.ឌៀង លាង និង ឧ.សិ.សំ អួន	១០ $
២១៤-	ឧ.សិ.ង៉ូវ មុយអ៊ី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
២១៥-	ឧ.ស.ជឹង វ៉េងអ៊ាវ និង ឧ.សិ.គីម យឿង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .	១០ $
២១៦-	ឧ.ស.អ៊ូ ប៊ុនសេង និង ឧ.សិ.លាង ឡាំង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
២១៧-	ឧ.ស.ហេង វេងហួត និង ឧ.សិ.ប៊ុន ស៊ីណា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
២១៨-	ឧ.សិ.ឡឹង សារ៉េត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
២១៩-	ឧ.ស.ហង់ វណ្ណៈ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
២២០-	ឧ.សិ.ផេង មួយ និង ឧ.សិ.ជិន សំបូ	១០ $
២២១-	ឧ.សិ.ខ្លឹង ណាត	១០ $
២២២-	ឧ.ស.គ្រៀល នឿន និង ឧ.សិ.អ៊ុំ សារី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
២២៣-	ឧ.សិ.ព្រាប សារឿន និង លោកមា ប្រាក់ស៊ីសុផុន	១០ $
២២៤-	ឧ.សិ.វណ្ណ មុនី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
២២៥-	វ៉ិន ចិន្តា អ៊ុក ចិត្រ	១០ $
២២៦-	ឧ.សិ.មុំ ម៉ារី	១០ $
២២៧-	ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទណារិទ្ធ និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
២២៨-	ឧ.ស.អ៊ាន គង់ និង ឧ.សិ.ហេង ស៊ីថា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០ $
២២៩-	ឧ.សិ.នេត ឡាយ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
២៣០-	ឧ.សិ.ហួត គីមហាវ	១០ $
២៣១-	ឧ.ស.យ៉ុង សុង និង ឧ.សិ.ស៊ា ស៊ាកលីម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $

២៣២-	ឧ.សិ.វៀន គង់ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
២៣៣-	ឧ.សិ.ង៉ូវឡេង ស៊ីវហេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
២៣៤-	ក្រុមគ្រួសាររបស់សាមណេរ នរៈមុទិតា	១០ $
២៣៥-	ឧ.សិ.ធីវ ស៊ីមអយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
២៣៦-	ឧ.ស.អ៊ឹង ផេងប៊ូ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
២៣៧-	ឧ.សិ.អ៊ុក គីម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
២៣៨-	ឧ.ស.តេន សាមាន និង ឧ.សិ.នន្ទ ឈឿង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
២៣៩-	ឧ.សិ.គី គឹមហាប់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
២៤០-	ឧ.សិ.ឯក ឃិន និងបុត្រី ប៊ុន សិតា +ស្វាមី +បុត្រ	១០ $
២៤១-	ឧ.សិ.អៀង ហ៊ួច និងកូន ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង	១០ $
២៤២-	ឧ.សិ.គង់ គឹមស្រួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
២៤៣-	ឧ.ស.នុត វន្ថា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $

១-	Mr.ALEXANDRE Jean Rene+Mme ALEXANDRE Samedy.	១០០អឺរ៉ូ
២-	ឧ.សិ.ឆែម ចាន់តារា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០អឺរ៉ូ
៣-	ឧ.សិ.គឹម ឡាយ	១០០អឺរ៉ូ
៤-	ឧ.ស.ង្វី ហុក និង ឧ.សិ.ឡោត កិណរី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០អឺរ៉ូ
៥-	យូណូសអាស៊ីស+ឧ.សិ.ហុកណារី +YOUNOS Sabry+YOUNOS Nira	៥០អឺរ៉ូ
៦-	ឧ.សិ.អ៊ី ហ៊ីង	៤០អឺរ៉ូ
៧-	ឧ.ស.ថន លក្ខិណា ព្រមទាំងបុត្រ	៣០អឺរ៉ូ
៨-	ឧ.ស.សន ប៊ុនថន	២០អឺរ៉ូ
៩-	ឧ.សិ.តាំង យ៉ាន់នី	២០អឺរ៉ូ
១០-	ឧ.សិ.ថន សត្ថា និងបុត្រ	២០អឺរ៉ូ

១១- កញ្ញា ថន កញ្ញា .... ២០អឺរ៉ូ

១២- កញ្ញា ថន បុប្ផា .... ២០អឺរ៉ូ

១៣- យុវជន ថន ថានណារិទ្ធ (និស្សិតពេទ្យ) .... ២០អឺរ៉ូ

១៤- កញ្ញា ថន ថានណារ៉ែន (និស្សិតពេទ្យ) .... ២០អឺរ៉ូ

១៥- ឧ.ស.ថន វ៉ាន់ថា ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០អឺរ៉ូ

១៦- ឧ.សិ.ជា យូគា ព្រមទាំងគ្រួសារ .... ២០អឺរ៉ូ

១៧- កុមារា ALEXANDRE Stephane .... ១០អឺរ៉ូ

១៨- យុវជន ថន ថានណារ៉ុង THAN Thanarong .... ១០អឺរ៉ូ

១៩- កញ្ញា ថន ថានណារត្ន័ THAN Thanarath .... ១០អឺរ៉ូ

២០- ឧ.សិ.លី ឈុនស៊ (ហៅ ស) .... ១០អឺរ៉ូ

២១- ឧ.សិ.សៀង យូអ៊ុត .... ១០អឺរ៉ូ

១- ឧ.សិ.ស៊ីវ កែវ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០០អូស្ត្រាលី

២- ឧ.ស.សំ សុខគុណ ឧ.សិ.លី សៀមហៀង ព្រមទាំងបុត្រ ២០០អូស្ត្រាលី

៣- ឧ.សិ.សៀង វូច និងកូនចៅ +ឧ.សិ.អ៊ន ម៉ា និងកូនចៅ ... ២០០អូស្ត្រាលី

៤- លោក តាន់ បានហួរ និង អ្នកស្រី គួច ស៊ីវអេង .... ២០០អូស្ត្រាលី

៥- ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ ធីតា. ១០០អូស្ត្រាលី

៦- ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ ..... ១០០អូស្ត្រាលី

៧- ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ១០០អូស្ត្រាលី

៨- ឧ.ស.លឿង កែម និង ឧ.សិ.ប្រាក់ សារិន ព្រមទាំងកូនចៅ ១០០អូស្ត្រាលី

៩- ឧ.សិ.ចំរើន វ៉ាក់ជិត .... ១០០អូស្ត្រាលី

១០- ឧ.សិ.អ៊ូច សុផល្លី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០០អូស្ត្រាលី

១១- អ្នកស្រី ស៊ាត ឈិត Siet CHHIT .... ១០០អូស្ត្រាលី

១២-	ឧ.ស.តូ សារ៉ឿន និង ឧ.សិ.មាន សុវត្ថិ ព្រមទាំងបុត្រ	១០០អូស្ត្រាលី
១៣-	ឧ.ស.ភិន ហាច និង ឧ.សិ.ពេជ្រ សឿម	១០០អូស្ត្រាលី
១៤-	ឧ.សិ.កាំង ជូ	១០០អូស្ត្រាលី
១៥-	ឧ.ស.ឌី មុយ និង ឧ.សិ.តែ ចាន់ដារ៉ា (ឌឹង)	១០០អូស្ត្រាលី
១៦-	ឧ.សិ.ម៉េង សំបូរ	១០០អូស្ត្រាលី
១៧-	ឧ.សិ.ស៊ួយ មួយ	១០០អូស្ត្រាលី
១៨-	ឧ.សិ.កែវ សុភា	១០០អូស្ត្រាលី
១៩-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តរតនារាម CABRAMATTA SYDNEY	៦០អូស្ត្រាលី
២០-	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាន់ ណៃហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
២១-	ក្រុមគ្រួសារឧបាសិកា ឈ គីមស៊ីន	៥០អូស្ត្រាលី
២២-	លោកយាយ ប្រាក់ ខាត់+ឧ.ស.ស៊ិន សាន្ត ,ឧ.សិ.គង់ សម្បត្តិ	៥០អូស្ត្រាលី
២៣-	ឧ.ស.លឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០អូស្ត្រាលី
២៤-	ឧ.សិ.មាឃ សុផាន	៥០អូស្ត្រាលី
២៥-	អ្នកស្រី ឈុន ពិសិដ្ឋ និង ស្វាមី La Vit Tang +បុត្រ..........	៥០អូស្ត្រាលី
២៦-	ឧ.ស.ឡុង ហ៊ាន និង ឧ.សិ.លិម យូអេង ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
២៧-	ឧ.ស.អ៊ា សេង និង ឧ.សិ.គីម ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០អូស្ត្រាលី
២៨-	អ្នកស្រី ស៊ាង គី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
២៩-	ឧ.ស.ស៊ីវ គីមស្រៀង និង ឧ.សិ.សេង វរនិដា+កូនស្រីទាំង២	៥០អូស្ត្រាលី
៣០-	ឧ.ស.យឹម យុន និង ឧ.សិ.សួស សារឿន	៥០អូស្ត្រាលី
៣១-	ឧ.សិ.ជី អួន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
៣២-	ឧ.ស.មង្គលជន និង ឧ.សិ.មាលា	៥០អូស្ត្រាលី
៣៣-	ឧ.សិ.ទ្បើង គុន្ធា និង ស្វាមី	៥០អូស្ត្រាលី

៣៤-	ឧ.សិ.ជា វ៉ាន់ភីរុន (ហៅអ្នកតុំ)...................................	៥០អូស្ត្រាលី
៣៥-	ឧ.សិ.នរ មុទិតា	៥០អូស្ត្រាលី
៣៦-	ឧ.សិ.លឹម ស៊ូឆេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០អូស្ត្រាលី
៣៧-	ឧ.សិ.ម៉េង ប៊ុន្នារី (ស្រីពៅ)និងក្រុមគ្រួសារ	៥០អូស្ត្រាលី
៣៨-	Mr BOON LEANG CHAING+Mrs NARY SOK .+បុត្រ..	៥០អូស្ត្រាលី
៣៩-	លោកតា វ៉ាណេ អ៊ីឆាយ លោកយាយ ឆេង លុន+កូនចៅ	៥០អូស្ត្រាលី
៤០-	លោកតា វ៉ាណេ ផូរ លោកយាយ ឆេង ហុង +កូនចៅ ..	៥០អូស្ត្រាលី
៤១-	ស៊ីន ទី	៥០អូស្ត្រាលី
៤២-	ឧ.សិ.ធុច ច័ន្ទលក្ខិណា ហៅពៅ	៥០អូស្ត្រាលី
៤៣-	ឧ.សិ.សឹម គិមហេង	៤០អូស្ត្រាលី
៤៤-	ឧ.ស.រស់ ធារុន និង ឧ.សិ.សុមានធា	៤០អូស្ត្រាលី
៤៥-	ឧ.សិ.ពុធ សុខង៉ោ ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០អូស្ត្រាលី
៤៦-	ឧ.ស.តាំង កេងយូ និង ឧ.សិ.ស៊ីមន សួស +កូនចៅ	៣០អូស្ត្រលី
៤៧-	ឧ.សិ.តា យូអេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០អូស្ត្រលី
៤៨-	ឧ.ស.អ៊ឹង តោស៊ុន និង ឧ.សិ.លី ងេន ព្រមទាំងកូនចៅ ...	៣០អូស្ត្រលី
៤៩-	ឧ.ស.តាំង សុខងួន ឧ.សិ.សួស សុខា Linda +David	៣០អូស្ត្រលី
៥០-	ឧ.សិ.ហែម ពិដោរ ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០អូស្ត្រលី
៥១-	ឧបាសក ស ប៊ុនធៀង	២០អូស្ត្រាលី
៥២-	ឧ.សិ.វ៉ាន់ យ៉ាណូរេត	២០អូស្ត្រាលី
៥៣-	ឧ.ស.ទូត សឿប និង ឧ.សិ.ឆុត កែវ ព្រមទាំងបុត្រ	២០អូស្ត្រាលី
៥៤-	ឧ.សិ.វ៉ា ស្រេង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០អូស្ត្រាលី
៥៥-	ឧ.ស.សន ធុល និង ឧ.សិ.សុភារី ព្រមទាំងបុត្រ	២០អូស្ត្រាលី

៥៦- ឧ.សិ.បែន សាវើយ ព្រមទាំងកូនចៅ +ចៅទួត .... ២០អូស្ត្រាលី

៥៧- ឧ.ស.អ៊ឹង ស្បោង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង ណាំស៊ាង +កូនចៅ .... ១០អូស្ត្រាលី

៥៨- ឧ.សិ.ហង្ស សារ៉ុម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០អូស្ត្រាលី

៥៩- ឧ.ស.ហ្គូរ ខេង .... ១០អូស្ត្រាលី

៦០- ឧ.សិ.កែប ឃឹម .... ១០អូស្ត្រាលី

១- ឧ.សិ.ប៉ែន លន់ .... ៥០ញូសឺឡែន

២- ឧ.សិ.ប៉ែន លី .... ៥០ញូសឺឡែន

៣- កុដ វឿ .... ២០ញូសឺឡែន

៤- ឧ.សិ.អ៊ុច សាន .... ២០ញូសឺឡែន

៥- កើត ស៊ុន .... ១០ញូសឺឡែន

៦- ឧ.សិ.សុខ សៃវ៉ាន .... ១០ញូសឺឡែន

៧- ឧ.សិ.យូ សុខុម និង ឧ.សិ.កុដ នឿវ .... ១០ញូសឺឡែន

១- ឧ.សិ.ជា ឡាប ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៨០០.០០០៛

២- ប្រាក់បូជាធម៌បុណ្យផ្ទះឧ.ស.ចាបសំណាង ឧ.សិ.សារឿត ៨០០.០០០៛

៣- វេនបិណ្ឌទី ៥ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤ ៥១៥.០០០៛

៤- ឧ.ស.ធ្លាំ (ធម្ម)ប៊ុនស្រុន និង ឧ.សិ.យ៉ែម សួស្តី+បុត្រ ៥០០.០០០៛

៥- ឧ.សិ.ខ្លូត នឿម និង ពេទ្យ វ៉ាន់ថា .... ៤៤៨.០០០៛

៦- វេនបិណ្ឌទី ១០ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤ ៤០០.០០០៛

៧- វេនបិណ្ឌទី ១៣ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤ ៤០០.០០០៛

៨- ប្រាក់បូជាព្រះធម៌បុណ្យផ្ទះ ឧបាសិកា ជា នាង .... ៤០០.០០០៛

៩- បុណ្យខួប ១ ឆ្នាំ របស់ឧបាសិកា ស៊ុន ឡេង ហៅយ៉ួង .... ៣២៣.០០០៛

១០-	ពុទ្ធបរិស័ទភូមិជ្រុងរមាស ជ្រោយតាកែវ ស្រុកកោះធំ	៣១០.០០០៛
១១-	វេនបិណ្ឌទី ៣ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	៣០០.០០០៛
១២-	វេនបិណ្ឌទី ៧ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	៣០០.០០០៛
១៣-	វេនបិណ្ឌទី ៨ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	៣០០.០០០៛
១៤-	វេនបិណ្ឌទី ១១ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	៣០០.០០០៛
១៥-	វេនបិណ្ឌទី ១៤ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	៣០០.០០០៛
១៦-	ពុទ្ធបរិស័ទក្រុមសាមគ្គី ផ្សារកំពង់ស្ពឺ	៣០០.០០០៛
១៧-	ឯកឧត្តម ស្រី ណូរី លោកជំទាវ ចាន់ សំដារិទ្ធ+ស្រី ចាន់ធីតា	២៥០.០០០៛
១៨-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តឥន្ទញ្ញាណចូលតាមរយៈ ឧ.សិ.ដួង ស៊ីនួន	២២៧.០០០៛
១៩-	វេនបិណ្ឌទី ៦ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	២០០.០០០៛
២០-	សមាគមយុវជន យុវនារី អាស្រមមុជ្ជលិន្ទ កោះត្រើង	២០០.០០០៛
២១-	ទិត សាហាក់ និង ឡាយ ស៊ាវឡេង	២០០.០០០៛
២២-	វេនបិណ្ឌទី ១ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	១០០.០០០៛
២៣-	វេនបិណ្ឌទី ២ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	១០០.០០០៛
២៤-	វេនបិណ្ឌទី ៤ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	១០០.០០០៛
២៥-	វេនបិណ្ឌទី ៩ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	១០០.០០០៛
២៦-	ឧ.សិ.អ៊ុន ឈូក ព្រមទាំងកូនស្រី	១០០.០០០៛
២៧-	ឧ.សិ.ឈុន គាវ និង លីទ្រី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០.០០០៛
២៨-	លោកយាយ តឹក អ៊ុំ (លោកយាយ ម៉ែ)..................	១០០.០០០៛
២៩-	ឧ.ស.ភេម រឿន និង ឧ.សិ.លីម សុខគីម ព្រមទាំងបុត្រ ..	១០០.០០០៛
៣០-	ក្រុមឧ.ស.អ៊ុន មាន និង ឧ.សិ.ច័ន្ទ សុខជា	៩៣.០០០៛
៣១-	លោកតា គាំង និង លោកយាយ ស៊ុំ ព្រមទាំងកូនចៅ	៧០.០០០៛

៣២-	ឧ.សិ.កែវ ហេម ព្រមទាំងកូនចៅ	៦០.០០០៛
៣៣-	លោកតា វណ (ភូមិកុមាររាជ)+កូន កំសាន្ត និង ស្វាមី ...	៥៣.០០០៛
៣៤-	ឧ.សិ.ស៊ូ មួយ និងបងប្អូន	៥០.០០០៛
៣៥-	ឧ.សិ.នូ គីមលាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
៣៦-	ឧ.សិ.សេន ណាយគីន	៥០.០០០៛
៣៧-	ឧ.សិ.ព្រំ យោន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
៣៨-	ឧ.សិ.លី គីមហៀក និង ម្ដាយ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
៣៩-	ក្រុមវេនចង្ហាន់វត្តសំពៅមាស ថ្ងៃ ៨ កើត និង ថ្ងៃ ៩ កើត	៥០.០០០៛
៤០-	ឧ.សិ.គួយ ស៊ីវលុយ ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
៤១-	លោក ម៉ារ សារីន និង លោកស្រី ភោគ ណារិន +បុត្រ ..	៥០.០០០៛
៤២-	លោកគ្រូ ជិន រ៉ុង	៤៥.០០០៛
៤៣-	ឧ.សិ.អ៊ុក ញ៉ែម និង ឧ.សិ.មួយ និង ស្វាមី +បុត្រ	៤០.០០០៛
៤៤-	ឧ.សិ.ដួង ស៊ីនួន ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	៤០.០០០៛
៤៥-	ឧ.ស.ទូច ប៉ុម និង ឧ.ស.ហឹស សុរិយា +ភរិយា +បុត្រ	៤០.០០០៛
៤៦-	ឧ.ស.សយ សំអុល និង ឧ.សិ.សៀក មួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០៛
៤៧-	ឧ.សិ.គីម សុភាព និង ឧ.សិ.គីម ស្រីពៅ +ស្វាមី +បុត្រ	៤០.០០០៛
៤៨-	ឧ.សិ.សុខ ជា និង ឧ.សិ.ឆាយ ម៉េងគីង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	៤០.០០០៛
៤៩-	ឧ.សិ.ង៉ែត ញ៉ូន និង ឧ.សិ.គី តាំងគា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ..	៤០.០០០៛
៥០-	ឧ.សិ.យូ គីមឡា និង ឧ.សិ.ពេញ មុនី +ស្វាមី +បុត្រ ...	៤០.០០០៛
៥១-	លោក កង អុល និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០.០០០៛
៥២-	ឧ.សិ.អួន សុខ ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០៛
៥៣-	ឧ.សិ.ទូច រស់ និង ឧ.ស.មក់ សំអឿន ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛

៥៤-	ឧ.សិ.មាស យឹម សុទ្ធនី , នាង ញ៉េន	៥០.០០០៛
៥៥-	ឧ.សិ.អោយ ទូច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០៛
៥៦-	ឧ.សិ.ហេង ញាណ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០៛
៥៧-	ឧ.សិ.ពាន សួនី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
៥៨-	ឧ.សិ.ម្លិះ សុខា + សែ ចាន់ថន	៥០.០០០៛
៥៩-	ឧ.សិ.តន់ ច័ន្ទតារា ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
៦០-	ឧ.ស.អ៊ុំ ណាន និង ឧ.សិ.គ្រុយ កាំង	៥០.០០០៛
៦១-	លោក យិន ភ័ស្ត្រ	៥០.០០០៛
៦២-	ឧ.សិ.ប្រាក់ រី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
៦៣-	ឧ.សរី វុទ្ធី និង ឧ.សិ.អៀង សមអៀត ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
៦៤-	លោក ម៉ី វុទ្ធា និង លោកស្រី ឡេវ ចាន់សោភា +បុត្រ ..	៥០.០០០៛
៦៥-	លោកស្រី ឯម មុំ ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛

១-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៣០.០០០៛	មានចំនួន	៣ នាក់
២-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២០.០០០៛	មានចំនួន	២៨ នាក់
៣-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១០.០០០៛	មានចំនួន	៤ នាក់
៤-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២១០ បាត	មានចំនួន	១ នាក់
៥-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥ ដុល្លារ	មានចំនួន	២ នាក់

I

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត~ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
រាជធានីភ្នំពេញ	-04h50 mn -05h00 mn -05h30 mn -12h10 mn -18h00 mn -19h00 mn -19h30 mn -20h00 mn -20h30 mn	-FM 98 MHz -FM 99 MHz -FM 96 MHz -FM 96 MHz -FM 95 MHz -AM 918 KHz -FM101.25MHz -FM 98 MHz -FM 96 MHz
ខេត្តព្រះសីហនុ	-13h00 mn -17h30 mn -20h00 mn	-FM 93 MHz -FM100.5 MHz -FM 98.5 MHz
ខេត្តកោះកុង	-18h30 mn	-FM 95.5 MHz
ខេត្តបាត់ដំបង	-05h30 mn -06h00 mn -11h00 mn -18h00 mn -18h30 mn -19h30 mn -20h00 mn	-FM103.2 MHz -FM 92.7 MHz -FM 88.5 MHz -FM 91 MHz -FM 92.7 MHz -FM103.2 MHz -FM101.5 MHz
ខេត្តកំពង់ចាម	-18h00 mn	-FM 91.5 MHz
ខេត្តកំពង់ធំ	-18h00 mn	-FM 91 MHz

II

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តប៉ៃលិន	-18h00 mn	-FM 90.5 MHz
ខេត្តពោធិ៍សាត់	-06h00 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91.5 MHz
ខេត្តសៀមរាប	-04h50 mn -05h30 mn -17h00 mn -18h00 mn -20h00 mn	-FM 98 MHz -FM 105.5 MHz -FM106.25MHz -FM 93 MHz -FM 98 MHz
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	-05h20 mn -17h00 mn	-FM 96.5 MHz -FM 96.5 MHz
ខេត្តកំពត	-05h00 mn -16h00 mn -18h00 mn -18h30 mn	-FM 93.25MHz -FM 99.7 MHz -FM 91 MHz -FM 93.25MHz
ខេត្តក្រចេះ	-05h30 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91 MHz
ខេត្តស្ទឹងត្រែង	-18h30 mn	-FM100.5 MHz
ខេត្តស្វាយរៀង	-05h30 mn	-FM103.75MHz

III

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តរតនគីរី	-18h00 mn	-FM 94 MHz
ខេត្តព្រះវិហារ	-18h00 mn -18h30 mn	-FM 95 MHz -FM 99 MHz

ការផ្សាយធម៌នៃស្ថានីយវិទ្យុបាយ័ន FM 95 MHz
ព្រមទាំងគ្រប់សាខា ជាធម្មទានរបស់ម្ចាស់ស្ថានីយ
សូមអនុមោទនា !

សៀវភៅដែលរៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ

✍ ប៊ុត_សាវង្ស ✍

១. ព្រះពុទ្ធភាសិត អធិប្បាយខ្លី ៗ

២. ជំនួយសតិភាគទី ១ ដល់ភាគទី ១៥

៣. មនុស្សជាមួយនឹងការងារ

៤. សិក្ខាបទមនុស្សល្អ

៥. ពរ ៤ ប្រការ

៦. ព្រះពុទ្ធភាសិត ៤៣ គាថា

៧. ខ្លឹមសារគួរយល់ដឹង

៨. ព្រះពុទ្ធសាសនា

៩. កូនមាសឪពុក

១០. ម៉ែ !!!

១១. វិធីរម្ងាប់សេចក្ដីក្រោធ

១២. សុខចិត្ត និងគុណភាពនៃជីវិត

១៣. មេរៀនជីវិត

១៤. ពាក្យពេចន៍ម៉ែឪ

១៥. បទពិចារណា

១៦. ពន្លឺធម៌ព្រះពុទ្ធ

១៧. បារមីភាគទី ១ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

១៨. បារមីភាគទី ២ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

១៩. ៤៨ ធម្មទស្សន៍

២០. ស្ត្រីក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា

២១. ឧបមាភាសិត ៤៩

២២. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ១

២៣. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ២ (ព្រះសុវណ្ណសាម)

២៤. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៣

២៥. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៤

២៦. អភិធម្ម មេរៀនដំបូង

សូមអនុមោទនាធម្មទាន !

បោះពុម្ពជាធម្មទាន ៤០.០០០ ក្បាល

ក្នុងតម្លៃ ១៥.២០០ ដុល្លារ

រោងពុម្ព ម៉ៅ ផុន (ពុយ)

ពាក្យប្រារព្ធ

ការសិក្សានូវព្រះពុទ្ធភាសិត ឈ្មោះថាបានសេពគប់ជាមួយនឹងព្រះអរិយៈ ការសេពគប់នឹងព្រះអរិយបុគ្គល ជាការល្អប្រសើរ ព្រោះញុំាងប្រយោជន៍ឱ្យសម្រេច ដូចសក្កទេវរាជពេលជិតច្យុត និង បញ្ចសិខគន្ធព្វបុត្ត ស្រឡាញ់ស្នេហានាងសុរិយវច្ឆសា ជាដើម ។

សក្កទេវរាជសម្រេចមគ្គផល

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាវេឡុវគ្រាមទ្រង់មាននូវអាពាធដ៏ធ្ងន់គឺចុះព្រះលោហិត ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធសក្កទេវរាជ ។ សក្កទេវរាជបានមកបម្រើព្រះបរមសាស្តា ទូលឧច្ចារៈលាយដោយព្រះលោហិតលើព្រះសីសៈ ប្រព្រឹត្តដោយសេចក្តីគោរពយ៉ាងក្រៃលែងដែលធ្វើឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយពោលសរសើរ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សក្កទេវរាជ

ធ្វើនូវការគោរពស្រឡាញ់ចំពោះតថាគតនេះ មិនគួរឱ្យអស្ចារ្យឡើយ ព្រោះសក្កទេវរាជស្តាប់ធម៌ទេសនាហើយសម្រេចសោតាបត្តិផល លះបង់នូវជរាភាព បានជាព្រះ-ឥន្ទកំលោះ អាស្រ័យនឹងតថាគត នៅនាឥន្ទសាលគុហាព្រមដោយទេវតា ១៤ កោដិសម្រេចធម្មាភិសម័យ ។ តថាគតមានឧបការៈច្រើនដល់សក្កទេវរាជនោះ ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការបានជួបប្រទះឃើញព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ជាការល្អប្រសើរ ។

ស្នេហាគន្ធព្វ

(កំណាព្យពាក្យ ៧)

បញ្ចសិខៈគន្ធព្វបុត្ត　　　ចូលគាល់ព្រះពុទ្ធពោលគាថា
រៀបរាប់ខ្លួនឯងមានស្នេហា　　　ចំពោះធីតាស្តេចគន្ធព្វ ។
នៅគុហាភ្នំឥន្ទសាល　　　រស្មីភ្លឺច្រាលកណ្តាលយប់
បញ្ចសិខៈបុត្តគន្ធព្វ　　　ស្រែកច្រៀងទាំងយប់ដៃដេញពិណ ។
គាថាកបដោយគុណទាំងបី　　　ព្រះរតនត្រៃនិងព្រះឥន្ទ
ចម្រៀងស្នេហាកាមភូមិន្ទ　　　បន្ទរដោយពិណមានខ្សែបី ។

ម្នាលនាងសុរិយវច្ឆសា បងនមស្ការបិតាស្រី
ទ្រង់ជាគន្ធព្វាធិបតី បូពិាបុរីសុមេរុំទ្រង់ ។
នាងជាធីតាកល្យាណី នាងមានសិរីប្រកបអង្គ
ព្រោះហេតុតែនាងល្អត្រចង់ ចិត្តបងដូចទង់ត្រូវខ្យល់បក់ ។
គន្ធព្វធីតាមានរស្មី ចិត្តបងបេតីស្រីវរលក្ខណ៏
ដូចព្រះអរហន្តសៃនស្នោះស្ម័គ្រ នឹងលោកុត្តរៈដូច្នោះដែរ ។
សូមនាងជួយលត់ភ្លើងតណ្ហា សម្រេចប្រាថ្នាកុំគេចបែរ
ប្រៀបដូចអ្នកឈឺមានគេថៃ ថ្នាំដែលពូកែអូនស្នេហ៍បង ។
កាមបងតិចទេតែព្រោះនាង មានរូបមានរាងល្អកន្លង
ទើបបានកិលេសមកទាំងកង បំណងនៃបនិត្យជិតកាយា ។
ដូចទក្ខិណាទានមានបាយ និងចីវរថ្វាយអរហន្តា
សទ្ធាចម្រើនស្តាប់ទេសនា នៃបនិត្យសោតានឹងព្រះធមិ ។
បុណ្យបងធ្វើហើយពេលណាៗ ដល់អរហន្តាគុណបវរ
សូមបុណ្យជួយបងបានស្រីល្អ ដូចអ្នកស្តាប់ធមិបាននិព្វាន ។
បុណ្យបងធ្វើហើយក្នុងមណ្ឌល ប្រឹថពីថ្កើងថ្កល់បុណ្យជាស្ពាន
សូមបានជួបស្រីដូចព្រហ្មយាន ឆ្លងដល់និព្វានសុខបុរី ។

សូមបាននៃបនិត្យផ្តិតឱរា បីដូចគជសារពេលក្តៅដី
ចុះទឹកស្រះឈ្ងុកផ្កាវីកថ្មី កេសរពេញផ្ទៃបឹងបុប្ផា ។
ព្រះសក្យមុនីគង់ក្នុងឈាន ស្វែងរកនិព្វាននោះយ៉ាងណា
ម្នាលនាងសុរិយវច្ឆសា បងរកកនិដ្ឋាយ៉ាងនោះដែរ ។
នាងកើតមកហើយស្អាតអស្ចារ្យ ឱ្យបងប្រាថ្នាហឫទ័យស្នេហ៍
បីដូចវាំយោបក់ល្ហើយល្ហែ ឬដូចដួងខែចន្ទត្រជាក់ ។
ព្រះមុនីត្រាស់ដឹងធមិបវរ ត្រេកអរក្នុងផ្លូវអរិយមគ្គ
បើបងបានអូនមករួមរក្ស រួមដើរផ្លូវមគ្គចិត្តបងត្រេក ។
ដូចធម្មតាទឹកត្រជាក់ថ្លា ជាទីប្រាថ្នានៃអ្នកស្រេក
ឬដូចរាត្រីចូលដំណេក នៃអ្នកហត់ពេកពេញមួយថ្ងៃ ។
ម្នាលនាងសុរិយវច្ឆសា បងមានតណ្ហាងប់នឹងស្រី
ស្នេហ៍បងចុះប្រេងដូចដំរី ហួសពីវិស័យនៃកង្វេរ ។
បងមានចិត្តស្លុងក្នុងស្រីហើយ ថយពុំរួចឡើយណាមាសមេ
ដកចិត្តមិនរួចពីស្រីទេ ដូចត្រីលេបផ្លែសន្ទូចហើយ ។
បើបានព្រះឥន្ទប្រទានពរ គឺពិតជាល្អដូចដល់ត្រើយ
បងសូមពរភ្លាមមិនកន្តើយ ប្រាថ្នាអូនហើយសូមពរស្មោះ ។

គន្ធព្វគាថាមានអត្ថន័យ ធ្វើឱ្យចិត្តស្រីនឹកស្រណោះ
ឆ្លើយថាស្រឡាញ់ព្រមរួមរស់ រួមកាយរួមស្នោះលុះក្ស័យប្រាណ ។
ម្នាលទេពធីតាប្រាជ្ញាក្រាស់ បងត្រេកអរណាស់ណាកល្យាណ
សូមបិតាអូនបានថ្កើងថ្កាន ប្រៀបបានសាលព្រឹក្សទើបនឹងផ្កា ។
មុននឹងបញ្ចប់សូមចារចង ប្រវត្តិកន្លងទេពធីតា
នាមនាងសុរិយវច្ឆសា សម្រេចស្នេហាតាមធម្មា ។
នាងជាធីតាគន្ធព្វរាជ នៅក្រោមអំណាចព្រះឥន្ទ្រា
នាងតែងតែទៅរាំជុំគ្នា ឯរោងសភាតាវតិង្សា ។
ត្រៃត្រិង្សឋានខ្ពស់កំពូលភ្នំ ជុំដោយចាតុម្មហារាជិកា
ធីតាគន្ធព្វជាប់ស្នេហា ចំពោះបុត្រាព្រះមាតលី ។
នាងទៅរឿយៗ តាវតិង្សា ដើម្បីទស្សនារបាំថ្មី
ទាំងរាំជុំគ្នាបុត្តមាតលី ព្រះឥន្ទកោសិយត្រាស់ទេសនា ។
ពីគុណព្រះពុទ្ធអស្ចារ្យក្រៃ ជ្រៅដោយអត្ថន័យច្រើនប្រការ
នាងបានស្តាប់ហើយកើតជ្រះថ្លា បំណងប្រាថ្នាគាល់ព្រះពុទ្ធ ។
លុះនាងបានស្តាប់នូវគាថា ចម្រៀងតណ្ហាជម្រៅមុត
ប្រកបដោយគុណនៃព្រះពុទ្ធ ដែលគន្ធព្វបុត្តបានច្រៀងហើយ ។

នាងបានព្រមព្រៀងនឹងបិតា រៀបចំស្នេហាមិនកន្តើយ
រកគូប្រាកដពិតឃើញហើយ មាតលីបុត្តអើយលាហើយណា៎ ។
បញ្ចសិខៈគន្ធព្វបុត្ត ត្រេកអរបំផុតបានវច្ឆសា
ពន្លឺកាយនាងដូចសុរិយា គាល់ព្រះសាស្តាស្តាប់ព្រះធម៌ ។
កាលនោះព្រះឥន្ទស្តេចយាងមក គាល់ព្រះមានជោគជាបន្ត
សាកសួរបញ្ហាផ្លូវព្រះធម៌ ទេវតាកុះករបានអមតៈ ។
កំណាព្យចងចារសូមបញ្ចប់ បុគ្គលមានភ័ព្វឃើញប្រចក្ស
រួចផុតចាកទុក្ខដល់អមតៈ ផ្លូវអរិយមគ្គប្រសើរហោង ។

សូមអនុមោទនាធម្មយាត្រាទៅកាន់ដែនពុទ្ធភូមិ !

ភ្នំពេញថ្ងៃ ១៥ កើត ខែមាឃ ព.ស. ២៥៥៤

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ ប៊ុត សាវង្ស